భారతిదాసన్ కవితలు

(వంద కథలు)

తమిళం నుంచి తెలుగు

చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

International Institute of Tamil Studies
Madras - 600 113

కవిరాజు

భారతిదాసన్ కవితలు

తమిళం నుంచి తెలుగు

చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	:	SELECTED POEMS OF BHARATHIDASAN TRANSLATION FROM TAMIL TO TELUGU
Translators	:	Dr. C. R. SARMA 5/5/9, Thiruvalluvar Street, Sadasiva Nagar Madurai - 625 020
Publisher & Copy Right	:	INTERNATIONAL INSTITUTE OF TAMIL STUDIES C.P.T. CAMPUS, T.T.T.I. POST MADRAS - 600 113.
Publication No.	:	198
Language	:	TAMIL AND TELUGU
Date of Publication	:	OCTOBER '95
Edition	:	First
Paper Used	:	White Printing 60 GSM
Size	:	21x14 cms.
Printing	:	Laser Typesetting Offset Printing.
Number of Copies	:	500
Number of Pages	:	XVI + 290
Price	:	Rs-60/- (Rupees Sixty only)
Printers	:	Sri Yeses Print House 4&5 Thanappa Street, Triplicane, Madras - 600 005.
Subject	:	Translation of Pavendar Bharathi Dasan's Selected 100 poems from Tamil to TELUGU

Professor **K. PONNUSAMY,** M.Sc., B.L.,
Minister For Education.

அணிந்துரை

1968 ஆம் ஆண்டு நடந்த இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் திட்டமிட்டபடி 1970 அக்டோபர் 21 ஆம் நாள் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.

இந்நிறுவனம் தமிழுடனும், பிற துறைகளோடும் தொடர்புபடுத்தி ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட்டு வருகிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்ற நிலையில், தமிழின் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளை இந்நிறுவனம் மொழிபெயர்க்கும் பணியைச் செய்து வருகிறது. அப்பணியின் முத்திரைத்தான் 'Selected poems of Bharathidasan' என்ற இந்நூல். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதையின் விடிவெள்ளி பாரதி என்றால் அந்த இலக்கிய வகையின் மூலம் தமிழரின் இருளகற்ற வந்த செஞ்ஞாயிறு பாரதிதாசன் ஆவார்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் புரையோடிக் கிடந்த சாதி, மதம், மூட நம்பிக்கைகள், பெண்ணடிமை, பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வு முதலிய-வற்றைச் சுட்டெரிக்கும் சூரியனாகப் பாரதிதாசன் திகழ்ந்தார்.

'தாய் எழில் தமிழில் என்றன் தமிழரின் கவிதைகளை ஆயிரம் மொழிகளில் காண அவாவுற்றவர்' புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன். தமிழ்மொழியின் சிறப்பை அயலவர் உணர மொழிபெயர்ப்பே சிறந்த கருவி என்பது பாரதிதாசனின் திண்ணமான கருத்து என்பதற்கு இப்பாடலே சான்று.

பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவருடைய 100 கவிதைகளை ஆங்கிலத்திலும், திராவிடமொழிகளான கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கும் திட்டத்தை இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டது.

1995 சனவரியில் தஞ்சையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி ஜெ. ஜெயலலிதா அவர்களின் சீரிய தலைமையில் நிகழவிருக்கும் எட்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டையொட்டி இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளிவருகிறது.

பண்டை நலம் புதுப்புலமை
பழம்பெருமை அனைத்தையும் நீ
படைப்பாய் இந்நாள்
தொண்டு செய்வாய் தமிழுக்குத்
துறைதோறும், துறைதோறும்
துடித்தெழுந்தே!

என்ற பாவேந்தரின் கனவுகளை நனவாக்கும் வகையில் ஆங்கிலம், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய நான்கு மொழிகளில் அவருடைய கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்பில் வெளியிட முயன்றுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேன். அத்தகைய அரிய நூல் ஒன்று வெளிவர பணியாற்றிய மொழி-பெயர்ப்பாளர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துகிறேன்.

(க. பொன்னுசாமி)

Professor ***K. PONNUSAMY,*** Msc., B.L.,
Minister For Education

Secretariat
Madras - 600 009.

FOREWORD

Aringhar Anna, former Chief Minister of Tamil Nadu, with the earnest association of the eminent scholars of Tamilology planned to start a Tamil Research Institute with the prime intention of promoting advance research in Tamilology in the year 1986. Accordingly on 21st, October 1970, the International Institute of Tamil Studies was incepted as a research institute in Madras, the state capital of Tamil Nadu.

International Institute of Tamil Studies has been concentrating on inter-disciplinary research and translating great Tamil classical works into English. It is through translation we expose the richness of our literature to the unknown world.

In continuation to this venture the present work entitled 'Selected poems of Bharathidasan' has been designed. It is Bharathidasan who has been responsible in creating social awareness among the Tamils in the matters related to caste, religion feminism and social imbalances.

The present anthology consists of 100 poems of Bharathidasan and these poems have been translated into English and other Dravidian languages such as Telugu, Kannada and Malayalam.

It is a pleasure that a book of this kind is being released at this Ceremonial 8th World Tamil Conference by the Honourable Chief Minister of Tamil Nadu Puratchi Thalaivi Dr.J.Jayalalitha.

I appreciate the sincere efforts of the Director of The International Institute of Tamil Studies in bringing out the translated Volumes to fulfil the dream of Bharathidasan.

'new talents and ancient pride!
this day
You shall render service to Tamil
in every sort of department
awakening in a spur!

(Prof. K. PONNUSAMY)

முனைவர் ச.சு. இராமர் இளங்கோ
இயக்குநர்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை – 600 113.

முன்னுரை

பாட்டுத்திறத்தால் இவ்வையகத்தைப் பாலித்திடக் கவிதை பாடிய பாரதியின் வழித்தோன்றலாகப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் விளங்கினார். சமுதாயக் கொடுமைகளைச் சாடுவதில் பாரதியைத் துப்பாக்கி என்றால் பாரதிதாசனைப் பீரங்கி என்று கூறலாம்.

"இருளினை வறுமை நோயை
இடறுவேன்; என்னு டல்மேல்
உருள்கின்ற பகைக்குன்றை நான்
ஒருவனே உதைப்பேன். நீயோ
கருமான்செய் படையின் வீடு!
நான் அங்கோர் மறவன்! கன்னற்
பொருள் தரும் தமிழே நீ ஓர்
பூக்காடு; நானோர் தும்பி"

(அழகின் சிரிப்பு, பா.10)

என்று பாரதிதாசன் தமிழைப் பூக்காடாகவும் தன்னைத் தும்பியாகவும் பகைவர் கூட்டத்தைத் தூள் செய்யும் படைவீரனாகவும் தன்னைப் பாவித்தார். பாரதிக்கு ஒரு தாசன் தான் கிடைத்தார். ஆனால் .பாரதிதாசனுக்கோ பல தாசர்கள் கிடைத்தார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதியாரின் சிந்தனைச் செல்வாக்கைக் காட்டிலும், பாரதிதாசனின் சிந்தனைச் செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்படுகிறது.

சாதிமத ஒழிப்பு, வகுப்புரிமை பாதுகாப்பு, பொது உடைமை ஆட்சி அமைப்பு, பெண்ணடிமை ஒழிப்பு, தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, தமிழின வளர்ச்சி என்ற கொள்கைகளைக் குறையாதக் கவித்துவத்தோடு கவிதைகளை வழங்கி ஒரு புதிய பொற்காலத்தை உருவாக்க முனைந்தார்.

தமிழகம் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாவை 1991 ஆம் ஆண்டு சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. தென்கைப் பண்பாட்டு மையத்தின் நிதியுதவியுடன் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் தென்னக

மாநிலத் தலைநகர்களான ஆந்திராவில் திருப்பதியிலும், கர்நாடகத்தில் பெங்களூரிலும், கேரளாவில் திருவனந்தபுரத்திலும் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் நூற்றாண்டு விழாவைக் கவினுற நடத்தியது. அம்மாநிலத்தில் உள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களோடும் பல்கலைக் கழகங்களோடும் இணைந்து கலை நிகழ்ச்சிகள், கருத்தரங்குகள், கவியரங்குகள் ஆகியவற்றையும் நடத்தின. இந்நிகழ்ச்சிக்கென ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகையில் சிக்கன நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, சேமிப்பின் மூலம் கிடைத்த பன்னிரண்டாயிரத்தைப் (12,000) பாவேந்தரின் நினைவாகப் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாடல்களைப் பிற மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட இந்நிறுவனம் எண்ணியது.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாடல்களில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நூறு பாடல்களை ஆங்கிலம் மற்றும் திராவிட மொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட முனைந்தது. தக்காரை வைத்து மொழிபெயர்ப்புப் பணி மேற்கொள்ளப் பட்டது. முனைவர் வி. முருகன் ஆங்கிலத்திலும், பசுமலை அரசு கன்னடத்திலும், முனைவர் பத்மநாபன் தம்பி, முனைவர் தேச மங்கலம் இராமகிருட்டிணன் ஆகிய இருவரும் மலையாளத்திலும், சி.ஆர். சர்மா தெலுங்கிலும் பாரதிதாசன் பாடல்களை மொழிபெயர்த்து வழங்கி உள்ளனர். அவர்களுக்கு இந்நிறுவனம் நன்றி செலுத்துகிறது.

பாரதிதாசன் பாடல்களை மொழிபெயர்க்கும் திட்டத்திற்கு அடிகோலியவர் இந்நிறுவனத்தின் முன்னாள் இயக்குநர் முனைவர் சிலம்பொலி செல்லப்பனார் ஆவார். தொடர்ந்து அம்முயற்சியை நிறைவு செய்த பெருமை முன்னாள் இயக்குநர் (பொறுப்பு) முனைவர் அன்னிமிருதுலகுமாரி தாமசு அவர்களைச் சாரும். இம்முயற்சியை மேற்கொண்ட இவ்விருவருக்கும் நன்றி கூறுவது எனது கடமையாகும்.

இந்நிறுவனத்தின் தலைவரான மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுக்குத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த முன்னுரைகள் வழங்கியுள்ளார். நிறுவன வளர்ச்சியில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு விளங்கும் அப்பெருந்தகைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ச.சு. இராமர் இளங்கோ

Dr. S.S. RAMAR ILANGO
Director

International Institute of
Tamil Studies
Madras - 600 113.

PREFACE

Bharatidasan is the poetic descendant of Bharati who with his poetic versatality sang for the welfare of this world. If Bharati could be considered as a gun in condemning the social injustice, Bharatidasan could be said to be a canon. In praising Tamil, Bharatidasan sings as follows:

I shall knock down
the poverty, the darkness;
I will kick away
all by myself
the mountainous group
of enemies;
Oh, Tamil, you are
the blacksmith's workshop of arms
where I am a soldier;
Oh, Tamil, the bestower of sweet things,
You are a forest of flowers
Where I am a bee

In the above verse Bharatidasan compares Tamil to a forest of flowers and himself to be a bee in it. He also considered himself as a soldier who destroys the group of enemies. Bharati had only one follower, but Bharatidasan had many.

In the twentieth Century poems one finds the influence of Bharatidasan more than that of Bharati.

He, in order to create a golden era made an effort through his poems which depict the abolishment of caste and religion, socialist regime, eradication of the slavery of women, development of Tamil Language and development of Tamils.

Tamil Nadu, in 1991 celebrated the Centenary of Bharatidasan. With the financial aid of the South Zone Cultural Center, the International Institute of Tamil Studies celebrated the Centenary celebration of Bharatidasan at Tirppti - Andra pradesh, Bangalore - Karnataka and Tiruvananthapuram - Kerala. This Institute also conducted cultural performances, seminars, and poets forums in collaboration with the Universities and Tamil Sangams of the respective states. With Rs.12,000 which was saved from the financial aid given to this purpose, the International Institute of Tamil Studies decided to publish translations of hundred selected poems of Bharatidasan in other Dravidian languages such as Malayalam, Telgu and Kannada and in English.

These translations were carried out in English by Dr. V. Murugan, in Kannada by Mr. Pacumalai Arasu, in Malayalam by Dr. Padmanabhan Tambi, and Dr. Ramakrishnan, and in Telugu by Dr. C.R. Sarma. This Institute expresses its gratitude to these translators.

This project of translating the poems of Bharatidasan was first initiated by the former Director of this Institute Dr. Cilampoli Chellappan. This endeavour was continued and was successfully executed by Dr. Annie Mrithulakumari Thomas, the former Director-in-charge. I express my sincere thanks to both of them.

The Chairman of this Institute, the Honorable Education Minister has given valuable fore-words both in English and Tamil to these books of Translations. My sincere thanks are to him, for his involvement in the development of this Institute.

Dr. S.S. Ramar Ilango.

భారతిదాసన్ జీవిత విశేషాలు

విప్లవ కవిగా పేరు పెంపులు గడించిన భారతిదాసన్ ఆధునిక తమిళ సాహిత్యాన్ని సుసన్నం చేసిన సుప్రసిద్ధులలో ప్రముఖులనడం చర్విత చర్వణం. విప్లవాంశం ఆయన కవితలో కొట్టవచ్చినట్లుగా కానవస్తున్న మాట వాస్తవమే అయినా ఆయన అక్షరాలా అభ్యుదయవాది. ఆ ప్రగతిశీలం ఆయన రచనలకు వన్నె చిన్నెలు సమకూర్చడమే కాక జీవం పోసింది. అర్థరహితమువైన ఆచార వ్యవహారాలను ఆయన తూర్పారపట్టారు; మత భేదాలను నిరసించారు. మూఢ విశ్వాసాలు నశించి, ఆత్మగౌరవం సమత్వం నెలకొన్న నవసమాజం వెలుగు చూడాలని ఆయన ఆకాంక్షించారు. మొగమోటమి లేకుండా తన అభిప్రాయాలను ఆయన వ్యక్తీకరించిన వైనం హృద్యం. ఇందుకు ఈ కవితలు ప్రబలోదాహరణాలు.

దిగజార్చే ఆస్తికత్వం ఛాందసత్వం సుఖమా
జగమంతా సమధర్మం స్థాపించడం సుఖమా
కులభేదాలతో సతమతం కావడం మంచిదా
ఆత్మగౌరవంతో ఉన్నతి చెందడం మంచిదా?

'శాంతిలో లోకం వర్ధిల్లుట మంచిదా
మత భేదాలతో సతమతమగుట మంచిదా
మనుషుల్ని జాతులుగా విభజించుట సరియా
మానవులందరూ ఒక్కజాతిగా మనుట సరియా'?

స్త్రీల హక్కుల్ని సమాదరించిన భారతిదాసన్ స్త్రీ విద్యను ప్రోత్సహించడం ఒక వింత కాదు. సంఘంలో స్త్రీలకొక న్యాయం, పురుషులకొక న్యాయం ప్రచారంలవో ఉండడం చూసి ఆయన సహించలేకపోయారు. కనుకనే ఆయన వైధవ్యాన్ని నిరసించారు. అసలా మాట తమిళ భాషనుంచి తొలగాలని అభిలషించారు.

భారతిదాసన్ ఎంత ప్రగతిశీలుడో, అంత భావకవి; అంత ప్రకృతి కవి. ప్రగతి శీలాత్మక భావాలవలె, ప్రకృతి రామణీయకమూ ఆయన్ని ఎంతగానో అలరించింది. తమిళనాడన్నా, తమిళ భాషా సాహిత్యాలన్నా - అందులోనూ తమిళ సాహిత్యానికి శ్రీకారం చుట్టిన సంగయుగమన్నా

ఆయనకి గల ఆదరాభిమానాలు నిరుపమానం. అలాగే తమిళ భాష మీద, తమిళ ఛందస్సు మీద ఆయనకు గల అధికారం మాటల కందనిది! ఆయన్ని తమిళులు ఆదరపూరస్సరంగా పావేన్దర్ (కవి రాజు) అని వ్యవహరిస్తారు. ఆయన శత జయంత్యుత్సవాలు తమిళం వ్యవహృతమయ్యే ప్రతిచోట వైభవోపేతంగా జరిగాయి.

భారతిదాసన్ పుదుచ్చేరిలో (పాండిచ్చేరి) 1891, ఏప్రిల్ 29న జన్మించారు. తమిళ సాహిత్యం ఆయనకి ఉగ్గుతో అలవడిన విద్య. తమిళంలో సర్వ ప్రథముడుగా ఉత్తీర్ణుడైన ఆయన పద్దెనిమిదో యేట తమిళ పండితుడుగా ఉద్యోగంలో ప్రవేశించారు. సుమారు నాలుగు దశాబ్దాలపాటు పని చేసి, 1946లో ఉద్యోగ విరమణ చేశారు. కొంతకాలం పత్రికలు నిర్వహించారు. కుహనా సంప్రదాయాలకు వ్యతిరేకంగా నిలిచిన భారతిదాసన్ 1964, ఏప్రిల్ 24న కాలధర్మం చెందారు.

భారతి శిష్యుడని అర్థమిచ్చే 'భారతిదాసన్' అన్నది ఆయన అసలు పేరు కాదు. అసలు పేరు కనక సుబ్బురత్నం. చివరికి అసలు పేరు తెరమరుగుకి చేరింది.

మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతికి అంతేవాసి కావడంవల్ల, మొదట్లో భారతిదాసన్ పరాశక్తి నుద్దేశించి కవిత వెలయించాడు. 'ఎచట పరికించినా శక్తియే తమ్ముడూ, ఏడు సముద్రాలూ ఆమె రూపమే!' అని మొదలవుతుంది ఆ కవిత. భారతిదాసన్ తొలి కవితను 'స్వదేశమిత్రన్' అనే ప్రసిద్ధ తమిళ పత్రికకు పంపుతూ భారతి, '(శ్రీ) సుబ్రహ్మణ భారతి కవితా మండలికి చెంది కనక సుబ్బురత్నం వ్రాసినది' అని అన్నాడు. ఆ గురు శిష్యుల సంబంధం ప్రశంసార్హం! భారతిని ప్రశంసిస్తూ ఆయన కొన్ని రచనలు చేశారు. భారతి ప్రపంచ కవి కాడని ఆ రోజుల్లో విమర్శ ఒకటి బయలుదేరినప్పుడు, భారతి ప్రపంచ మహాకవి అంటూ వ్రాసిన ఘనత భారతిదాసన్‌కే దక్కుతుంది!

స్వాతంత్ర్యానురక్తి పుష్కలంగా గల భారతిదాసన్, ఆ నాళ్లలో పుదుచ్చేరి నుంచి వెలువడుతూ వుండిన 'దేశ సేవకన్' 'ఆత్మశక్తి' మొదలైన పత్రికలలో దేశభక్తి ప్రబోధాత్మకములైన కవితలు వెలయించిన అంశం

గమనించదగింది. దేశమగా (హో) మన్త్రం అనీ, భారత సమూగ (హ) మన్త్రం అనీ ఆయన కాంగ్రెసు సంస్థని సంబోధించడం పేర్కొనదగిన విషయం. ఆయన స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ కొన్ని కవితలలో అందాలు దిద్దుకుంది.

'దేశం ఉన్నతి చెందాలని ఎందుకో ఆరాటం?
ఇంటిని కొల్లగొట్టే బానిసత్వం తొలగాలని
బానిసత్వం తొలగాలని భావించడ మెందుకు?
బాధలు తొలగించి జాతిని కాపాడేందుకు?

'అక్కయ్య వచ్చి యిచ్చేందుకు చిలకా!
శొంఠి మిరియాలా స్వాతంత్ర్యం!'

సుబ్రమణియర్ తుది యముదు (సుబ్రహ్మణ్య స్తోత్రామృతం) అనే గ్రంథంలో ఆయన రచించిన కీర్తనల ప్రచారం గడించాయి.

అయితే కాలక్రమాన భారతిదాసన్ అభిప్రాయాలలో - ముఖ్యంగా రాజకీయాభిప్రాయాలలో - చెప్పుకోదగిన మార్పు ఏర్పడింది. పెరియార్ ఈ.వే. రామస్వామిగారి అభిప్రాయాలు ఆయనకి పరమాదరణీయాలైనాయి. తత్ఫలితంగా భారతిదాసన్ దృష్టి ద్రావిడనాడుకే పరిమితమైపోయింది. ఈ సందర్భంగా ప్రసిద్ధ పండిత పరిశోధక విద్వాంసులు టి.పి. మీనాక్షి సుందరంగారి మాటలు పరిశీలించదగినవి: 'స్వాతంత్రానంతరం వెలువడిన ఆయన రచనల్లో ఔత్తరాహులంటేనూ బ్రాహ్మణులంటేనూ ఒక నిరసన భావం కానవస్తున్నది... వచనంలో వ్రాయవలసినదాన్ని పద్య రూపంలో పెట్టినట్లుగా కనిపిస్తాయి కొన్ని రచనలు... ఏది యెలా ఉన్నా, ఆయనకి నిరాకారుడైన భగవంతునియందు, మహాపురుషులైన రామలింగస్వామి, రామానుజాచార్యులు, భారతి ప్రభృతులయందు భక్తి ఉన్నట్లు చెప్పవచ్చు.

భారతిదాసన్ దృష్టిలో మంచి కుటుంబం విశ్వవిద్యాలయం వంటిది. ఆయన కవిత్వం ఉదాత్తభావ సమన్వితమైనా, మధ్య మధ్య చక్కని హాస్యం చోటుచేసుకుంటుంది. ఆయన రచనల్లో కుటుంబ విళక్కు (కుటుంబ

★ ఈ విషయమై డాక్టర్ ఇరా. ఇళవరుసు వ్రాసిన ఇన్డియ విడుదలై ఇయక్కత్తిల్ భారతిదాసన్' (1990) అనే పుస్తకాన్ని పరిశీలించగోరుతున్నాను.

దీపం), అళగిన్ సిరిప్పు (సౌందర్య హాసం), భారతీదాసన్ కవితైగళ్ మొదటి భాగం, పిసిరాంధైయార్ మొదలైనవి సంభావించదగినవి. పిసిరాంధైయార్ పద్య నాటకానికి కేంద్ర సాహిత్య అకాడెమీ వారి మరణానంతర బహుమతి (1969) లభించింది. సంగయుగంలో వర్ధిల్లిన పిసిరాంధైయార్ అనే కవిని గురించి యిందులో అభివర్ణితం. ఆయన పిల్లలకోసం కూడా రసవత్తరములైన రచనలు చేశారు.

భావమాధుర్యం, భాషాగాంభీర్యం సంతరించుకున్న భారతిదాసన్ రచనలు తమిళ సాహిత్యానికి వినూత్నాలంకారాలు! విద్వాంసులేమో ఆయన ప్రదర్శించిన ఛందో వైవిధ్యానికి వశులైతే, భావుకులేమో ఆయన ప్రకృతి వర్ణనలకు వశిస్తే, అభ్యుదయవాదులేమో ఆయన ప్రగతి శీలాత్మక భావాలకు జోహారులర్పిస్తే, మహిళలేమో ఆయన మహిళా సంక్షేమ దృష్టిని ప్రశంసిస్తే, బాలబాలికలు ఆయన పిల్లల పాటల్ని బహుధ ప్రస్తుతిస్తారు.

ఇలా నలుగురినీ మెప్పించగలిగిన ధీశాలి భారతీదాసన్! ఆయన రచన ఒకదానికి సాహిత్య అకాడెమీ పురస్కారం లభించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు. 1955లో ఆయన పుదుచ్చేరి శాసన సభకు ఎన్నుకోబడి గౌరవించబడ్డారు. 1968లో ద్వితీయ ప్రపంచ తమిళ మహాసభల సందర్భంగా ఆయన శిలా విగ్రహం మదరాసులో ఆవిష్కరించబడింది. తిరుచ్చిరాపల్లిలో ఆయన పేరుమీదగా ఒక విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడింది! కృతజ్ఞతాగుణం తమిళ జాతికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య!

— చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

విషయ సూచిక

1. నవ్వీన మొల్లలు
2. మందుటెండ
3. ఆనంద తమిళం
4. తమిళ భాషాభివృద్ధి
5. ప్రేమను చంపిన కట్టుబాట్లు
6. వైధవ్య నిరసనం
7. బాల్య వివాహం
8. యువతికి హితబోధ
9. మగపిల్లవానికి జోల
10. ఆడపిల్లకు జోల
11. విశ్వ మైత్రి
12. భేరి
13. కలిసి మెలిసి కృషి సాగించండి
14. ఆలోచించి చూడు!
15. పైకి వెళ్లు
16. లోకయ్య పాట
17. లోకం నీది
18. స్వేద సముద్రం
19. మీరే చెప్పండి
20. నవ జగతిని నిర్మిద్దాము
21. స్వాతంత్ర్యం
22. మహిళల పరిస్థితి
23. ఏసునాథుడు ఎందుకు రాలేదు?
24. భారతి సమక్షంలో
25. మా తమిళం
26. వైధవ్య బాధ
27. బాల్య వివాహపు క్రౌర్యం
28. వైధవ్యానికి తిలోదకాలు
29. కార్మికుల విజ్ఞప్తి
30. మానవ శక్తి
31. గ్రంథాలయం

33. సౌందర్యం
34. సూర్యుడు
35. కొండ
36. ఎర్రదామర
37. రాత్రి
38. మిల్లు కార్మికుడు
39. ప్రేమ
40. సహసం
41. జాబిల్లి
42. తమిళం
43. తలిదండ్రుల కోరిక
44. స్త్రీ విద్య
45. తండ్రి కుమార్తెకు
46. నాట్య మాడ వచ్చింది
47. తమిళ సేవ
48. సత్య దుందుభి
49. జాబిల్లి పాట
50. పిల్లవానికి హితబోధ
51. విద్యార్థులకు
52. మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!
53. మాతృ హృదయంలో సంతోషం
54. చదువు! చదువు!
55. దొంగిలించకు
56. నక్షత్రం
57. విప్లవం సాగించు
58. ప్రకృతిలో లేనిది
మనుషుల కెందుకు?
59. చూడు! చూడు!
60. నిఘంటువు
61. కురళ్ చదివాను
62. నా దేశం
63. బాలుని కలలు
64. ప్రకృతి సంపద

67. భారతి హృదయం
68. మహాకవి
69. సంగీత తమిళం
70. సంఘాలు
71. కొట్టు భేరీ
72. ఆమె యెవరు?
73. ఆమె
74. పుట్టలేరు
75. నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?
76. వర్ణాంతర వివాహం వర్ధిల్లాలి
77. ఆమె నేనూ
78. యువతి
79. మహాత్ముని నామం వర్ధిల్లాలి
80. లెనిన్
81. చంద్ర ప్రశంస
82. మూఢ విశ్వాసం
83. మంచి అత్తగారు
84. ఇంద్రధనుస్సు
85. మంచి భర్త
86. జగతికి విముక్తి ఉన్నదా?
87. తల్లీ బిడ్డా
88. పిల్లల పెంపకం
89. కోయిల
90. ఉద్యాన నాట్యరంగం
91. పెరటిలో తోట
92. చీమ తపస్సు
93. గాలివానలో పడవ
94. ప్రాణం కన్ను మూయని రాత్రి
95. కాహళి
96. ఎన్నటికీ కరవు లేదు
97. కందుక క్రీడ
98. మరణించని కర్షకుడు
99. ఎవరు దోషి?
100. నన్ను చూసి నవ్వింది మొల్ల

1 சிரித்த முல்லை

மாலைப் போதில் சோலையின் பக்கம்
சென்றேன். குளிர்ந்த தென்றல் வந்தது.
வந்த தென்றலில் வாசம் கமழ்ந்தது.
வாசம் வந்த வசத்தில் திரும்பினேன்.
சோலை நடுவில் சொக்குப் பச்சைப்
பட்டுடை பூண்டு படர்ந்து கிடந்து
குலுக்கென்று சிரித்த முல்லை
மலர்க்கொடி கண்டேன் மகிழ்ச்சிகொண் டேனே !

1.నవ్వీన మొల్లలు

సంజవేళ తోటవైపు నడిచాను
చల్లని తెమ్మెర వీచింది
వీచిన తెమ్మెరలో సౌరభం గుబాళించింది
సౌరభం వచ్చిన వైపు తిరగగా
తోట నడుమ
పచ్చని పట్టు పుట్టం కట్టి
గుబురుగా పెరిగి
కలకల నవ్వుతూ కనిపించింది
మొల్ల పూల తీగ.
న న్నెంతగానో అలరించింది!

2 கானல்

வானும் கனல்சொரியும்! – தரை
மண்ணும் கனல் எழுப்பும் !
கானலில் நான் நடந்தேன் – நிழல்
காணும் விருப்பத்தினால் !
ஊனுடல் அன்றிமற்றோர் – நிழல்
உயிருக் கில்லை அங்கே !
ஆன திசைமுழுதும் – தணல்
அள்ளும் பெருவெளியாம்!

ஒட்டும் பொடிதாங்கா – தெடுத்
தூன்றும் அடியும்சுடும்;
விட்டுப் புறங்குதித்தால் – அங்கும்
வேகும்! உளம்துடிக்கும் !
சொட்டுப் புனல்அறியேன் ! – ஒன்று
சொல்லவும் யாருமில்லை !
கட்டுடல், செந்தணலில் – கட்டிக்
கந்தக மாய்எரியும் !

முளைத்த கள்ளியினைக் – கனல்
மொய்த்துக் கரியாக்கி
விளைத்த சாம்பலைப்போய் – இனி
மேலும் உருக்கிடவே
கொளுத்தி டும்கானல் ! – உயிர்
கொன்று தின்னும்கானல் !
களைத்த மேனிகண்டும் – புறங்
கழுத்த றுக்கும்வெளி !

திடுக்கென விழித்தேன் – நல்ல
சீதளப் பூஞ்சோலை !
நெடும் பகற்கனவில் – கண்ட
நெஞ்சுறுத் தும்கானல்
தொடர்ந்த தென்நினைவில்! – குளிர்
சோலையும் ஓடையுமே
சுடவ ரும்கனலோ – என்று
தோன்றிய துண்மையிலே.

2.మండు టెండ

నింగి నిప్పులు చెరుగుతోంది
నేల సైతం నిప్పులు చెరుగుతోంది
నేను నడిచి వెళ్ళాను
నీడను వెతుక్కుంటూ.
నా నీడ తప్పిస్తే మరొకటి కనిపించలేదు.
నిప్పులు చెరిగే పెద్ద ఆరుబయ లది!

నేల మీది ధూళి వేడి కక్కుతూంది
పాదాలు చుర్రు మంటున్నాయి.
పరిసరాలే కాదు చుర్రుమంటున్నది.
మనస్సు కూడా!

ఒక్క నీటి బొట్టు కంట బడలేదు
ఒక్కరూ లేరు చెప్పడానికి
ఆ మండుటెండలో దేహం
మండిపోతున్నది గంధకంలా.

ఆ ఎర్రని ఎండలో నాగజెముడు కాలి
మారిపోయింది తెల్లని బూదిగా
కాలడానికి మరేమీ లేనంతగా.

ప్రాణాలను బలిగొనే మండుటెండ.
చిత్తుగా అలసిపోయిన దేహాన్ని
మరింతగా బాధించే ఆరుబయ లది!
ఉన్నట్టుండి లేచాను
చల్లని సుందరోద్యానం!
ఆ దీర్ఘ దివాస్వప్నంలోని మండుటెండ
బెదిరిస్తూ మెదిలింది నా స్మృతి పథంలో
ఆ చల్లని తోట పిల్లకాలవ
అనిపించింది నాకు చుర్రు మనే నిప్పులా!

3 இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! —அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்றுபேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமுகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
தமிழுக்கு மணமென்றுபேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!
தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்!
தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால் — இன்பத்
தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்குவேல்!
தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர்தந்த தேன்!
தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத்தாய்! — இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ!

3. ఆనంద తమిళం

తమిళమునకు అమృత మని పేరు - ఆ
ఆనంద తమిళం మా ప్రాణ తుల్యం!
తమిళమునకు చంద్రుడని పేరు - ఆ
ఆనంద తమిళం మా సమాజ స్థితికి జీవనం!
తమిళమునకు సౌరభ మని పేరు - ఆ
ఆనంద తమిళం మా మనుగడకు వెలిసిన ఊరు!
తమిళమునకు మధు వని పేరు - ఆ
ఆనంద తమిళం మా హక్కుల పైరుకి వేరు!
తమిళం మా జవ్వనానికి క్షీరం - ఆ
ఆనంద తమిళం పేరుగల పండితుల కాయుధం!
తమిళం మా ఉన్నతికి వినువీధి - ఆ
ఆనంద తమిళం మా అలసట తొలగించే సుధ!
తమిళం మా జ్ఞానానికి బుజం - ఆ
ఆనంద తమిళం మా కవితకు వజ్ర కరవాలం!
తమిళం మా జన్మకు తల్లి - ఆ
ఆనంద తమిళం మాకు వేడి నిచ్చే అగ్ని!

4 தமிழ் வளர்ச்சி

எளிய நடையில் தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்.
இலக்கண நூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்.
வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெலாங் கண்டு
தெளியுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்.
எளிமையினால் ஒரு தமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்
இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்.

உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூற்கள்
ஒருத்தர் தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும் !
தமிழ்மொழியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்.
இலவச நூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும்.
எங்கள் தமிழ் உயர்வென்று நாம்சொல்லிச் சொல்லித்
தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந்தோமில்லை.
தகத்தகாயத் தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர் !

4. తమిళ భాషాభివృద్ధి

సరళ శైలిలో తమిళంలో గ్రంథాలు సంతరించాలి
లక్షణ గ్రంథం కొత్తది వెలువడాలి
బాహ్య ప్రపంచంలో కొత్త కొత్త ఆలోచనల్లో
ఉత్పన్నమైన దేనికైనా పేర్లు కనిపెట్టి
సుస్పష్టం చేసే చిత్రాలు సమకూర్చి

పరిపుష్టమైన చక్కని తమిళంగా రూపొందించాలి!
పేదరికంవల్ల ఏ తమిళుడైనా చదవలేక పోతే
ఇక్కడున్న వారందరూ తల వంచాలి.
అన్ని దేశాలలో వివిధ రంగాలలోని గ్రంథాలను
అన్యుల సహాయం లేకుండ అందరికీ తెలిసే తమిళంలో
జలజల మంటూ ప్రతిచోటికి ప్రవహింపజేయాలి.
తమిళ భాషను మతాలవైపు మొగ్గనీయ కూడదు.
ఉచిత గ్రంథాలయాలు ప్రతిచోట దర్శన మివ్వాలి.
మన తమిళం ప్రశస్త మయిందని మనమే భావిస్తూ
గడిపాము తరాలెన్నో; లోపాలు గమనించలేదు.
ధగద్ధగాయమానంగా తమిళమును స్థాపిద్దా రారండి!

5 காதலைத் தீய்த்த கட்டுப்பாடு

வேற்றூர்போய் நள்ளிரவில் வீடுவந்த
வேலனிடம், ஆள் ஒருவன் கடிதம்தந்தான்,
ஏற்றதனை வாசிக்க லுற்றான் வேலன்:
'என்னருமைக் காதலரே, கடைசிச்சேதி;
நேற்றிரவு நாமிருவர் பூந்தோட்டத்தில்
நெடுநேரம் பேசியதை என்தாய் கண்டாள்'!
ஆற்றாத துயரால்என் தந்தை, அண்ணன்
அனைவரிட மும்சொல்லி முடித்துவிட்டாள்.

குடும்பத்தின் பெயர்கெடுக்கத் தோன்றிவிட்டாய்
கொடியவளே ! விஷப்பாம்பே ! என்றுதந்தை
தடதடவென் றிருகையால் தலையில்மோதித்
தரையினிலே புரண்டழுதார், அண்ணன் அங்கு
மடமடவென் றேகொல்லைக் கிணற்றில்வீழ்ந்தே
மாய்வார்போல் ஓடிப்பின் திரும்பி வந்து
படுபாவி தாலியற்ற பிறகும்இந்தப்
பழுதுநடை கொள்வதுண்டோ என்று நைந்தார்.

தாயோஎன் எதிர்வந்து, தாலியோடு
சகலமும் போயினஏடி இன்னும்என்ன !
தீயாகிக் கொளுத்திவிட்டாய் எம்மையெல்லாம் !
தெருவார்கள் ஊரார்கள் இதையறிந்தால்
ஓயாமல் தூற்றிடுவார் ! யாம் இவ்வூரில்
உயர்ந்திருந்தோம்; தாழ்த்திவிட்டாய் அந்தோ, நீதான்
பாயேனும் விரித்ததிலே படுப்பதுண்டா
பதியிழந்தால் ? மூதேவி ! என்றுசொன்னாள்.

5. ప్రేమను చంపిన కట్టుబాట్లు

పొరుగూరు వెళ్లి అర్ధరాత్రి యింటికి వచ్చిన వేలన్ కి
ఒక వ్యక్తి లేఖ యిచ్చి వెళ్ళాడు.
ఆతురత కొద్దీ అది చదవసాగాడు.
'నా ప్రియాతి ప్రియుడా !
విన్నవిస్తున్నాను తుదివార్త.
నిన్నరాత్రి మన మిద్దరం
తోటలో కూర్చుని చాలసేపు మాట్లాడడం
మా అమ్మ కళ్లార చూసింది.
బాధ పడుతూ ఆ విషయం
మా నాన్నకీ అన్నయ్యకీ - అందరికీ - తెలిపింది.
వంశ గౌరవానికి చిచ్చు పెట్టిన దుర్మార్గురాలా!
విష సర్పమా!
అంటూ తల బాదుకుని నాన్న
నేల మీద దొర్లుతూ విలపించాడు.
పెరటి బావిలో పడి మరణించాలని
బిరబిరా పరుగు తీశాడు అన్నయ్య
తరువాత తిరిగి వచ్చి తూర్పార పట్టాడు
'తాడు తెగిన దానికి తగునా యీ పాడుబుద్ధి' అంటూ.
అమ్మ యేమో నా ముందుకి వచ్చి
'పసుపు తాడుతో అన్నీ మంట కలిశాయి
నిప్పులా చెలరేగి మమ్మల్ని కాల్చివేశావు

ఈ విషయం తెలిస్తే యింకే ముంది?
ఊరూ వాడ ఏకమై నిందిస్తుంది
మే మిక్కడ పరువుగా జీవించాము.
మా గౌరవాన్ని బుగ్గి చేసినదానా!
పడుకోవచ్చునా చాపనైనా పరుచుకుని
పతి పోయిన తర్వాత, కటూక్తు లాడింది.
'ఓసి! నిన్ను చంపి, నేనూ చస్తాను తల నరుక్కుని,
కన్న తండ్రి మాట లివి.

தந்தையார் 'அடி உன்னைக் கொன்று போட்டுத்
தலையறுத்துக் கொள்ளுகின்றேன்' என்பார். அண்ணன்
அந்தமதி யற்றவனைக் கொல்வேன்என்றே
அருகிருக்கும் கொடுவாளைப் பாய்ந்தெடுப்பான் !
இந்தவிதம் கொதித்தார்கள் இரவுமட்டும் !
இனிஎன்னால் அவர்கட்குத் தொல்லைவேண்டாம்;
சுந்தரனே, என்காதல் துரையே ! உன்னைத்
துறக்கின்றேன் இன்றிரவில் கடலில்வீழ்ந்தே !'

காதலியின் கடிதத்தில் இதை வாசித்தான் !
கதறினான் ! கடல்நோக்கிப் பறந்தான் வேலன் !
ஈதறிந்தார் ஊரிலுள்ளார் ! ஓடினார்கள் !
எழில்வானம், முழுநிலவு, சமுத்திரத்தின்
மீதெல்லாம் மிதக்கும்ஒளி, அகண்டாகாரம்
மேவு பெருங் காட்சியில்ஓர் துன்பப் புள்போல்
மாதுகடற் பாலத்தின் கடைசிநின்று
வாய்விட்டுக் கதறுகின்றாள் வசமிழந்தாள்:

எனைமணந்தார் இறந்தார்; என் குற்றமல்ல;
இறந்தவுடன் மங்கலநாண், நல்லாடைகள்,
புனை மலர் குங்குமம்அணிகள் போனதுண்டு;
பொன்னுடலும் இன்னுயிரும் போனதுண்டோ ?
எனை ஆளும் காதலுக்கோர் இலக்கியத்துக்
கிசைந்ததெனில் உயிரியற்கை ; நான்என்செய்வேன் ?
தனையடக்கிக் காதலினைத் தவிர்த்து வாழும்
சகம் இருந்தால் காட்டாயோ நிலவேநீதான் !

கண்படைத்த குற்றத்தால் அழகியோன்என்
கருத்தேறி உயிர்ஏறிக் கலந்துகொண்டான் !
பெண்படைத்த இவ்வுலகைப் பல்லாண்டாகப்
பெற்றுணர்ந்த நெடுவானே ! புனலே ! கூறீர்,

'ఆ బుద్ధి లేనిదాన్ని చంపివేస్తా' నంటూ అన్నయ్య
చెంతనున్న కొడవలి తీసుకుని మీదికి వచ్చాడు.
రాత్రంతా యిలా మండి పడ్డారు.
నావల్ల వారి కింక ఏ బాధ ఉండకూడదు.
నా ప్రియుడా! సుందరుడా! నిన్నూ త్యజిస్తున్నాను
ఈ రాత్రే సముద్రంలో పడి.
ఉత్తరంలోని విషయాలు చదివాడు వేలన్
తత్తరిల్లి పోయాడు, దవుడు తీశాడు కడలి వైపు.
ఊరి వారికీ విషయం తెలిసింది, పరుగు పెట్టారు.
నిర్మలాకాశం, నిండు చంద్రుడు
కడలి అలలమీద తేలుతున్న వెలుగు!
అఖండాకృతిలో శోక విహంగంలా
సముద్రపు వంతెన చివర నుంచుని
ఆమె గొంతెత్తి విలపిస్తోంది.
పడతిని సృష్టించిన యీ జగతిని పెక్కేండ్లుగా
పరికిస్తున్న ఓ అనంతాకాశమా, జలమా, చెప్పండి!
ప్రకృతి సహజం కాదా ప్రేమ? అలాంటి ప్రేమకు
ఎందుకీ ప్రతిఘటన? ఎందుకీ ఆంక్షలు?
వ్రణం కల్పించిన నా దేశమా!
వైధవ్య మనే ఆయుధంతో
బాధిస్తున్నా వెందుకు పడతుల్ని?
పురుషులు ప్రదర్శించే ప్రేమకీ
పడతులు పొందే ప్రేమకీ భేద మున్నదా?
క్రౌంచం వలె గాక, భార్య మరణానంతరం
వృద్ధుడు కోరుతున్నాడెందుకు యువతి ప్రేమను?
వాడని పువ్వులాంటి వనిత వలచుట దోషమా

மண்படைப்பே காதலெனில் காதலுக்கு
மறுப்பெதற்குக் கட்டுப்பா டெதற்குக்கண்டார்?
புண்படைத்த ஏன்நாடே, கைம்மைக்கூர்வேல்
பொழிகின்றாய் மங்கையர்மேல்! அழிகின்றாயே!

ஆடவரின் காதலுக்கும், பெண்கள் கூட்டம்
அடைகின்ற காதலுக்கும், மாற்றமுண்டோ?
பேடகன்ற அன்றிலைப்போல், மனைவிசெத்தால்
பெருங்கிழவன் காதல்செயப் பெண்கேட்கின்றான்!'
வாடாத பூப்போன்ற மங்கைநல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல்தீதோ?
பாடாத தேனீக்கள், உலவாத் தென்றல்,
பசியாத நல்வயிறு, பார்த்ததுண்டோ?

இளமைதந்தாய், உணர்வுதந்தாய், இன்பங்காணும்
இன்னுயிரும் தந்திட்டாய் இயற்கைத்தேவி,
வளமையற்ற நெஞ்சுடையார் இந்நாட்டார்கள்
மறுக்கின்றார் காதலினைக் கைம்மைகூறித்!
தளைமீற வலியில்லேன்! அந்தோ, என்றன்
தண்டமிழின் இனிமைபோல் இனியசொல்லான்
உளமாரக் காதலித்தான் என்னை! அன்னோன்
ஊர்நிந்தை ஏற்பதனைச் சகிப்பேனாநான்!

ஒருயிரும் இரண்டுடலும் நாங்கள்! எம்மை
உளிகொண்டு வெட்டிவிட்ட கட்டுப்பாடே,
தீராத காதலினை நெஞ்சத்தோடு
தீய்த்து விட்டாய் என்றாள் – பின் ஓடிவந்து
சீராளன் தாவினான்! – வீழ்ந்தாள்! – வீழ்ந்தான்!
தேம்பிற்றுப் பெண்ணுலகு! இருவர் தீர்ந்தார்!
ஊரார்கள் பார்த்திருந்தார் கரையில்நின்றே
உளம் துடித்தார்; எனினும் அவர் உயிர்வாழ்கின்றார்.

భర్త విగత జీవుడైన తర్వాత?
ఆలపించని భృంగాలు, మారుతం
ఆకలి వేయని పొట్ట అవలోకించారా మీరు?
ప్రసాదించావు యౌవనం గ్రహణ శక్తి, ప్రకృతిమాత!
ఆనందించగా ఇచ్చావు మధురమైన ప్రాణం.
అల్ప మనస్కులైన యీ దేశస్థులు
అడ్డు తగులుతున్నారు ప్రేమకు, వైధవ్యం పేరు చెప్పి.
కట్టుబాటు మీరగా శక్తి విహీనురాలిని, అయ్యో!
తమిళ భాషా మధురిమలా మధుర వాగ్భూషణుడు
నా ప్రియుడు నన్ను ప్రేమించాడు నిండు మనసుతో.
ఊరి నిందను భరించగలనా నేను?
ఒక్క ప్రాణం రెండు దేహాలం మేము
కట్టుబాటనే ఉలి మమ్మల్ని చెక్కివేసింది
అదే మా ప్రేమను హతమార్చింది!
వెనుక నుంచి పరుగు పరుగున వచ్చాడు ప్రియుడు
ఇద్దరూ కడలిలో పడ్డారు, ప్రాణాలు విడిచారు.
తీరాన నిలబడే పరికించారు ఊరివారు
బాధ పడ్డారు; కాని ప్రాణాలతో ఉన్నారు!

6 கைம்மைப் பழி

கோரிக்கை அற்றுக் கிடக்குதண்ணே இங்கு
வேரிற் பழுத்த பலா – மிகக்
கொடியதென் றெண்ணிடப் பட்டதண்ணே குளிர்
வடிகின்ற வட்ட நிலா !

சீரற் றிருக்குதையோ குளிர் தென்றல்
சிறந்திடும் பூஞ் சோலை – சீ
சீஎன் றிகழ்ந்திடப் பட்டதண்ணே நறுஞ்
சீதளப் பூ மாலை.

நாடப்படா தென்று நீக்கி வைத்தார்கள்
நலஞ்செய் நறுங் கனியைக் – கெட்ட
நஞ்சென்று சொல்லிவைத் தார்எழில் வீணை
நரம்புதரும் தொனியை.

சூடப் படாதென்று சொல்லிவைத் தார் தலை
சூடத்தகும் க்ரீ டத்தை – நாம்
தொடவும் தகாதென்று சொன்னார் நறுந்தேன்
துவைந்திடும் பொற் குடத்தை !

இன்ப வருக்கமெல் லாம்நிறை வாகி
இருக்கின்ற பெண்கள் நிலை – இங்
கிவ்விதமாக இருக்குதண்ணே ! இதில்
யாருக்கும் வெட்க மிலை !

தன்கண வன்செத்து விட்டபின் மாது
தலையிற்கைம் மைஎன ஓர் – பெருந்
துன்பச் சுமைதனைத் தூக்கிவைத் தார்; பின்பு
துணைதேட வேண்டாம் என்றார்.

6. వైధవ్య నిరసనం

కోరికలు చంపుకుని కూర్చున్నదన్నా
చెట్టు మొదట్లో పండిన పనస పండిక్కడ!
వర్జనీయ మని భావించబడిన దన్నా
చల్లని పూర్ణ చంద్రబింబ మన్నా!
కమ్మ తెమ్మెరలు విహరించే యీ
సుందరోద్యానం శోభావిహీనమై ఉన్నదన్నా!
సువాసనలు గుబాళించే సుమహారం
ఛీ ఛీ అని ఏవగించబడుతున్నదన్నా!
నలుగురి నిర్లక్ష్యానికి పాల్పడిన దన్నా!
మధుర ఫలాన్ని విషతుల్య మని భావించారు!
వీనుల విందు గొలిపే ఆ తంత్రీనాదం
వీణాస్వనం వర్జనీయ మైనదన్నా!
తలను దాల్చదగిన కిరీటాన్ని
ధరించరాదని త్యజించారన్నా!

పుట్టతేనెగల పైడి కుండను
తాక నైనా తాక రాదన్నారు!
సుఖాలన్నీ పొందదగిన యువతుల స్థితి
ఇక్కడ ఇలా ఉన్నదన్నా!
ఈ పరిస్థితిని చూసి ఎవ్వరికీ
ఎంత మాత్రమూ సిగ్గు లేదన్నా!

భర్త విగత జీవుడైన తర్వాత
వైధవ్య భారం మోపుతున్నారన్నా!
తలమీద మోపిన మహాదుఃఖ భార మది!
తోడు చూసుకోరాదని చెపుతున్నారు.

துணைவி இறந்தபின் வேறு துணைவியைத்
தேடுமொர் ஆடவன் போல் – பெண்ணும்
துணைவன் இறந்தபின் வேறு துணைதேடச்
சொல்லிடு வோம்புவி மேல்.

'கணை விடு பட்டதும் லட்சியம் தேடும்' நம்
காதலும் அவ் வாறே – அந்தக்
காதற் கணைதொடுக் காத உயிர்குலம்
எங்குண்டு சொல் வேறே?

காதல் இல்லாவிடம் சூனியமாம் புவி
காதலினால் நடக்கும் ! – பெண்கள்
காதலுளத்தைத் தடுப்பது, வாழ்வைக்
கவிழ்க்கின்றதை நிகர்க்கும்.

காதல் சுரக்கின்ற நெஞ்சத்திலே கெட்ட
கைமையைத் தூர்க்கா தீர் ! – ஒரு
கட்டழகன் திருத் தோளினைச் சேர்ந்திடச்
சாத்திரம் பார்க்கா தீர் !'

సహధర్మచారిణి మరణించగా
మరో యువతిని గ్రహించే పురుషునిలా
భర్త మరణించగా మరో తోడు గ్రహించడం
భావ్య మని ఉద్బోధిద్దాము మనం!

పడగానే తన లక్ష్యం వెతుక్కుంటుంది బాణం
ప్రేమ మాత్రం తద్భిన్నమా మరి?
ప్రేమ శరం తగలని ప్రాణం
ఎక్కడైనా ఉన్నదేమో చెప్పండి?
ప్రేమ లేని తావు శూన్య మవుతుంది
ప్రేమ వల్లనే వర్తిస్తున్నది జగతి!
యువతుల ప్రేమకు విఘాతం కల్పించడం
జీవితాన్ని తలక్రిందులు చెయ్యడమే మరి!

ప్రేమ పొంగులువారే హృదయంలో
నింపకండి క్రూర వైధవ్యం!
సుందరుడి బుజం యువతి ఆశ్రయిస్తుంటే
మరే శాస్త్రమూ చూడకండి!

7 மூடத் திருமணம்

‘முல்லை சூடி நறுமணம் முழுகிப்
பட்டுடை பூண்டு பாலொடு பழங்கள்
ஏந்திய வண்ணம் என்னருமை மகள்
தனது கணவனும் தானு மாகப்
பஞ்சணை சென்று பதைப்புறு காதலால்
ஒருவரை ஒருவர் இழுத்தும் போர்த்தும்,
முகமல ரோடு முகமலர் ஒற்றியும்,
இதழோடு இதழை இனிது சுவைத்தும்,
நின்றும் இருந்தும் நேயமோடு ஆடியும்
பிணங்கியும், கூடியும் பெரிது மகிழ்ந்தே
இன்பத்துறையில் இருப்பர்’ என்று எண்ணினேன்.
இந்த எண்ணத்தால் இருந்தேன் உயிரோடு !
பாழும் கப்பல் பாய்ந்து வந்து
என்மகள் மருகன் இருக்கும் நாட்டில்
என்னை இறக்கவே, இரவில் ஒருநாள்
என்மகள் – மருகன் இருவரும் இருந்த
அறையோ சிறிது திறந்து கிடந்ததை
நள் இராப்பொழுதில் நான் கண்ட போதில்
இழுத்துச் சாத்த என்கை சென்றது ;
கழுத்தோ கதவுக்கு உட்புறம் நீண்டது !
கண்களோ மருகனும் மகளும் கனிந்து
காதல் விளைப்பதைக் காண ஓடின !
வாயின் கடையில் எச்சில் வழியக்
குறட்டை விட்டுக், கண்கள் குழிந்து
நரைத்தலை சோர்ந்து, நல்லுடல் எலும்பாய்ச்
சொந்த மருகக் கிழவன் தூங்கினான் !
இளமை ததும்ப, எழிலும் ததும்பக்
காதல் ததும்பக், கண்ணீர் ததும்பி
என்மகள் கிழவனருகில் இருந்தாள்.
சிவந்த கன்னத்தால் விளக்கொளி சிவந்தது !
கண்ணீர்ப் பெருக்கால் கவின்உடை நனைத்தாள் !

7. బాల్య వివాహం

'జడలో మొల్లల సౌరభాలు గుబాళించగా
పట్టు చీర కట్టి పాలూ పళ్లతో
నా ముద్దుల కూతురు శయ్యాగృహం చేరగా
ప్రేమైక మనస్కులై కూతురూ అల్లుడూ

ఒకరి నొకరు దగ్గరికి తీసుకునీ
ప్రణయ కలహంలో మునిగి తేలుతూ
సంతోషంలో ఓలలాడుతూ నవ్వుతూ
మై మరచి వుంటారనీ అనుకున్నాను.
ఇలా భావిస్తూ ప్రాణాలతో ఉన్నాను!
ఆ మాయదారి ఓడ నన్ను పడేసింది
మా అమ్మాయి అల్లుడూ ఉన్న దేశంలో.
రాత్రి వేళ ఒకనాడు వాళ్లిద్దరున్న గదిని -
ఓరగా తెరిచివున్న ఆ గదిని చూశాను.
లాగి తలుపులు వెయ్యాలనుకున్నది చెయ్యి
మెడ యేమో తొంగి చూసింది లోపలికి!
ప్రేమ పరవశులైన వాళ్లిద్దరిని
విలోకించాలని ఉత్సహించాయి కళ్లు!
నోటి చివర చొంగ కారుతుండగా
తల నెరవగా కళ్లు గుంటలు పడగా
గురకలు కొడుతూ నిద్రలో ఉన్నాడు వృద్ధుడు!
ఎముకల గూడులా ఉన్న మా అల్లుడు!
యావనం పొంగగా సౌందర్యం పొంగగా
ప్రేమ పొంగగా అశ్రువులు పొంగిగా
మా అమ్మాయి వృద్ధుని వద్ద కూర్చున్నది;
బుగ్గల ఎరుపుతో దివ్వె వెలుగూ ఎర్రబడింది.
కన్నీటి పొంగుతో కట్టిన చీర తడిసింది.
పడుకున్న వృద్ధుడు కళ్లు తెరుస్తాడని
చేరెడు కళ్ల చిన్నది ప్రేమ వీక్షణాలతో
ఎదురు తెన్నులు చూసి, గబుక్కున లేచింది.

தொண்டு கிழவன் விழிப்பான் என்று
கெண்டை விழிகள் மூடாக் கிளிமகள்
காதலும் தானும் கனலும் புழுவுமாய்
ஏங்கினாள் ; பின்பு வெடுக்கென்று எழுந்தாள்.
சர்க்கரைச் சிமிழியை பாலிற் சாய்த்தாள்.
செம்பை எடுத்து வெம்பி அழுதாள்.
எதையோ நினைத்தாள் ! எதற்கோ விழித்தாள் !
உட்கொளும் தருணம் ஓடிநான் பிடுங்கினேன்.
பாழுந் தாயே ! பாழுந்தாயே !
என்சாவுக்கே உனை இங்கு அழைத்தேன் !
சாதலைத் தடுக்கவோ தாய்எமன் வந்தாய் ?
என்று – எனைத் தூற்றினாள். இதற்குள் ஓர்பூனை
சாய்ந்தபாலை நக்கித் தன்தலை
சாய்ந்து வீழ்ந்து செத்தது கண்டேன்.
மண்ணாய்ப் போக ! மண்ணாய்ப் போக !
சமூகச் சட்டமே ! சமூக வழக்கமே !
நீங்கள், மக்கள் அனைவரும்
ஏங்கா திருக்க மண்ணாய்ப் போகவே !

మీరంతా పాడుగాను, మీరంతా పాడుగాను।
సచ్చని పెళ్లి పాడుగాను।
సంఘ నియమమూ, ఆచారమూ।
మీరంతా పాడుగాను, మీరంతా పాడుగాను।

8 பெண்ணுக்கு நீதி

கல்யாணம் ஆகாத பெண்ணே ! – உன்
கதிதன்னை நீநிச் சயம் செய்க கண்ணே !

(கல்)

வல்லமை பேசியுன் வீட்டில் – பெண்
வாங்கவே வந்திடு வார்கள்சில பேர்கள் ;
நல்ல விலை பேசுவார் – உன்னை
நாளும் நலிந்து சுமந்து பெற்றோர்கள்,
கல்லென உன்னை மதிப்பார் – கண்ணில்
கல்யாண மாப்பிள்ளை தன்னையுங் காட்டார் ;
வல்லி உனக்கொரு நீதி – 'இந்த
வஞ்சகத் தரகர்க்கு நீ அஞ்சவேண்டாம்'

(கல்)

பெற்றவ ருக்கெஜ மானர் – எதிர்
பேசவொண் ணாதவர் ஊரினில் துஷ்டர்,
மற்றும் கடன் கொடுத்தோர்கள் – நல்ல
வழியென்று ஜாதியென் றேயுரைப் பார்கள் ;
சுற்றத்திலே முதியோர்கள் – இவர்
சொற்படி உன்னைத் தொலைத்திடப் பார்ப்பார்.
கற்றவளே ஒன்று சொல்வேன் – 'உன்
கண்ணைக் கருத்தைக் கவர்ந்தவன் நாதன் !'

(கல்)

8. యువతికి హితబోధ

పెళ్ళి కాని యువతీ!
నీదోవ నువ్వే నిశ్చయించుకో
అచ్చికబుచ్చిక లాడి నిన్ను చేసుకోవాలని
మీ యింటికి వస్తారు కొందరు.
నిన్ను కన్న తల్లిదండ్రులు
నిన్నొక శిలగా భావిస్తారు
పెళ్లికొడుకుని కూడా నీకు చూపరు
మంచి శుల్కం మాట్లాడతారు
నీ కొక న్యాయ మమ్మా - ఆ
నయవంచకుల్ని చూసి భయపడకమ్మా.
ఋణదాతలు, చుట్టాలలో వృద్ధులు,
ఎదురు చెప్పడానికి జంకేవారు
మంచి కుల మని మెచ్చుకుంటారు-
ఈ యజమానుల మాట మేరకు
నిన్ను వదిలించుకోడానికి త్వరపడతారు తలిదండ్రులు.
చదువుకున్నదానా! ఒకటి చెపుతాను విను!
అతడే నమ్మా నీ నాథుడు
నీ కంటినీ మనస్సునీ వశం చేసుకునే వాడు!

தனித்துக் கிடந்திடும் வாயம் – அதில்
தள்ளியடைக்கப் படுங்குதி ரைக்கும்
கனைத்திட உத்தர வுண்டு – வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அஞ்சவும் வேண்டும் ;
கனத்த உன் பெற்றோரைக் கேளே ! – அவர்
கல்லொத்த நெஞ்சை யுன் கண்ணீரினாலே
நனைத்திடுவாய் அதன் மேலும் – அவர்
ஞாயம் தராவிடில் விடுதலை மேற்கொள் !

(கல்)

மாலைக் கடற்கரை யோரம் – நல்ல
வண்புனல் பாய்ந்திடும் மாநதிதீரம்
காலைக் கதிர் சிந்து சிற்றூர் – கண்
காட்சிகள் கூட்டங்கள் பந்தாடு சாலை
வேலை ஒழிந்துள்ள நேரம் – நீ
விளையாடுவாய் தாவி விளையாடு மான்போல் !
கோலத்தினைக் கொய்வதுண்டோ? – 'பெண்கள்
கொய்யாப் பழக்கூட்டம்' என்றே உரைப்பாய்.

లాయంలో కట్టిపడేసినా గుర్రానికి
సకిలించే స్వాతంత్ర్యమైనా ఉన్నది!
ఇంట్లో నీలా తిరిగే యువతి
బిడియమే కాక భయంతోనూ మెలగాలి!
పరువుగల నీ తలిదండ్రుల్ని ప్రశ్నించు
శిలా సదృశ మైన వారి గుండెల్ని
తడిపివేసెయ్ నీ అశ్రుధారలతో.
అప్పటికీ వారు న్యాయం చేకూర్చకపోతే
నువ్వే స్వాతంత్ర్యం వహించు!

సంజవేళ సముద్ర తీరాన
మధురోదకం ప్రవహించే నదీతీరాన
బాల భానుని కిరణాలు ప్రసరించే గ్రామంలో
సలుపుము కందుక క్రీడ
గంతులు వేస్తూ తిరిగే లేడిపిల్లలా!
కేకలు వేస్తూ తిరుగుము
ఆడపిల్లలు జామపళ్ళవంటి వారని!

9 ஆண் குழந்தை தாலாட்டு

ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ
ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ

காராரும் வானத்தில் காணும் முழுநிலவே !
நீராரும் தண்கடலில் கண்டெடுத்த நித்திலமே !

ஆசை தவிர்க்கவந்த ஆணழகே சித்திரமே !
ஓசை யளித்துமலர் உண்ணுகின்ற தேன்வண்டே !

உள்ளம் எதிர்பார்த்த ஓவியமே என்மடியில்
பிள்ளையாய் வந்து பிறந்த பெரும்பேறே !

சின்ன மலர்வாய் சிரித்தபடி பால்குடித்தாய்
கன்னலின் சாறே கனிரசமே கண்ணுறங்கு !

நீதிதெரியும் என்பார் நீள்கரத்தில் வாளேந்திச்
சாதியென்று போராடும் தக்கைகளின் நெஞ்சில்

கனலேற்ற வந்த களிறே, எனது
மனமேறுகின்ற மகிழ்ச்சிப் பெருங்கடலே !

தேக்குமரம் கடைந்து செய்ததொரு தொட்டிலிலே
ஈக்கள் நுழையாமல் இட்ட திரைநடுவில்,

பொன் முகத்தி லேயிழைத்த புத்தம் புதுநீலச்
சின்னமணிக் கண்ணை இமைக்கதவால் மூடிவைப்பாய்!

அள்ளும் வறுமை அகற்றாமல் அம்புவிக்குக்
கொள்ளைநோய் போல்மதத்தைக் கூட்டியழும்
வைதீகத்தைப்

9. మగపిల్లవానికి జోల

జో జో జో
జో జో జో
నల్లని ఆకాశంలో ద్యోతించే చంద్రుడా!
జలధి గర్భంలో ప్రభవించిన ముత్యమా!
కోరికలు తీర్చగా ఉదయించిన అందాల పుత్రుడా!
సవ్వడి చేస్తూ పూలతేనె గ్రోలే భృంగమా!
మనసు ఎదురు చూసిన చిత్రమా! నా పుత్రుడవై
న న్నలరిస్తున్న నా మహాభాగ్యమా!
పువ్వులా చిన్ననోరు, నవ్వుతూ పాలు తాగావు
ఇక్షు రసమా! ఫల రసమా! నిదుర పో!
ధర్మ శాస్త్రాలు తెలుసునంటూ, దీర్ఘ కరవాలంతో
కులాల కోసం పోరాడే కుమతుల గుండెల్లో
నిప్పులు నింపగా అరుదెంచిన సామజమా!
నాలో ఉదయించిన సంతోష సాగరమా!
టేకు బాగా చెక్కి చేసిన ఉయ్యాలలో
ఈగలు రాకుండా అమర్చిన తెర మధ్యను
బంగారు ముఖంలో అమరిన చిన్ని కళ్లని
కనురెప్పల తలుపులతో మూసుకోవా!
పెరుగుతున్న పేదరికాన్ని తొలగించకా
పెనుభూతంలా మతాన్ని ఆవరించిన ఛాందసత్వంతో
పోరాడి పోరాడి మళ్ళీ తలెత్తకుండా
సమూలంగా నిర్మూలించగా వచ్చిన వీరుడా!
జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేసీ, వమ్ము చేసీ
మూఢ విశ్వాసాలను ఇనుమడింప జేసే ఆ
పశువుల్ని సంస్కరించి బండికి కట్టగా వచ్చిన
బాహుబల సంపన్నుడా! నిదుర పో!
'అన్నీ అతని చేతలే' అంటూ పరుల సంపదను

போராடிப் போராடிப் பூக்காமல் காய்க்காமல்
வேரோடு பேர்க்கவந்த வீரா, இளவீரா !

வாடப்பல புரிந்து வாழ்வை விழலாக்கும்
மூடப்பழக்கத்தைத் தீதென்றால் முட்டவரும்

மாடுகளைச் சீர்திருத்தி வண்டியிலே பூட்டவந்த
ஈடற்ற தோளா, இளந்தோளா, கண்ணுறங்கு !

'எல்லாம் அவன் செயலே' என்று பிறர்பொருளை
வெல்லம்போல் அள்ளி விழுங்கும் மனிதருக்கும்,

காப்பார் கடவுள்உமைக் கட்டையில்நீர் போகுமட்டும்
வேர்ப்பீர், உழைப்பீர் எனஉரைக்கும் வீணருக்கும்,

மானிடரின் தோளின் மகத்துவத்தைக் காட்டவந்த
தேனின் பெருக்கே, என் செந்தமிழே கண்ணுறங்கு !

బెల్లంలా కాజేసి మెక్కుతున్న మనుషులకూ
'కాపాడే వాడు దేవుడే, కష్టించి పని చెయ్యండి'
అంటూ వ్యర్థ భాషణ సలిపే నిష్ప్రయోజకులకూ
మానవుని భుజబలాన్ని తెలపగా ఉదయించిన
మధు సమూహమా! నా తమిళమా! నిదుర పో!

10 பெண் குழந்தை தாலாட்டு

ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ
ஆராரோ ஆரரிரோ ஆரரிரோ ஆராரோ

சோலை மலரே ! சுவர்ணத்தின் வார்ப்படமே !
காலைஇளஞ் சூரியனைக் காட்டும் பளிங்குருவே !

வண்மை உயர்வு மனிதர் நலமெல்லாம்
பெண்மையினால் உண்டென்று பேசவந்த பெண்ணழகே !

நாய்என்று பெண்ணை நவில்வார்க்கும் இப்புவிக்குத்
தாய்என்று காட்டத் தமிழர்க்கு வாய்த்தவளே !

வெண்முகத்தில் நீலம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்
கண்கள் உறங்கு ! கனியே உறங்கிடுவாய் !

அன்னத்தின் தூவி அனிச்ச மலரெடுத்துச்
சின்ன உடலாகச் சித்திரித்த மெல்லியலே !

மின்னல் ஒளியே, விலைமதியா ரத்தினமே !
கன்னல் பிழிந்து கலந்த கனிச்சாறே !

மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு, மணக்கவரும் கற்பூரப் பெட்டகமே !

வேண்டாத சாதி இருட்டு வெளுப்பதற்குத்
தூண்டா விளக்காய்த் துலங்கும் பெருமாட்டி !

புண்ணிற் சரம்விடுக்கும் பொய்ம்மதத்தின் கூட்டத்தைக்
கண்ணிற் கனல்சிந்திக் கட்டழிக்க வந்தவளே !

தெய்விகத்தை நம்பும் திருந்தாத பெண்குலத்தை
உய்விக்க வந்த உவப்பே ! பகுத்தறிவே !

எல்லாம் கடவுள்செயல் என்று துடைநடுங்கும்
பொல்லாங்கு தீர்த்துப் புதுமைசெய வந்தவளே !

வாயில் இட்டுத் தொப்பை வளர்க்கும் சதிக்கிடங்கைக்
கோயிலென்று காசுதரும் கொள்கை தவிர்ப்பவளே !

சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
நாணி உறங்கு ; நகைத்துநீ கண்ணுறங்கு !

10. ఆడపిల్లకు జోల

జో జో జో
జో జో జో

సుందరోద్యాన సుమమా! బంగారు బొమ్మా!
ప్రభాత సూర్యుని ప్రదర్శించే స్ఫటికమా!
పురుషుల అభివృద్ధి సర్వస్వం స్త్రీలో ఉందని
తెలియజేయ వచ్చిన అందాల కొలికి!
పడతిని కుక్కగా భావించే వారికి సైతం
ఆమె మాతృమూర్తి అని విశదపరిచే దానివి!
తెల్లని ముఖంలో కదులుతున్న నీలిమ
నీ కళ్లు, నిదుర పో! మధుర ఫలమా, నిదుర పో!
అంచ రెక్కలూ శిరీషకుసుమాలు కలిపి
ఒయ్యారపు ఒడలిగా తీర్చిన లతాంగి!
విద్యుల్లతా! వెలలేని రత్నమా!
చెరకు రసం కలిపిన ఫలరసమా!
మూఢత్వపు దుర్వాసన తొలగించే
కర్పూర మంజూషవు నీవు!
పనికిమాలిన కులాంధకారాన్ని తొలగించగా
వెలసిన ఓ అఖండ దీపమా!
వ్రణం మీద శరం గురిపెట్టే మతానుయాయుల పట్ల
కన్నెరజేసీ కట్టుబాట్లు తెంచగా వచ్చినదానా!
దైవాన్ని విశ్వసించే దిద్దరాని స్త్రీ జాతిని
ఉద్ధరించగా వెలసిన ఓ వివేకమా!
అంతా ఆ భగవల్లీలలే అనే భావనకు
కల్పించి విఘాతం నవత సృష్టించ వచ్చినదానా!
బొజ్జలు పెంచుతూ కుట్రలు పన్నుతూ
గుడికంటే కాసు లిచ్చేవారి భావన నిరసించు!
గొబ్బెమ్మను దైవంగా తలచేవారి చేతలకు
సిగ్గుపడి నిద్ర పో; పరిహసిస్తూ నిద్ర పో!

11 உலக ஒற்றுமை

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்யம் இவையுண்டு தானுண் டென்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன் !
கன்னலடா என்சிற்றூர் என்போனுள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மூத்த துவரையுள்ளம் !
தென்னையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனதுநாட்டுச்
சுதந்தரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல் !

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,
அவரவர் தம் வீடுநகர் நாடுகாக்க
வாயடியும் கையடியும் வளரச்செய்வார் !
மாம்பிஞ்சி யுள்ளத்தின் பயனும் கண்டோம் !
தூயஉள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெலாம் 'ஒன்றே' என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம் ! ஆங்கே
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்ந்ததாலே.

11. విశ్వ మైత్రి

తన దారా సుతులు, తన యిల్లూ వాకిలి,
తన సంపాదన తానూ అని తలచేవాడు
ఆవగింజంత హృదయం గలవాడు!
వీధి వారికి సైతం పనికి రాని వ్యర్థుడు!
చెరకు వంటిది నా పల్లె అని భావించే హృదయం
ఆవగింజకు భిన్నమైన కందిగింజను తలపిస్తుంది.
కొబ్బరికాయ గుండె ఒకటుంది.
స్వదేశ స్వాతంత్ర్యంతో పరదేశాన్ని పీడించడ మది!
ఆయుధాలు పరిహరిస్తారు, శాంతి రక్షిస్తారు
ఎవరికి వారు తమ యింటినీ దేశాన్ని కాపాడగా
మాటలతో చేతలతో కృషి సాగిస్తారు.
మామిడి పిందె లాంటి మనసు లాభాన్ని చూశాము.
పరిశుద్ధ హృదయం ప్రేమ భరిత హృదయం!
మానవు లందరూ ఒక్కరే అని భావించే
మాతృ హృదయంలోనే ఆనందం!
అక్కడ కలహాలు లేవు, స్వార్థ నాశం వల్ల!

12 பேரிகை

துன்பம் பிறர்க்கு ! நல் இன்பம் தமக் கெனும்
துட்ட மனோபாவம்,
அன்பினை மாய்க்கும் ; அறங்குலைக்கும் ; புவி
ஆக்கந் தனைக் கெடுக்கும் !
வன்புக் கெலாம் அதுவேதுணை யாய்விடும்
வறுமை யெலாம் சேர்க்கும் !
'இன்பம் எல்லார்க்கும்' என்றே சொல்லிப் பேரிகை
எங்கும் முழங்கிடுவாய் !

தாமும் தமர்களும் வாழ்வதற்கே இந்தத்
தாரணி என்ற வண்ணம்,
தீமைக் கெல்லாம் துணையாகும்; இயற்கையின்
செல்வத்தையும் ஒழிக்கும் !
தேமலர்ச் சோலையும் பைம்புனல் ஓடையும்
சித்தத்திலே சேர்ப்போம் !
'ஷேமம் எல்லார்க்கும்' என்றே சொல்லிப் பேரிகை
செகம் முழங்கிடுவாய் !
நல்லவர் நாட்டினை வல்லவர் தாழ்த்திடும்
நச்சு மனப் பான்மை,
தொல்புவி மேல்விழும் பேரிடியாம்; அது
தூய்மைதனைப் போக்கும் !
சொல்லிடும் நெஞ்சில் எரிமலை பூகம்பம்
சூழத் தகாது கண்டாய் !
'செல்வங்கள் யார்க்கும்' என்றே சொல்லிப் பேரிகை
திக்கில் முழக்கிடுவாய் !

12. భేరి

కష్టాలేమో పరులకు
సుఖాలు మా కనే మలినభావం
ప్రేమను హరిస్తుంది!
ధర్మ చ్యుతికి దారి తీస్తుంది!
లేమికి సైతం అదే హేతువు
'సుఖాలు సర్వ జగతికి'
అంటూ కొట్టుము భేరి!

తాను తన వారూ జీవించడానికే
ఈ ధరణి - అనుకునే మనస్తత్వం
అన్ని ఆపదలకూ ఆలవాలం!
హృదయంలో కల్పిద్దాము
పూలతోటలూ నీటిదారులూ!
అందరికీ క్షేమం కలగాలని
జగతి అంతా కొట్టుము భేరి!

సజ్జన జగతిని బలవంతులు కూల్చడం
మలిన మనస్తత్వ మది!
ఈ ప్రాచీన జగతి మీద పడిన పిడు గది!
నైర్మల్యం చెడగొడుతుంది
సృష్టిస్తుంది హృదయంలో
అగ్ని పర్వత భూకంపాలను!
'సకల సంపదలు సర్వులకు'
అంటూ దిక్కు లన్నిటా కొట్టుము భేరి!

13 கூடித் தொழில் செய்க

கூடித் தொழில்செய்தோர் கொள்ளைலா பம்பெற்றார்
வாடிடும் பேதத்தால் வாய்ப்பதுண்டோ தோழர்களே !

நாடிய ஓர் தொழில் நாட்டார் பலர் சேர்ந்தால்
கேடில்லை நன்மை கிடைக்குமன்றோ தோழர்களே !

சிறுமுதலால் லாபம் சிறிதாகும்; ஆயிரம்பேர்
உறுமுதலால் லாபம் உயருமன்றோ தோழர்களே !

அறுபதுபேர் ஆக்கும் அதனை ஒருவன்
பெறுவதுதான் சாத்தியமோ பேசிடுவீர் தோழர்களே!

பற்பலபேர் சேர்க்கை பலம்சேர்க்கும்; செய்தொழிலில்
முற்போக்கும் உண்டாகும் முன்னிடுவீர் தோழர்களே !

ஒற்றைக் கைதட்டினால் ஓசை பெருகிடுமோ
மற்றும் பலரால் வளம்பெருமோ தோழர்களே !

ஒருவன் அறிதொழிலை ஊரார் தொழிலாக்கிப்
பெரும்பே றடைவதுதான் பெற்றி என்க தோழர்களே !

இருவர் ஒருதொழிலில் இரண்டுநாள் ஒத்திருந்த
சரிதம் அரிதுநம் தாய்நாட்டில் தோழர்களே !

நாடெங்கும் வாழ்குவதிற் கேடொன்று மில்லைஎனும்
பாடம் அதைஉணர்ந்தாற் பயன்பெறலாம் தோழர்களே !

பீடுற்றார் மேற்கில் பிறநாட்டார் என்பதெலாம்
கூடித் தொழில்செய்யும் கொள்கையினால் தோழர்களே

13. కలిసి మెలిసి కృషి సాగించండి!

కలిసి కృషి సాగించేవారికి కలుగును లాభాలు
కలుగునా లాభాలు భేదాలతో మెలిగితే, మిత్రులార!
ఒక వృత్తికి చెందినవారు పలువురు కలిస్తే
లేదు హాని; కలుగును లాభాలు, మిత్రులార!
పెట్టుబడి తక్కువైతే లాభమూ తక్కువే
పెట్టుబడి ఎక్కువైతే లాభమూ ఎక్కువే, మిత్రులార!
అరవై మంది కలిసి చేసే ఒక కార్యం
ఒక్కనికి సాధ్య మవుతుందా? చెప్పండి మిత్రులార!
ఎందరెందరో ఏకమైతే పెరుగుతుంది బలం
కలుగు నప్పుడు ఉన్నతి చేసేపనిలో, మిత్రులార!
ఒక్క చెయ్యి చరిస్తే అవుతుందా సవ్వడి?,
పెక్కు చేతులు ఒక్కటై పెను సవ్వడి, మిత్రులార!
ఒకదొక వృత్తిని ఊరివారి వృత్తిగా చేసి
పొందితే మహా భాగ్యం, అదే ఘన విజయం, మిత్రులార!
ఇద్దరు ఒక వృత్తిలో రెండు రోజులు గడిపితే
ఆ కథ మనదేశంలో అరిది, మిత్రులార!

ஐந்துரூபாய்ச் சரக்கை ஐந்துபணத்தால் முடித்தல்
சிந்தை ஒருமித்தால் செய்திடலாம் தோழர்களே !

சந்தைக் கடையோநம் தாய்நாடு? லக்ஷம்பேர்
சிந்தை வைத்தால்நம் தொழிலும் சிறப்படையும்
தோழர்களே !

வாடித் தொழிலின்றி வறுமையாற் சாவதெல்லாம்
கூடித் தொழில்செய்யாக் குற்றத்தால் தோழர்களே !

கூடித் தொழில்செய்யாக் குற்றத்தால் இன்றுவரை
மூடிய தொழிற்சாலை முக்கோடி ! தோழர்களே !

கூடைமுறம் கட்டுநரும் கூடித் தொழில்செய்யின்
தேடிவரும் லாபம் சிறப்புவரும் தோழர்களே !

దేశం కనుక బాగుంటే హాని లేదనే
అంశం గ్రహిస్తే పొందవచ్చు లాభాలు, మిత్రులార!
పాశ్చాత్యులు ప్రసిద్ధు లయ్యారంటే, కారణం-
కలిసి కృషి సాగించే కారణం వల్లనే, మిత్రులార!
అయిదు రూపాయల సరుకు తయారు చేయవచ్చు
అయిదు కాసులతో, శ్రద్ధను సమీకరిస్తే, మిత్రులార!
సంత దుకాణమా మనదేశం? లక్షల మంది
శ్రద్ధ వహిస్తే బలపడుతుంది మన పరిశ్రమ, మిత్రులార!

14 ஆய்ந்துபார் !

சாந்தியால் உலகம் தழைப்பது நன்றா?
சமயபே தம்வளர்த்தே தளர்வது நன்றா?
மாந்தரிற் சாதி வகுப்பது சரியா?
மக்கள் ஒரே குலமாய் வாழ்வது சரியா?

வாய்ந்தபோர்க் குறிபோல் மதக்குறி இனிதா?
மனமொழி மெய்ஒன்றி மகிழுதல் இனிதா?
ஆய்ந்துபார் நெஞ்சமே அமைதிதான் சிறப்பா?
அண்டை வீட்டைப்பறிக்கும் சண்டைதான்சிறப்பா?

காணுமானிடரைக் கனம் செயல் முறையா?
கடவுள் எனும் மயக்கில் கவிழ்ப்பது முறையா?
மாணுறும் தன்னம்பிக்கை வளர்ப்பது நலமா?
வயப்படும் பக்தியினால் பயப்படல் நலமா?

வீணரைப் பணிவது மக்களின் கடனா?
மேவும் உழைப்பினிலே ஏவுதல் கடனா?
நாணு மூடவழக்கம் நாடுதல் பெரிதா?
நல்லறி வென்னும்வழிச் செல்லுதல் பெரிதா?

கோயிலுக் கொன்று கொடுத்திடல் அறமா?
கோடிகொடுக்கும் கல்வி தேடிடல் அறமா?
வாயிலில் வறியரை வளர்த்திடல் அன்போ?
மடத்தில் வீண்ிற்பொருளைக் கொடுத்திடல் அன்போ?

நாயிலுங் கடையாய் நலிவது மேலா?
நல்ல கூட்டுத்தொழில்கள் நாட்டிடல் மேலா?
ஒய்வறியார் உறங்க இடந்தரல் உயர்வா?
ஊரை வளைக்கும்குரு மார்செயல் உயர்வா?

14. ఆలోచించి చూడు!

శాంతిలో లోకం పర్ఢిల్లుట మంచిదా?
మత భేదాలతో సతమత మగుట మంచిదా?
మనుషుల్ని జాతులుగా విభజించుట సరియా?
మానవు లందరూ ఒక్క జాతిగా మనుట సరియా?
యుద్ధ చిహ్నంలా మత చిహ్నం మారడం మంచిదా
మనోవాక్కర్మలు ఏక మగుట మంచిదా?
ఆలోచించి చూడు మనసా, శాంతి మంచిదా?
పొరుగింటిని వశం చేసుకునే సమరం మంచిదా?
సాటి మానవుణ్ణే కీర్తించడం మంచిదా?
దైవ మనే మత్తులో మునిగిపోవడం మంచిధా?
ఆత్మ ప్రత్యయం పెంచుకోవడం మంచిదా?
భక్తి అనే పేరుతో భయపడడం మంచిదా!
దుష్టుల్ని సేవించడం మానవధర్మమా?
కృషిసల్ల అభ్యున్నతి చెందడం మానవధర్మమా?
మూఢాచారాలు అవలంబించడం మంచిదా?
జ్ఞాన మనే సత్పథంలో సంచరించడం మంచిదా
ఆలయాని కేదైనా సమర్పించుట ధర్మమా?
కోట్లు సమకూర్చే విద్య నార్జించుట ధర్మమా
వాకిట నిలిచే పేదను ఆదరించుట ధర్మమా?
మతంలో వ్యర్థంగా వ్యయం చేయుట ధర్మమా?
కుక్క కంటె నీచంగా కష్టపడడం మేలా?
సమష్టి కృషిని సమాదరించడం మేలా?
మహిళలు తమ హక్కులు కాదనడం గౌరవమా?
మహిళలు ఉన్నతి చెంది సంతసించడం మంచిదా?
వితంతు వివాహానికి తోడ్పడడం మంచిదా?
పడతులు ప్రేమ వివాహం చేసుకోవడం మంచిదా

மாதர்தம் உரிமை மறுப்பது மாண்பா?
மாதர் முன்னேற்றத்தால் மகிழ்வது மாண்பா?
மேதினி துயர்பட விரும்புதல் இதமா?
விதவைக்கு மறுமணம் உதவுதல் இதமா?

கோதையர் காதல்மணம் கொள்வது சீரோ?
குழந்தைக்கு மணஞ்செய்து கொல்வது சீரோ?
போதனையாற் பெண்கள் பொதுவெனல் கனமோ?
பொட்டுக்கட்டும் வழக்கம் போக்குதல் கனமோ?

பாழ்படும் பழமை சூழ்வது திறமா?
பகுத்தறிவால் நலம் வகுப்பது திறமா?
தாழ்பவர் தம்மைத் தாழ்த்துதல் சால்போ?
தனம் காப்பவர் தங்கள் இனம் காத்தல் சால்போ?

ஆழ்வுறும் ஆத்திகம் வைதிகம் சுகமா?
அகிலமேற் சமதர்மம் அமைப்பது சுகமா?
சூழும் நற்பேதம் தொடர்வது வாழ்வோ?
சுயமரியாதையால் உயர்வது வாழ்வோ?

బాల్య వివాహం చేసుకుని కూలిపోవడం మంచిదా?
దేవదాసి విధానం ప్రోత్సహించడం గౌరవమా
బొట్టుకట్టే పద్ధతిని తొలగించడం గౌరవమా?
పతన మయ్యే పాతను అవలంబించడం మంచిదా
వివేక జ్ఞానంతో మంచిని పెంచడం మంచిదా?
పేద లింకా పేదలుగా మారడం మంచిదా ?
ధనికులకు తోడుగా నిలబడడం మంచిదా ?
దిగజార్చే ఆస్తికత్వం ఛాందసత్వం సుఖమా
జగమంతా సమధర్మం స్థాపించడం సుఖమా ?
కులభేదాలతో సతమతం కావడం మంచిదా ?
ఆత్మగౌరవంతో ఉన్నతి చెందడం మంచిదా ?

15 முன்னேறு !

சாதிமத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்
தாங்கி நடைபெற்றுவரும் சண்டை யுலகிதனை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலக்கழிப்போம்; பின்னர்
ஒழித்திடுவோம் ; புதியதோர் உலகம் செய்வோம் !
பேதமிலா அறிவுடைய அவ்வுலகத்திற்குப்
பேசு சுயமரியாதை உலகு எனப் பேர்வைப்போம் !
ஈதேகாண் ! சமூகமே, யாம் சொன்னவழியில்
ஏறுநீ ! ஏறுநீ !! ஏறுநீ !!! ஏறே.

அண்டுபவர் அண்டாத வகை செய்கின்ற
அநியாயம் செய்வதெது? மதங்கள் அன்றோ?
கொண்டு விட்டோம் பேரறிவு, பெருஞ்செயல்கள்
கொழித்து விட்டோம் என்றிங்கே கூறுவார்கள்,
பண்டொழிந்த புத்தன் ராமானுஜன், மு
கம்மது, கிறிஸ்து – எனும் பலபேர் சொல்லிச்
சண்டையிடும் அறியாமை அறிந்தாரில்லை !
சமூகமே ஏறுநீ, எம் கொள்கைக்கே !

15. పైకి వెళ్లు

జాతి మత భేదాలతో మూఢ నమ్మకాలతో
సతమతమై పోతున్న యీ కయ్యాల జగతిని
గాలిలో ధూళిలా ఎగరగొట్టిన తర్వాత
నాశనం చేద్దాము, నిర్మిద్దాము నవజగతిని!
భేద భావ మెరుగని ఆ నవ జగతిని
ఆత్మగౌరవ జగతిగా వ్యవహరిద్దాము.
పరికించు సంఘమా, మేము చెప్పినట్లు
పైకి వెళ్లు, పైకి వెళ్లు, పైపైకి.
స్పృశ్యులు అస్పృశ్యులు అనే అన్యాయాన్ని
సృష్టించింది మతాలే గదా!
గడించాము జ్ఞానం, చేశాము మహత్కార్యాలు
అని ఘోషిస్తా రిక్కడ.
ఆ నాటి బుద్ధుడు, రామానుజుడు, మహమ్మదు
క్రీస్తు ప్రభృతు లెందరో ప్రబోధించినా
గ్రహించలేదు జగడ మాడడం అజ్ఞాన మని.
సంఘమా! పైకి వెళ్లు, మా లక్ష్యాని కనుగుణంగా.

16 உலகப்பன் பாட்டு

பகுத்தறிவு மன்றத்தில் உலகம் என்ற
பழயமுத லாளியினை நிற்கவைத்து
மிகுத்திருந்த உன்நன்செய், புன்செய் யாவும்
வெகுகாலத் தின்முன்னே, மக்கள்யாரும்
சுகித்திருக்கக் குத்தகைக்கு விட்டதுண்டோ?
சொல்! என்றேன்; உலகப்பன் ஆம்ஆம் என்றான்.
வகுத்தஅந்தக் குத்தகைக்குச் சீட்டுமுண்டோ
வாய்ச்சொல்லோ என்றுரைத்தேன். வாய்ச்சொல் என்றான்

குத்தகைக்கா ரர்தமக்குக் குறித்த எல்லை
குறித்தபடி உள்ளதுவா என்று கேட்டேன்.
கைத்திறனும் வாய்த்திறனும் கொண்டபேர்கள்
கண்மூடி மக்களது நிலத்தையெல்லாம்
கொத்திக்கொண் டேப்பமிட்டு வந்த தாலே
கூலிமக்கள் அதிகரித்தார், என்னசெய்வேன்!
பொத்தல் இலைக் கலமானார் ஏழைமக்கள்.
புனல்நிறைந்த தொட்டியைப்போல் ஆனார்செல்வர்:

அதிகரித்த தொகைதொகையாய்ச் செல்வமெல்லாம்
அடுக்கடுக்காய்ச் சிலரிடம்போய் ஏறிக்கொண்டு
சதிராடு தேவடியாள் போல் ஆடிற்றுத்!
தரித்திரரோ புழுப்போலே துடிக்கின்றார்கள்;
இதுஇந்நாள் நிலை என்றான் உலகப்பன் தான்!
இந்நிலையி லிருப்பதனால் உலகப்பா நீ!
புதுக்கணக்குப் போட்டுவிடு, பொருளைஎல்லாம்
பொதுவாக எல்லார்க்கும் குத்தகைசெய்.

16. లోకయ్య పాట

వివేక పరిషత్తులో లోక మనే పాత యజమానిని నిలబెట్టి
నీ మిగులు మెట్ట మాగాణి భూముల్ని
అందరూ సుఖించగా గుత్తకి విడిచిపెట్టావా?

సమాధానం చెప్పమని అడిగాను.
'అవు నవును' అన్నాడు లోకయ్య.
ఇచ్చిన గుత్తకి రాతకోత లున్నాయా?
లేక పోతే వట్టి నోటి మాటలేనా?
అని అడగ్గా, నోటిమాటే అన్నాడు.
'గుత్తకిచ్చిన వారి పొలాల గట్లు
గుర్తించినట్టుగా ఉన్నాయా'?
అని మళ్ళీ ప్రశించాను.
కండ బలం నోటిబలం ఉన్నవారు
క్రమ క్రమంగా గట్లు కోశారు
అందుకు నేనేం చెయ్యను?
కార్మికుల సంఖ్య ఇనుమడించింది.
పేద లేమో చిల్లులు పడ్డ విస్తరాకు లయ్యారు
ధనికులా నీళ్లు నిండిన తొట్లని తలపించారు
సంపద యావత్తూ వారిముందు నాట్య మాడింది
దరిద్రు లేమో కీటకాల వలె బాధలు పడ్డారు
ఇదే యీ నాటి పరిస్థితి - అన్నాడు లోకయ్య.

ஏழைமுத லாளியென்ப தில்லாமற்செய்,
என்றுரைத்தேன். உலகப்பன் எழுந்து துள்ளி,
ஆழமப்பா உன் வார்த்தை ! உண்மையப்பா,
அதற்கென்ன தடையப்பா, இல்லையப்பா ;
ஆழமப்பா உன்கருத்து, மெய்தானப்பா,
அழகாயும் இருக்குதப்பா, நல்லதப்பா,
தாழ்வுயர்வு நீங்குமப்பா, என்று சொல்லித்
தகதகென ஆடினான். நான்சிரித்து,

ஆடுகின்றாய் உலகப்பா ! யோசித்துப்பார் !
ஆர்ப்பாட்டக் காரர்இதை ஒப்பாரப்பா !
தேடப்பா ஒருவழியை என்று சொன்னேன்.
செகத்தப்பன் யோசித்துச் சித்தம்சோர்ந்தான்
ஓடப்ப ராயிருக்கும் ஏழையப்பர்
உதையப்ப ராகிவிட்டால், ஓர்நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஒப்பப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பாநீ !

'అయితే లోకయ్యా! కొత్త లెక్క మొదలుపెట్టు
సంపద నంతా సర్వ ప్రజలకు
సత్వరమే గుత్తకి ఇచ్చెయ్!
యజమాని - కార్మిక భేదభావం తొలగించు,
అన్న నా మాటలకు లోకయ్య సంతోషించాడు.
నీ మాటలు నిజమయ్యా గంభీరము అయ్యా
నిసర్గ సుందరము అయ్యా మంచిదయ్యా
అంటూ లోకయ్య నాట్యం చేశాడు.
ఆడుతున్నావు లోకయ్యా! ఆలోచించి చూడు
ఆర్భాటం చేసేవారు ఆదరించరయ్యా
అందువల్ల మరో మార్గం చూడమన్నాను
లోకయ్య ఆలోచించి అలసిపోయాడు.
పలాయనం చిత్తగించే పేదలైనా
ప్రతిఘటించడానికి పూనుకుంటే
క్షణకాలంలో తొలగుతాయి ఎక్కువ తక్కువలు;
నెలకొంటుంది సమత్వం - గ్రహించు దీన్ని!

17. உலகம் உன்னுடையது !

பள்ளம் பறிப்பாய், பாதாளத்தின்
அடிப்புறம் நோக்கி அழுந்துக ! அழுந்துக !
பள்ளந்தனில்விழும் பிள்ளைப் பூச்சியே,
தலையைத்தாழ்த்து ! முகத்தைத்தாழ்த்து !
தோளையும் உதட்டையும் தொங்கவை ! ஈன
உளத்தை, உடலை, உயிரைச் சுருக்கு !
நக்கிக்குடி ! அதை நல்லதென்றுசொல் !
தாழ்ந்துதாழ்ந்து தாழ்ந்த நாயினும்
தாழ்ந்துபோ ! குனிந்து தரையைக்கௌவி
ஆமையைப் போலே அடுங்கி ஒடுங்கு !
பொட்டுப் பூச்சியே, புன்மைத் தேரையே,
அழு ! இளி ! அஞ்சு ! குனி ! பிதற்றுக் !
கன்னங்கருத்த இருட்டின் கறையே,
தொங்கும் நரம்பின் தூளே ! இதைக்கேள் :
மனிதரில் நீயுமோர் மனிதன் ; மண்ணன்று !
இமைதிற ! எழுந்து நன்றாய் எண்ணுவாய் !
தோளைஉயர்த்துச், சுடர்முகம் தூக்கு !
மீசையை முறுக்கி மேலே ஏற்று !
விழித்தவிழியில் மேதினிக் கொளிசெய் !
நகைப்பை முழக்கு ! நடத்து லோகத்தை !

17. లోకం నీది

తవ్వు లోతుగా, చాలా లోతుగా
పాతాళం తగిలేదాకా లోతుగా తవ్వు.
గుంటలో పడుతున్న పిల్ల పురుగా!
తల బాగా వంచు, మెడ వంచు!
బుజాలు పెదవులు కిందకి దిగనీ
నీచ తను ప్రాణాలను కుదించుకో
నాకి నాకి తాగు, అదే మంచి దను.
వంగి వంగి కుక్కకంటె యింకా వంగి
నేలను నాకి తాబేలులా అణిగివుండు
పిల్ల పురుగా! బెక బెకల కప్పా!
ఏడు, భయపడు, అఘోరించు!
కారు నలుపు గాజు పురుగా - విను
మనుషులలో నీవూ ఒకడివి, మట్టివి కావు!
కళ్లు తెరు; లేచి జాగ్రత్తగా పరిశీలించు
బుజా లెగరవేసి, కాంతి ముఖం పైకెత్తు
మీసాలు మెలిపెట్టి పైకి తిప్పు!
చూసిన చూపుతో జగతిని కాంతిమంతం చెయ్
నవ్వు నవ్వు, నడుపు లోకాన్ని
నీ యింటికీ నీ పొరుగింటికీ మధ్య
నిర్మించిన గోడను ధ్వంసం చెయ్.

உன்வீடு — உனது பக்கத்தின் வீட்டின்
இடையில் வைத்த சுவரை இடித்து
வீதிகள் இடையில் திரையை விலக்கி
நாட்டொடு நாட்டை இணைத்து மேலே
ஏறு ! வானை இடிக்கும் மலைமேல்
ஏறு விடாமல் ! ஏறு மேன்மேல் !
ஏறிநின்று பாரடா எங்கும் ;
எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களைப்
பாரடா உனது மானிடப் பரப்பைப் !
பாரடா உன்னுடன் பிறந்த பட்டாளம் !
'என்குலம்' என்றுனைத் தன்னிடம் ஒட்டிய
மக்கட்பெருங்கடல் பார்த்து மகிழ்ச்சிகொள் !
அறிவை விரிவுசெய் ! அகண்டமாக்கு !
விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு மக்களை !
அணைந்துகொள் ! உன்னைச் சங்கமமாக்கு.
மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு !
பிரிவிலை எங்கும் பேதமில்லை
உலகம் உண்ணஉண் ! உடுத்த உடுப்பாய் !
புகல்வேன் ; 'உடைமை மக்களுக்குப் பொது'
புவியை நடத்துப் பொதுவில் நடத்து !
வானைப் போல மக்களைத் தாவும்
வெள்ள அன்பால் இதனைக்
குள்ள மனிதர்க்கும் கூறடா தோழனே !

వీధుల మధ్యగల తెరల్ని తొలగించి
దేశంతో దేశం అనుసంధించి
పైకి వెళ్లు; గగన మంటే కొండ నెక్కు-
పట్టు విడువకుండా ఎక్కు; పైపైకి ఎక్కు.
అధివసించి అన్ని వైపులా అవలోకించు
అవలోకించి ఈ భూప్రజల్ని
అవలోకించు ఈ మానవ జాతిని!
'నా జాతి' అనే భావనతో నీలా ఉన్న
మానవ మహా సముద్రం చూసి సంతోషించు.
జ్ఞానాన్ని విస్తృతం చెయ్; అఖండం చెయ్.
విశాల వీక్షణంతో మింగివెయ్ ప్రజల్ని
కౌగిలించుకో; నిన్ను సంగమం చేసుకో.

మానవ సముద్రం నే నని చెప్పు
చీలిక లేదు; భేదం లేదు
లోకం తినగా తిను, ధరించగా ధరించు
సంపద సర్వ జనుల దంటూ
సమష్టిభావనతో నడుపు జగతిని!
ఆకాశంలా ప్రజను ఆవరించి
అమలమైన అనురాగంతో
అల్పబుద్ధులకు సైతం వివరించు, మిత్రమా!

18 வியர்வைக் கடல்

அதிகாலை

கிழக்கு வெளுக்குமுன் வெளியிற் கிளம்பினேன்
ஒளிசெய்யும் மணியிருள், குளிர்ச்சி, நிசப்தம்,
இவற்றிடை என்னுளம் துள்ளும் மான்குட்டி !
உத்ஸாகம் எனைத் தூக்கி ஓடினது !

இயற்கை

குன்றம் இருக்கும் அக்குன்றத்தின் பால்
குளமும், அழகிய குளிர்பூஞ் சோலையும்
அழகு செய்யும் ! அவ்விடத் தில்தான்
என்றன் செரீந்த நன்செய் உள்ளது.

பகல்

கடல்மிசை உதித்த பரிதியின் நெடுங்கதிர்
வானெலாம் பாய்ந்தது ! பறந்தது வல்லிருள் !
புவியின் சித்திரம் ஒளியிற் பொலிந்தது.
இயற்கை தந்த எழிலிடை நடந்தேன்.

வயல்

வளம்பெற நிறைந்த இளம்பயிர்ப் பசுமை
மரகதம் குவிந்த வண்ணம் ஆயிற்று ;
மரகதக் குவியல்மேல் வாய்ந்த பனித்துளி
காணக்கண் கூசும் வயிரக் களஞ்சியம் !
பரந்தஎன் வயலைப் பார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
மகிழ்ச்சி தவிர மற்றொன்று காணேன் !

18. స్వేద సముద్రం

ఉషస్సు

తెలతెల వారక ముందు వెలుపలికి వెళ్లాను
అలముకున్న చీకటి, చల్లదనం, నిశ్శబ్దం!
నా మనస్సేమో గంతులు వేసే లేడిపిల్ల!
ఉత్సాహం నన్ను మోసుకుని పరుగిడింది!

ప్రకృతి

కొండ ఒకటుంది; ఆ కొండ పక్కన
కోనేరు, చూడ చక్కని పుష్పోద్యానమూ
సమకూరుస్తున్నాయి అంద చందాలు
అక్కడ మా మాగాణి భూమి ఉంది!

పగలు

కడలి కడుపున ఉదయించిన సూర్యుని వెలుగు
గగన మంతట వ్యాపించింది; తొలగింది చీకటి
భూమి చిత్రం ఆ వెలుగులో ప్రతిఫలించింది
ఆ ప్రకృతి సౌందర్యం తిలకిస్తూ నడిచాను!

పొలం

ఏపుగా పెరిగిన లేత పైరు పచ్చదనం
మరకతాల కుప్పగా గోచరించింది.
మరకతాల పోగు మీది హిమబిందు సందోహం
ఎంత చూసినా తనివి తీరని వజ్రసమూహం!

உழைப்பு

களையினைக் களைவது கருதி, எனது
பண்ணை ஆட்கள், பலபேர் வந்தனர்.
என்னை வணங்கினர்; வயலில் இறங்கினர்.
வில்லாய் வளைந்தது மேனி; அவர்தோள்
விசையாய்க் களைந்தது களையின் விளைவை
முகவிழி கவிழ்ந்து வயலில் மொய்த்தது.

நடுப்பகல்

காலைப் போதினைக் கனலாற் பொசுக்கிச்
சூரியன் ஏறி உச்சியிற் சூழ்ந்தான்.
சுடுவெயில் உழவர் தோலை உரித்தது;
புதுமலர்ச் சோலையில் போய்விட்டேன் நான்.

வெயில்

குளிர்புனல் தெளிந்து நிறைந்த மணிக்குளம்!
நிழல்சேர் கரையில் நின்றுகொண் டிருந்தேன்.
புழுக்கமும் வியர்வையும் எழுப்பி என்னை
நலிவு செய்த நச்சு வெய்யில்,
வானி லிருந்து மண்ணிற் குதித்துத்
தேன்மலர்ச் சோலைச் செழுமை கடந்தென்
உளத்தையும் உயிரையும் பிளப்பது விந்தை!
குளத்தில் விழுந்து குளிக்கத் தொடங்கினேன்.
வெள்ளப் புனலும் கொள்ளிபோல் சுட்டது.

కృషి

కలుపు మొక్కలు నేను ఏరడం చూసి
పాలికాపులు వచ్చారు, నమస్కరించారు

నేనువెంటనే పొలంలోకి దిగారు.
ఒడలు వంచారు విల్లులా
ఏరి పారేశారు కలుపు మొక్కలు
చూపు లన్నీ పొలం మీదికి మూగాయి!

మధ్యాహ్నం

నిప్పులతో ఉదయాన్ని అదిమివేసి
సూర్యుడు నడినెత్తి మీదికి వచ్చాడు
మండుటెండ కృషికుల చర్మం ఒలిచింది
నేను సుందరోద్యానం వైపు నడిచాను.

ఎండ

చల్లని నీళ్లు నిండిన తటాక మది!
గట్టున నీడలో నిలబడ్డాను
ఉక్కపోసి చెమటలు పోసి నన్ను
మహా బాధించిన ఆ ఎండలో
గట్టుమీదినుంచి కిందికి దూకి
సుందరోద్యానం దాటి వెళ్లాను.
చెరువులో మునిగి స్నానం చెయ్యసాగాను
శీతల జలమూ కొరివిలా కాలింది!

உழைப்புத் துன்பம்

காலைப் போதினைக் கனலால் பொசுக்கிச்
சோலையும் கடந்து சுடவந்த வெய்யில்
விரிபுனற் குளத்தையும் வெதுப்பிய தெண்ணினேன்.
எண்ணு போதென் கண்ணின் எதிரில்
வியர்வையும் அயர்வுமாய்ப் பண்ணை யாட்கள்
வந்து நின்று வணக்கம் செய்தனர்.
ஐயகோ நெஞ்சமே, இந்த ஆட்கள்
தாங்கொணாக் கனலை எவ்வாறு தாங்கினர்?

வியர்வைக் கடலின் காட்சி

களைபோக்கு சிறுபயன் விளைக்க இவர்கள்
உடலைக் கசக்கி உதிர்த்த வியர்வையின்
ஒவ்வொரு துளியிலும் கண்டேன்
இவ்வுல குழைப்பவர்க்குரிய தென்பதையே !

కృషిలో శ్రమ

ఉదయాన్ని నిప్పులతో అదిమి వేసి
తోటను దాటి కాల్చి వచ్చిన ఎండ
తటాకాన్ని సైతం మలమల మాడ్చింది!
అలా అనుకున్న నా కంటి కెదురుగా నిలబడ్డారు
చెమటలూ అలసట రూపు దాల్చిన పాలికాపులు
నాకు అంజలి ఘటించారు వారు.
అయ్యో! మనసా!
వీరెలా భరించారు నిప్పులు చెరిగే యీ ఎండను?

స్వేద సముద్ర దృశ్యం

కలుపు మొక్కలు ఏరివేసేందుకు
ఒడలు పిండి వారు ఓడ్చిన చెమటలో
ఒక్కొక్క బొట్టు చూసి గ్రహించాను
ఈ జగతి కృషికులకే సొంత మని!

19 . நீங்களே சொல்லுங்கள் !

சித்திரச் சோலைகளே ! உமை நன்கு
திருத்த இப் பாரினிலே — முன்னர்
எத்தனை தோழர்கள் ரத்தம் சொரிந்தன
ரோ ! உங்கள் வேரினிலே.

நித்தம் திருத்திய நேர்மையி னால்மிகு
நெல்விளை நன்னிலமே ! — உனக்
கெத்தனை மாந்தர்கள் நெற்றி வியர்வை
இறைத்தனர் காண்கிலமே.

தாமரை பூத்த தடாகங்களே ! உமைத்
தந்தஅக் காலத்திலே — எங்கள்
தூய்மைச் சகோதரர் தூர்ந்து மறைந்ததைச்
சொல்லவோ ஞாலத்திலே.

மாமிகு பாதைகளே ! உமை இப்பெரு
வையமெ லாம் வகுத்தார் — அவர்
ஆமை எனப்புலன் ஐந்தும் ஒடுங்கிட
அந்தியெலாம் உழைத்தார்.

ஆர்த்திடும் யந்திரக் கூட்டங்களே ! — உங்கள்
ஆதி அந்தம் சொல்லவோ ? — நீங்கள்
ஊர்த் தொழிலாளர் உழைத்த உழைப்பில்
உதித்தது மெய் அல்லவோ ?

கீர்த்திகொள் போகப் பொருட்புவியே ! உன்றன்
கீழிருக்கும் கடைக்கால் — எங்கள்
சீர்த்தொழி லாளர் உழைத்த உடம்பிற்
சிதைந்த நரம்புகள் தோல் !

நீர்கனல் நல்ல நிலம்வெளி காற்றென
நின்ற இயற்கைகளே ! — உம்மைச்
சாரும் புவிப்பொருள் தந்ததெவை ? தொழி
லாளர் தடக்கைகளே !

19. మీరే చెప్పండి

చదును పరిచేందుకు మిమ్మల్ని
సుందరోద్యానములారా!
సోదరు లెందరు నెత్తురు ఓడ్చారో
మీమీ వేళ్లల్లో!

ప్రతినిత్యం పరిశ్రమించగా
వరి పుష్కలంగా పండే పొలమా!
మనుషు లెందరు నుదుట చెమటలు ఓడ్చారో
కనలేము, కనలేము.

తామరలు పూసిన తటాకములారా!
అమాయకులైన మా సోదరు లానాడు
మీ కోసం కను మూసిన విషయం
గ్రహించ తరమా, నేడు!
సువిశాల మార్గము లారా!
మిమ్మల్ని సృష్టించినవారు
కూర్మంలా పంచేంద్రియాలు ముడుచుకుని
కండలు కరిగించి కృషి చేశారు!

మీ పుట్టుపూర్వోత్తరాలు చెప్పమంటారా?
రణగుణ ధ్వనులు చేసే యంత్రములారా!
కార్మికులు సలిపిన కృషికి ఫలితంగా
అవతరించారు మీరు, నిజమేగా!

தாரணியே ! தொழிலாளர் உழைப்புக்குச்
சாட்சியும் நீயன்றோ? — பசி
தீரும் என்றால் உயிர்போகும் எனச்சொல்லும்
செல்வர்கள் நீதி நன்றோ ?

எலிகள் புசிக்க எலாம் கொடுத்தே சிங்க
ஏறுகள் ஏங்கிடுமோ ? — இனிப்
புலிகள் நரிக்குப் புசிப்பளித்தே பெரும்
புதரினில் தூங்கிடுமோ ?

கிலியை விடுத்துக் கிளர்ந்தெழுவார் இனிக்
கெஞ்சும்உத் தேசமில்லை — சொந்த
வலிவுடையார் இன்ப வாழ்வுடையார் இந்த
வார்த்தைக்கு மோசமில்லை.

అవతరించారు మీరు, నిజమేగా!
భోగ్య వస్తువులు సమృద్ధిగా గల ధరణీ!
మీ క్రింద వేసిన పునాది
మా శ్రమజీవుల అలిసిన శరీరాలలో
చిట్లిన నరాల చర్మ సముచ్చయం!

నీరు నిప్పు ప్రభృతి భూతములారా!
మీకు సంబంధించిన వస్తూత్పత్తికి
కారణ మేదో తెలుసా మీకు?

శ్రమ జీవుల కష్టానికి, విశ్వమా!
సాక్షివి నీవే గదా!
ఆకలి తీరితే ప్రాణం పోవునే
శ్రీమంతుల న్యాయం సరేనా?

ఎలుకల ఆహారానికి అన్నీ సమకూర్చాలని
అభిలషించునా మృగసింహాలు?
ఇక నక్కల ఆహారానికి
పొదలలో పులులు నిదురించునా?

మునుపు భయంతో మసిలేవారికి
యాచించే తలపే లే దిప్పుడు
సొంత బలమున్న వారికే సౌఖ్యాలన్నీ!
ఈ మాటకు తిరుగు లేదు.

20 . புதிய உலகு செய்வோம்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் — கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரொடு சாய்ப்போம் *(புதிய)*

பொதுஉடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோ டதைஎங்கள் உயிரென்று காப்போம். *(புதிய)*

இதயமெலாம் அன்பு நதியினில் நனைப்போம்
'இதுஎனதெ' ன்னுமோர் கொடுமையைத் தவிர்ப்போம். *(புதிய)*

உணர்வெனும் கனலிடை அயர்வினை எரிப்போம்
'ஒருபொருள்தனி' எனும் மனிதரைச் சிரிப்போம் ! *(புதிய)*

இயல் பொருள் பயன்தர மறுத்திடில் பசிப்போம்
ஈவதுண்டாம் எனில் அனைவரும் புசிப்போம். *(புதிய)*

20. నవజగతిని నిర్మిద్దాము

నూతన జగతిని నిర్మిద్దాము
మంచి నశించిన జగతిని సమూలంగా నిర్మూలిద్దాము.
సమష్టిభావన దిశాష్టకం వ్యాపించేలా చేద్దాము.
ఆ పవిత్ర భావనను ప్రాణతుల్యంగా పరిరక్షిద్దాము.
ప్రేమ ప్రవాహంలో హృదయాన్ని తడుపుదాము
ఇది నాదే అన్న క్రూరభావాన్ని నివారిద్దాము.
అవగాహనాగ్నిలో అలసత్వాన్ని కాల్చివేద్దాము
'ఒక వస్తువు ప్రత్యేకం' అనే మనుషుల్ని పరిహసిద్దాము
ప్రకృతిలోని పదార్థం లాభరహితమైతే పస్తు లుందాము
లాభసహితమైతే మన మందరం విందులు చేసుకుందాము.

21 • சுதந்திரம்

தித்திக்கும் பழம் தின்னக் கொடுப்பார்;
மதுரப் பருப்பு வழங்குவார் உனக்குப்;
பொன்னே, மணியே, என்றுனைப் புகழ்வார்;
ஆயினும் பச்சைக் கிளியே அதோபார்!
உன்னுடன் பிறந்த சின்ன அக்கா,
வான வீதியில் வந்து திரிந்து
தென்னங் கீற்றுப் பொன்னூசல் ஆடிச்
சோலை பயின்று சாலையில் மேய்ந்து
வானும் மண்ணுந்தன் வசத்திற் கொண்டாள்!
தச்சன் கூடுதான் உனக்குச் சதமோ?
அக்கா அக்கா என்றுநீ அழைத்தாய்.
அக்கா வந்து கொடுக்கச்
சுக்கா மிளகா சுதந்தரம் கிளியே?

21. స్వాతంత్ర్యం

తియ్యని పళ్లు తినడానికి ఇస్తారు
చారపప్పులు పెడతారు నీకు
నా బంగారమా! నా అందాల కొలికి! అని కీర్తిస్తారు
అయినా అదుగో చూడు, అందాల చిలకా!

నీ తోబుట్టువు నీ చిన్నక్కయ్య
ఆకాశ వీధుల్లో తిరిగి వచ్చి
కొబ్బరి యీనెల బంగరుటుయ్యాల లూగి
తోటల్లో విహరించి బాటల్లో మేసి
మింటినీ మంటినీ తన వశం చేసుకుంది!
వడ్రంగి చేసిన పంజరమే నీకు సర్వస్వం!
అక్కయ్యా అక్కయ్యా అని పిలిచేవు
అక్కయ్య వచ్చి యిచ్చేందుకు, చిలకా!
శాంతి మిరియాలా స్వాతంత్ర్యం!

22. நம் மாதர் நிலை

பழங்கல அறைக்குளே பதினைந்து திருடர்கள்
பதுங்கிடவும் வசதியுண்டு.
பதார்த்தவகை மீதிலே ஓட்டடையும் ஈக்களும்
பதிந்திடவும் வசதியுண்டு.
முழங்கள் பதினெட்டிலே மாற்றமில்லா விடினும்
முன்றானை மாற்றமுண்டு.
முடுகிவரும் நோய்க்கெலாம் கடவுளினை வேண்டியே
முடிவடைய மார்க்கமுண்டு.

தொழுங்கணவன் ஆடையிற் சிறுபொத்தல் தைக்கவும்
தொகைகேட்கும் ஆட்கள் வேண்டும்.
தோசைக் கணக்கென்று கரிக்கோடு போடவோ
சுவருண்டு வீட்டில், இந்த
ஒழுங்கெலாம் நம்மாதர் வாரத்தின் ஏழுநாள்
உயர் விரதம் அநுஷ்டிப்பதால்
உற்றபலன் அல்லவோ அறிவியக்கங் கண்
டுணர்ந்த பாரத தேசமே !

22. మహిళల పరిస్థితి

పాత్రల గదిలో దొంగలు పదిహేనుమంది
ఒదిగి ఉండడానికి వీలుంది.
తినగా మిగిలిన ఆహార పదార్థాలమీద
ఈగలూ పారీళ్లు తిరగడానికి వీలుంది.
పద్దెనిమిది గజాల చీరలో మార్పు లేకున్నా
పమిటి కొంగులో మార్పుంది.
ముంచుకు వచ్చే వ్యాధులకు దేవుణ్ణి ప్రార్థించి
బయట పడేందుకు మార్గ ముంది.

కొలిచే భర్త ఉదుప్పుల్లో చిన్ని బెజ్జం కుట్టడానికి
కూలి అడిగే మనుషులు కావాలి!
లెక్క కట్టేందుకు బొగ్గు గీతలు పెట్టగా
ఇంట్లో గోడ ఒకటి ఉంది!
పరిస్థితి యిలా సక్రమంగా ఉన్నదంటే కారణం?

మన మహిళలు వారంలో ఏడు రోజులూ
ఉత్తమ వ్రతం అనుష్ఠించడమే!
జ్ఞానోద్యమం దర్శించిన భారతదేశమా!

23. ஏசுநாதர் ஏன் வரவில்லை ?

தலை, காது, மூக்குக், கழுத்துக், கை, மார்பு, விரல்,
தாள், என்ற எட்டுறுப்பும்
தங்கநகை, வெள்ளிநகை, ரத்தினமிழைத்தநகை,
தையலர்கள் அணியாமலும்,
விலைகுறையும் ஆடைகள் அணிந்துமே கோயில்வர
வேண்டுமென்றே பாதிரி
விடுத்தஒரு சேதியால் விஷமென்று கோயிலை
வெறுத்தார்கள் பெண்கள், புருஷர் !

நிலைகண்டபாதிரி பின் எட்டுறுப்பேயன்றி
நீள் இமைகள், உதடு, நாக்கு
நிறையநகை போடலாம், கோயிலில் முகம்பார்க்க
நிலைக்கண்ணா டியும்உண்டென
இலைபோட்ட டழைத்தும், நகைபோட்ட பக்தர்கள்
எல்லாரும் வந்துசேர்ந்தார் ;
ஏசுநாதர்மட்டும் அங்கு வரவில்லையே,
இனிய பாரததேசமே !

23. ఏసునాథ్ముడు ఎందుకు రాలేదు?

కాలుసేతులు ముక్కు చెవులు తల, వేళ్లు, కంఠం
వక్షస్థల మనే అష్టాంగములందూ
పైడి నగలో వెండివో రత్నాలు పొదిగినవో ధరించరాదనీ
సాదా దుస్తులే ధరించే గుడికి రావాలనీ
పాదిరీ చేసిన విన్నపం పురస్కరించుకుని
స్త్రీ పురుషులు భావించారు గుడిని విష తుల్యంగా.
పరిస్థితిని పరికించిన పాదిరీ
అష్టాంగాలే కాక పొడుగాటి కనుబొమలు జిహ్వాధరాలలో సైతం
ఆభరణాలు అనేకం దాల్చవచ్చుననీ
ఆలయంలో నిలువుటద్దం అమర్చబడుతుందనీ
సాదరంగా ఆహ్వానించగానే
ఆభరణాలు దాల్చిన భక్తు లందరూ విచ్చేశారు.
ఏసునాథుడు మాత్రం అక్కడికి రాలేదు!
నా ప్రియతమ భారత దేశమా!

24 . எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா !

மகாகவி பாரதியாரின் விருப்பப்படி நம் புரட்சிக்கவிஞர் அவர்கள் முதன் முதலில் பாடிய பாட்டு இதன் கீழ்க் காணப்படுவது. இந்தப் பாடல் பல பத்திரிகைகளில் பல மொழிகளில் வெளிவந்துள்ளது ! இந்தப் பாட்டின் மூலம் நம் கவிஞர் தமிழ் நாட்டிற்கு அறிமுகமானார்.

எங்கெங்குக் காணினும் சக்தியடா ! — தம்பி
ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா ! — அங்குத்
தங்கும் வெளியினிற் கோடியண்டம் — அந்தத்
தாயின் கைப்பந்தென ஓடுமடா — ஒரு
கங்குகளில் ஏழு முகிலினமும் — வந்து
கர்ச்சனை செய்வது கண்டதுண்டோ ? — எனில்
மங்கை நகைத்த ஒலியெனலாம் — அவள்
மந்த நகையங்கு மின்னுதடா !

காளை ஒருவன் கவிச்சுவையைக் — கரை
காண நினைத்த முழுநினைப்பில் — அன்னை
தோளசைத்தங்கு நடம்புரிவாள் — அவன்
தொல்லறிவாளர் திறம் பெறுவான் — ஒரு
வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலே — இந்த
வையமுழுவதும் துண்டு செய்வேன் — என
நீள இடையினின்றி நீ நினைத்தால் — அம்மை
நேர்படுவாள் உன்றன் தோளினிலே !

24. భారతి సమక్షంలో

(మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతి కోరికి మేరకు మన విప్లవకవి ప్రప్రథమంగా చెప్పిన కవిత ఈ దిగువ ఉదాహరించబడింది. ఇది పెక్కు పత్రికలలో పెక్కు భాషలలో వెలువడింది. ఈ కవిత ద్వారా మన కవివరేణ్యుడు దేశానికి పరిచితు డయ్యాడు.)

ఎచట పరికించినా శక్తియే, తమ్ముడూ!
ఏడు సముద్రాలూ ఆమె రూపమే!
వాటి వెలుపల నెలకొన్న కోటి లోకాలూ
నర్తిస్తాయి ఆతల్లి చేతి బంతుల్లా!
ఒక్కసారి మేఘ వితానం గర్జించడం
ఎరుగుదురా ఎవ్వరైనా?
అదే అమె నవ్వు సవ్వడి!
ఆమె దరహాస మచట మెరిసింది!

వీరు డెవరైనా మనసులో అనుకుంటే
కవితామృతం చవి చూడాలని,
అప్పు డచట తల్లి నాట్యం నలుపుతుంది
అతనికి కలుగుతుంది ధీవిశేషం!

వేగంగా కరవాలం తిప్పేలోపల
జగతిని నిర్జించాలని ఒకడు కోరితే
అపుడు తల్లి తిష్ఠ వేస్తుంది
అతని భుజ స్కంధాల మీద!

25. எங்கள் தமிழ்

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது — எமக்
கின்பந் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுது !
கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு — எங்கள்
கதியில் உயர்ந்திட யாம்பெற்ற பேறு !
தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை — எங்கள்
தமிழினும் வேறெங்கும் யாங்கண்டதில்லை !
நனியுண்டு நனியுண்டு காதல் — தமிழ்
நாட்டினர் யாவர்க்குமே தமிழ் மீதில் (இனிமைத்)

தமிழ் எங்கள் உயிர் என்ப தாலே — வெல்லுந்
தாமுண்டு தமிழருக் கிப்புவி மேலே
தமிழ் என்னில் எம்முயிர்ப் பொருளாம் — இன்பத்
தமிழ்குன்றுமேல் தமிழ்நாடெங்கும் இருளாம்
தமிழுண்டு தமிழ் மக்களுண்டு — இன்பத்
தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு
தமிழ் என்று தோள் தட்டி ஆடு ! — நல்ல
தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தினம் பாடு ! (இனிமைத்)

25. మా తమిళం

మధురమైన మా తమిళం
మాకు ముదము గూర్చే అమృతం!
పళ్లని పిండగా వచ్చిన ఆ రసం
మా ఉన్నతికై వెలిసిన మా భాగ్యం!
ప్రత్యేకత సంతరించుకున్న భాష
తమిళంలా వేరొకటి మేము చూడలేదు.

అధికాధికం అభిమానం
తమిళుల కందరికీ తమిళ మంటే!

తమిళం మాకు ప్రాణ మనడం వల్ల
తమిళుల కున్నది జయించే శక్తి!
తమిళం ఉన్నతి నందుకుంటే అదే మాకు ప్రాణం
తమిళం దిగజారితే తమిళనాడంతటా చీకటి!

తమిళ మున్నది, తమిళ ప్రజ లున్నారు
సేవిద్దాము తమిళమును ప్రతిరోజు!
తమిళ మంటూ బుజం చరిచి ఆడు!
తమిళం వర్ధిల్లాలని ప్రతి నిత్యం పాడు!

26 கைம்மைக் கொடுமை

கண்கள் நமக்கும் உண்டு — நமக்குக்
கருதும் வன்மை யுண்டு
மண்ணிடைத் தேசமெல்லாம் — தினமும்
வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கையிலே
எண்ண இயலாத — புதுமை
எதிரிற் காணுகின்றோம்
கண்ணிருந் தென்ன பயன் ? நமக்குக்
காதிருந் தென்ன பயன் ?

வானிடை ஏறுகின்றார் — கடலை
வசப்படுத்துகின்றார்
ஈனப் பொருள்களிலே — உள்ளூறு
இனிமை காணுகின்றார்
மேனிலை கொள்ளுகின்றார் — நாமதை
வேடிக்கை பார்ப்பதல்லால்
ஊன்பதைத்தே அவைபோல் — இயற்ற
உணர்ச்சி கொள்வதில்லை.

புழுதி, குப்பை, உமி — இவற்றின்
புன்மைதனைக் களைந்தே
பழரசம் போலே — அவற்றைப்
பயன் படுத்து கின்றார் !
எழுதவும் வேண்டா — நம்நிலை
இயம்பவும் வேண்டா !
அழகிய பெண்கள் — நமககோ
அழுகிய பழத்தோல் !

26. వైధవ్య బాధ

కళ్లు మనకూ ఉన్నాయి
ఆలోచించే శక్తి కూడా ఉంది.
దేశ దేశాలలో ప్రతిరోజూ
జరుగుతున్నాయి కొత్త కొత్తవి
ఆలోచన కందని విధంగా!
అయినా కళ్లుండి లాభ మేమిటి?
చెవులుండి మాత్రం లాభ మేమిటి?

ఆకాశాన్నే అధివసిస్తున్నారు
అర్ణవాన్ని వశం చేసుకుంటున్నారు
అల్పవస్తువుల్లో సైతం ప్రాశస్త్యం చూస్తున్నారు!
అవన్నీ మనం వింతలుగా చూస్తున్నాం
ఉత్సాహ భరితులం కావడం లేదు
చైతన్యమూ చెందడం లేదు.

చెత్త చెదారాలలోని మాలిన్యం తొలగించి
వాటిని ఉపయోగిస్తున్నారు, ఫలరసంలా.
అయితే మన పరిస్థితిని మాత్రం
వ్రాయ నక్కర లేదు; చెప్పనూ పనిలేదు.
అందాల బరిణ లేమో మనకు
కుళ్లిన పళ్ల తోళ్లు!

கைம்மை எனக்கூறி — அப்பெரும்
கையினிற் கூர்வேலால்
நம்மினப் பெண்குலத்தின் — இதய
நடுவிற் பாய்ச்சுகின்றோம்.
செம்மை நிலையறியோம் — பெண்களின்
சிந்தையை வாட்டுகின்றோம்;
இம்மை இன்பம் வேண்டல் — உயிரின்
இயற்கை என்றறியோம்.

கூண்டிற் கிளிவளர்ப்பார் — இல்லத்தில்
குக்கல் வளர்த்திடுவார்,
வேண்டியது தருவார்; — அவற்றின்
விருப்பத்தை யறிந்தே!
மாண்டவன் மாண்டபின்னர் — அவனின்
மனைவியின் உளத்தை
ஆண்டையர் காண்பதில்லை — ஐயகோ,
அடிமைப் பெண்கதியே!

వైధవ్య మనే పేరు చెప్పి
పెను శూలాలు గుచ్చుతున్నాము
మన యువతుల హృదయాలలో!
మంచి యేదో గ్రహించక
మహిళల మనస్సుల్ని బాధిస్తున్నాము.
ఐహిక భోగాలని కాదు -
దేహి సహజ వాంఛగా భావించము!

పంజరంలో చిలుకలు పెంచుతారు
ఇంట్లో కుక్కల్ని సాకుతారు
వాటికి కావలసింది యిస్తారు, అభిరుచులు గుర్తించి!
భర్త విగత జీవుడైన తర్వాత
అతని భార్య హృదయాన్ని మాత్రం
అణుమాత్రమైనా గుర్తించరు పెద్దలు!
అయ్యో! మగువ దుర్గతి యిది!

27 குழந்தை மணத்தின் கொடுமை

ஏழு வய்தே எழிற்கருங் கண் மலர் !
ஒருதா மரைமுகம் ! ஒருசிறு மணியிடை !!
சுவைத் தரியாத சுவைதருங் கனிவாய் !
இவற்றை யுடைய இளம்பெண் — அவள்தான்,
கூவத் தெரியாக் குயிலின் குஞ்சு,
தாவாச் சிறுமான், மோவா அரும்பு !
தாலி யறுத்துத் தந்தையின் வீட்டில்
இந்தச் சிறுமி யிருந்திடு கின்றாள்;
இவளது தந்தையும் மனைவியை யிழந்து
மறுதார மாய் ஓர் மங்கையை மணந்தான்.
புதுப்பெண் தானும் புதுமாப் பிளையும்
இரவையே விரும்பி ஏறுவர் கட்டிலில் !
பகலைப் போக்கப் பந்தா டிடுவார் !
இளந்தலைக் கைம்பெண் இவைகளைக் காண்பாள் !
தனியாய் ஒருநாள் தன்பாட் டியிடம்
தேம்பித் தேம்பி அழுத வண்ணம்
ஏழு வயதின் இளம்பெண் சொல்லுவாள் :
'என்னை விலக்கி என்சிறு தாயிடம்
தந்தை கொஞ்சுதல் தகுமோ ?' தந்தை
'அவளை விரும்பி, அவள் தலை மீது
பூச்சூடு கின்றார் ; புறக்கணித்தார் எனைத் !'
'தாமும் அவளும் தனியறை செல்வார் ;
நான் ஏன் வெளியில் நாய்போற் கிடப்பது ?'
'அவருக்கு நான் மகள் ! அவர் எதிர் சென்றால்,
நீ போ ! என்று புருவம் நெறிப்பதோ ?'

27. బాల్య వివాహపు క్రౌర్యం

ఆమె కళ్లు నీలోత్పలాలు!
ఆ పద్మముఖి నడుము చిన్నది!
చవి యెరుగని చవిగల పండువంటి నోరు కలది!

ఆమె యేడేళ్ల బాలిక
సరిగా కూయలేసి కోయిలకూన!
గంతులు వేయలేని లేడిపిల్ల!
వాసనలు వెలార్చని మొగ్గ!
పసుపు కుంకుమలు చెరగగా
పుట్టింట్లో నివసిస్తున్న బాలిక!
ఆమె తండ్రి మళ్లీ పెళ్లి చేసుకున్నాడు
భార్య కన్ను మూసిన తర్వాత.
ఆయన ఆ నవ యువతీ ఎప్పుడూ
అభిలషిస్తారు రాత్రి వేళనే!
కందుక క్రీడలో గడుపుతారు పగళ్లు!
బాల వితంతువు చూస్తుంది నవ యువతిని!

వెక్కి వెక్కి యేడుస్తూ వెళ్లి
ఒంటరిగా ఉన్న అవ్వతో అన్నది
ఆ యేడేళ్ల బాలిక!
'నన్ను తృణీకరించి పిన్నితో
నాన్న కులకడం సమంజసమా?
పిన్ని జడలో పూలు తురుముతాడు
నన్ను చూడనైనా చూడడు!
వాళ్లిద్దరూ వేరే గదిలో శయనిస్తారు.

பாட்டி மடியிற் படுத்துப் புரண்டே
இவ்வாறு அழுதாள் இளம்பூங் கொடியாள்.
இந்நிலைக்கு இவ்வாறு அழுதாள் — இவளது
பின்நிலை எண்ணிப் பாட்டி பெரிதும்
அழுத கண்ணீர் வெள்ளம், அந்தக்
குழந்தை வாழ்நாட் கொடுமையிற் பெரிதே.

నేనెందుకు కుక్కలా బయటే పడివుండాలి?
నాన్నకి నేను కూతురుని, అయినా
నన్ను చూడగానే ఎందుకు కళ్ళెర్ర చేస్తాడు?
అవ్వ ఒళ్ళో పడుకుని దొర్లుతూ
మవ్వపు పూలతీగ ఆ బాలిక యేడ్చింది.

ఆమె భవిష్యత్తుని తలచుకుని
అవ్వ మనసు శోకార్ణవ మయింది
ఆ బాలిక బాధను అధిగమించింది
అవ్వ కన్నీటి ప్రవాహం!

28. கைம்மை நீக்கம்

நீ எனக்கும், உனக்கு நானும் — இனி
நேருக்கு நேர் தித்திக்கும் பாலும், தேனும்

தூய வாழ்வில் இதுமுதல் நமதுளம்
நேய மாக அமைவுற உறுதி சொல் ! அடி !

கைம்பெண் என் றெண்ணங் கொண்டே
கலங்கினா யோ கற் கண்டே ?

காடு வேகு வதை ஒரு மொழியினில்
மூடு போட முடியுமோ உரையடி ? ததி

பைந்தமி ழைச்சீ ராக்கக்
கைம்மைஎன் னும்சொல் நீக்கப்

பறந்து வாடி அழகிய மயிலே !
இறந்த கால நடைமுறை தொலையவே,

பகுத்தறிவான மன்று
பாவை நீஏறி நின்று

பாரடீ உன் எதிரினிற் பழஞ் செயல்
கோரமாக அழிந்தொழிகுவதையே

கருத்தொருமித்த போது
கட்டுக்கள் என்ப தேது ?

கைம்மை கூறும் அதிசய மனிதர்கள்
செம்மை யாகும் படிசெய மனதுவை ! அடி !

28. వైధవ్యానికి తిలోదకాలు

నీవు నాకు, నాకు నీవు
ఇక మన మిద్దరం క్షీర మధువులం!
నిర్మల జీవనంలో మన హృదయా లింక
స్నేహబంధాన పెనవేసుకుంటాయని చెప్పు.
విధవననే తలంపుతో నువ్వు
బాధకు పాల్పడ్డావా, నా రామచిలకా!
మండుతున్న అడవిని మాటలతో
మూయవచ్చునా, నువ్వే చెప్పు!
నిర్మలమైన తమిశాన్ని సంస్కరించగా
వైధవ్య మనే మాటను తొలగించగా
పరుగు పరుగున రావే, నా అందాల మయూరీ!

గత కాలపు పద్ధతిని పూడ్చిపెట్టగా!
వివేకజ్ఞాన మనే వేదిక నెక్కి
విలోకించు, ఆ పాత పద్ధతి
ఎలా నశిస్తున్నదో - ఆ వైనం!

మనస్సులు ఒకటై మెలిగితే
ఎందుకో యీ కట్టుబాట్లు?
వైధవ్య మంటూ మాట్లాడే వింత మనుషులు
మార్పు చెందగా కృషి సాగించుము!

29. தொழிலாளர் விண்ணப்பம்

காடு களைந்தோம் — நல்ல
கழனிதிருத்தியும் உழவுபுரிந்தும்
நாடுகள் செய்தோம் — அங்கு
வேண்டிய பண்டங்கள் ஈண்டிடச் செய்தோம்.
பாடுகள் பட்டோம் — புவி
பதமுறவே நாங்கள் நிதமும் உழைத்தோம்,

மலையைப் பிளந்தோம் — புவி
வாழவென்றேகடல் ஆழமும் தூர்த்தோம்
அலைகடல்மீதில் — பல்
லாயிரங்கப்பல்கள் போய்வரச்செய்தோம்
பல தொல்லையுற்றோம் — யாம்
பாதாளம் சென்று பசும்பொன் எடுத்தோம்
உலையில் இரும்பை — யாம்
உருக்கிப்பல் யந்திரம் பெருக்கியுந்தந்தோம்.

ஆடைகள் நெய்தோம் — பெரும்
ஆற்றைவளைத்து நெல்நாற்றுக்கள் நட்டோம்;
கூடைகலங்கள் — முதல்
கோபுரம் நற்சுதை வேலைகள் செய்தோம்
கோடையைக் காக்க — யாம்
குடையளித்தோம் நல்ல நடையன்கள் செய்தோம்
தேடிய பண்டம் — இந்தச்
செகத்தில் நிறைந்திட முகத்தெதிர் வைத்தோம்
வாழ்வுக்கொவ்வாத — இந்த
வையத்தில் இந்நிலை எய்தப்புரிந்தோம்
ஆழ்கடல், காடு, — மலை
அத்தனையிற்பல சத்தை யெடுத்தோம்.
ஈழை, அசுத்தம் — குப்பை
இலை என்னவே எங்கள் தலையிற் சுமந்தோம்
சூழக்கிடந்தோம் — புவித்
தொழிலாளராம் எங்கள் நிலைமையைக் கேளீர் !

29. కార్మికుల విజ్ఞప్తి

అడవులు ఛేదించి పొలాలు సృష్టించి
వ్యవసాయం సాగించాము!
ఊళ్లు నిర్మించి వీధులు కల్పించాము
ఇళ్లు కట్టి వస్తువులన్నీ సమకూర్చాము
ఎన్నెన్నో కష్టాలకు లోనయ్యాము
జగతి బాగుపడాలని ప్రతినిత్యం శ్రమించాము!

కొండలు పగుల గొట్టాము
లోకం సుఖంగా ఉండాలని

సముద్రం పూడిక తీశాము
కడలి మీద వేలకొలది ఓడలు నడిపాము
బాధ లెన్నో అనుభవించి
పాతాళం దాకా వెళ్లి బంగారం తీశాము!
ఎర్రని కొలిమిలో ఇనుము కాల్చి
యంత్రా లెన్నో సృష్టించాము.
వస్త్రాలు నేశాము, నదుల గతిని మార్చాము
పొలాలలో వరినాట్లు వేశాము
గోపురాది నిర్మాణా లెన్నో కావించాము
వేసవికాలపు ఎండను భరించేందుకు
గొడుగులూ చెప్పులూ సమకూర్చాము
జగతికి కావలసిన వస్తు సముదాయం
ఎప్పటి కప్పుడు సమకూరుస్తూ వచ్చాము.
జీవనానికి అర్హంగా ఈ జగతిని తీర్చిదిద్దాము
అడవులు కొండలు సముద్రాలు
అన్నిటా గల మేలిమిని పైకి తీశాము.

చెత్త చెదారం ఆకూ అలమూ
అశుద్ధం - అన్నిటినీ తలను దాల్చాము!
వీటి మధ్యనే జీవ యాత్ర సాగిస్తున్నామండి
శ్రమ జీవుల స్థితిగతులు ఆలకించండి!

கந்தையணிந்தோம் — இரு
கையை விரித்தெங்கள் மெய்யினைப் போர்த்தோம்.
மொந்தையிற் கூழைப் — பலர்
மொய்த்துக் குடித்து பசித்துக் கிடந்தோம்
சந்தையில் மாடாய் — யாம்
சந்ததம் தங்கிட வீடுமில்லாமல்
சிந்தை மெலிந்தோம் — எங்கள்
சேவைக்கெலாம் இது செய நன்றிதானோ?

மதத்தவன் தலைவீர் ! — இந்த
மண்ணை வளைத்துள்ள அண்ணாத்தைமாரே !
குதர்க்கம் விளைத்தே — பெருங்
கொள்ளையடித்திட்ட கோடிசுரர்காள் !
வதக்கிப் பிழிந்தே — சொத்தை
வடிகட்டி எம்மைத் துடிக்க விட்டீரே !
நிதியின் பெருக்கம் — விளை
நிலமுற்றும் உங்கள் வசம் பண்ணிவிட்டீர்.

செப்புதல் கேட்பீர் ! — இந்தச்
செகத்தொழிலாளர்கள் மிகப் பலர் ஆதலின்,
கப்பல்களாக — இனித்
தொழும்பர்களாக மதித்திட வேண்டாம் !
இப்பொழுதே நீர் — பொது
இன்பம் விளைந்திட உங்களின் சொத்தை
ஒப்படைப்பீரே — எங்கள்
உடலில் இரத்தம் கொதிப்பேறுமுன்பே (ஒப்படைப்பீரே !

చింపి గుడ్డలే కట్టుకున్నాము
రెండు చేతులతో ఒళ్లు కప్పుకున్నాము
ముంతలో గంజి నీళ్లు తాగి
పస్తులతో పడివున్నాం పలువురం.
సంతలోని గొడ్డులా మేము
సతతం నివసించాము, కొంప లేకుండా.
మేము చేసిన సేవ కిదేనా మీ కృతజ్ఞత?

మత పెద్దలారా!
ఈ మట్టిని సొంతం చేసుకున్న అన్నలారా!
కుతర్కం చేసి కొల్లగొట్టిన కోటీశ్వరులారా!
మెలిపెట్టి పిండి, మా సొమ్ముని వడకట్టి
మమ్మన్ని బాధించారు మీరు!
సంపద నంతా మీ స్వాధీనం చేసుకున్నారు!

చెపుతున్నాము, వినండి:
ఈ జగతిలో కార్మికులు వేసకు వేలు!
మమ్మన్ని ఒడలుగానో బానిసలుగానో భావించకండి
అందరికీ ఆహ్లాదం కలిగేలా
ఇప్పుడే మీరు మీ ఆస్తిపాస్తుల్ని
ఒప్పగించండి మాకు
మా రక్తం ఉడికి పోకముందే!

30. மானிட சக்தி

மானிடத் தன்மையைக்கொண்டு — பலர்
வையத்தை ஆள்வது நாம்கண்ட துண்டு
மானிடத் தன்மையை நம்பி— அதன்
வன்மையினாற்புவி வாழ்வுகொள் தம்பி !
'மானிடம்' என்றொரு வாளும் — அதை
வசத்தில் அடைந்திட்ட உன்இரு தோளும்
வானும் வசப்பட வைக்கும் — இதில்
வைத்திடும் நம்பிக்கை, வாழ்வைப் பெருக்கும் *(மானிட)*

மானிடன் வாழ்ந்த வரைக்கும் — இந்த
வையத்திலே அவன் செய்தவரைக்கும்
மானிடத் தன்மைக்கு வேறாய் — ஒரு
வல்லமை கேட்டிருந்தால் அதைக் கூறாய் !
மானிடம் மென்பது புல்லோ ? — அன்றி
மரக்கட்டையைக் குறித் திடவந்த சொல்லோ !
கானிடை வாழ்ந்ததும் உண்டு — பின்பு
கடலை வசப்படச் செய்ததும் அதுதான் ! *(மானிட)*

மானிடம் போற்ற மறுக்கும் — ஒரு
மானிடன் தன்னைத்தன் உயிரும் வெறுக்கும் ;
மானிடம் என்பது குன்று — தனில்
வாய்ந்த சமத்துவ உச்சியில் நின்று
மானிடருக் கினி தாக — இங்கு
வாய்த்த பகுத்தறிவாம் விழி யாலே
வான்திசை எங்கணும் நீபார் !— வாழ்வின்
வல்லமை 'மானிடத் தன்மை' என்றதேர். *(மானிட)*

30. మానవ శక్తి

మానవ శక్తిని ఊతగా చేసుకుని
మహిని పాలించిడం మనం చూశాము
మానవ శక్తిని విశ్వసించి, తమ్ముడూ!
దాని మహిత శక్తితో జీవించు.
మానవత్వ మనే కరవాలం
దాన్ని వశం చేసుకున్న నీ హస్తద్వయం
వినువీధినే స్వాధీన పరుస్తుంది.
విశ్వాస ముంచు దీనిలో, జీవితాన్ని పెంచుతుంది!

మానవుడు మనుగడ సాగించినంతవరకు
అతని చేతలు కొనసాగినంతవరకు-
మానవ శక్తికి భిన్న మైనది
మహిత శక్తి మరొకటి ఉంటే
అదేదో చెప్పు!
మానవత్వ మంటే పచ్చిక లేక కొయ్యముక్క?
తొలుత అది అడవుల్లో నివసించినా
పిదప సముద్రాన్ని స్వాధీన పరుచుకున్నదీ అదే!

మానవత్వాన్ని ద్వేషించే మనిషిని
అతని ప్రాణమే అతన్ని ద్వేషిస్తుంది!
మానవత్వ మొక కొండ
దాని సమధర్మ శిఖరాగ్రాన నిలిచి
మానవుల హితం కోరి
మహిని వెలిసిన వివేక వీక్షణాలతో
పరికించు నలు దిక్కులూ
జీవితపు శక్తినే మానవ శక్తిగా గ్రహించు!

31 புத்தகசாலை

தனித்தமைந்த வீட்டிற் புத்தகமும் நானும்
சையோகம் புரிந்ததொரு வேளை தன்னில்,
இனித்தபுவி இயற்கையெழில் எல்லாம் கண்டேன்;
இசைகேட்டேன்! மணம்மோந்தேன்! சுவைகள் உண்டேன்!
மனித்தரிலே மிக்குயர்ந்த கவிஞர் நெஞ்சின்
மகாசோதியிற் கலந்த தெனது நெஞ்சும்!
சனித்ததங்கே புத்துணர்வு! புத்தகங்கள்
தருமுதவி பெரிது! மிகப்பெரிது கண்டீர்!

மனிதரெலாம் அன்புநெறி காண்பதற்கும்
மனோபாவம் வானைப்போல் விரிவடைந்து
தனிமனித தத்துவமாம் இருளைப் போக்கிச்
சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வதற்கும்,
இனிதினிதாய் எழுந்தஉயர் எண்ணமெல்லாம்
இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச்சாலை;
புனிதமுற்று மக்கள்புது வாழ்வுவேண்டில்
புத்தகசாலை வேண்டும் நாட்டில் யாண்டும்.

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழியிற் சுவடிச்சாலை
சர்வகலா சாலையைப்போல் எங்கும் வேண்டும்.
தமிழிலிலாப் பிறமொழி நூல் அனைத்தும் நல்ல
தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்.
அமுதம்போல் செந்தமிழிற் கவிதை நூற்கள்,
அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூற்கள்,
சுமை சுமையாய்ச் சேகரித்துப் பல்கலைசேர்
துறை துறையாய்ப் பிரித்தடுக்கி வைத்தல்வேண்டும்.

31. గ్రంథాలయం

విడిగా ఉన్న ఒక యింట్లో
నేను లీన మయ్యాను పుస్తక పఠనంలో
ప్రకృతి రామణీయకం దర్శించాను
సంగీతం విన్నాను, రుచులు చవి చూశాను
ఒక మహాకవి హృదయ మహాజ్యోతిలో
అంతర్లీన మయింది నా హృదయం!

నవ చైతన్య మేదో ఆవరించింది
పుస్తకాలు చేసే సహాయ మిదే!
తమిళులకు తమిళగ్రంథాలయం
దర్శన మివ్వాలి ప్రతిచోట,
విశ్వ విద్యాలయాన్ని స్ఫురణకు తెచ్చేలా!
అన్య భాషా గ్రంథాలు లభించాలి
ప్రశస్త తమిళంలోకి అనూదితములై!
అమృత మొలికే తమిళ కావ్యాలు
అందాలు చిందే వచన రచనలు
ఎన్నెన్నో సేకరించి, వర్గీకరించి
క్రమ పద్ధతిని అమర్చాలి గ్రంథాలయంలో.

நாலைந்து வீதிகளுக் கொன்று வீதம்
நல்லதுவாய் வசதியாய் இல்லம் வேண்டும்.
நூலெல்லாம் முறையாக ஆங்கமைத்து
நொடிக்குநொடி ஆசிரியர் உதவுகின்ற
கோலமுறும் செய்தித்தாள் அனைத்தும் ஆங்கே
குவிந்திருக்க வகைசெய்து தருதல் வேண்டும்.
மூலையிலோர் சிறுநூலும் புதுநூலாயின்
முடிதனிலே சுமந்துவந்து தருதல்வேண்டும்.

வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும்
மரியாதை காட்டி அவர்க் கிருக்கை தந்தும்,
ஆசித்தநூல் தந்தும் புதிய நூல்கள்
அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும், நாளும்நூலை
நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும் வண்ணம்
நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத்தாலும்
மாசற்றதொண் டிழைப்பீர் !சமுதாயச்சீர்
மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கஞ் செய்வீர் !

నాలుగైదు వీధుల కొకటి చొప్పున
వసతు లన్నీ గల భవనం కావాలి.
అందులో అమర్చాలి రకరకాల పుస్తకాలు
అన్ని పత్రికలూ కనుల విందు చెయ్యాలి
సహాయం సలిపే ఉద్యోగులూ ఉండాలి
మారుమూల పుస్తక మైనా సరే
అది కనక కొత్త దయితే
అది కూడా లభ్యం కావాలి గ్రంథాలయంలో!

వచ్చే పాఠకుల్ని ఆహ్వానించాలి
ఆదరభావం ప్రకటిస్తూ
వారిని సుఖాసీనుల్ని చేస్తూ
వలసిన పుస్తకాలు అందజేస్తూ

కొత్త పుస్తకాలు వస్తే అవి సూచిస్తూ
పాఠకుల సంఖ్య రోజురోజుకి పెరిగేలా
కృషి చెయ్యాలి ఉద్యోగులు సహర్షంగా!
మచ్చలేని సేవ చెయ్యండి!
సంఘ పురోభివృద్ధికి కృషి సాగించండి!

32 • பத்திரிகை

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீ தான் ! இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான் !
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறிவாளர் நெஞ்சிற்
பிறந்த பத்திரிகைப் பெண்ணே

அறிஞர்தம் இதயஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய் !
நறுமண இதழ்ப் பெண்ணேஉன்
நலம்காணார் ஞாலம் காணார்.

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று
களாப் பழம் சேர்ப்பார்போலே
நெடும்புவி மக்கட்கான
நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்,
படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்
படித்தவர். அவற்றையெல்லாம்
'கொடும்' என அள்ளி உன்தாள்
கொண்டார்க்குக் கொண்டுபோவாய் !

வானிடை நிகழும் கோடி
மாயங்கள், மாநிலத்தில்
ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின்
உட்புறம் வெளிப்புறத்தே,
ஆன நற்கொள்கை, அன்பின்
அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்,
தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்
தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம் !

32. పత్రిక

కటికి చీకటి అలముకున్న మనస్సులో
కాంతి కిరణం నువ్వు!
నిద్రబోయే వారి కళ్లలోకి
చొచ్చుకుపోయే చైతన్యం నువ్వు!

ఊరిని ఉత్సాహ పరచగా
జగతిని ఏకం చెయ్యగా
మేధావుల హృత్సీమలలో ఉదయించిన
పత్రికా భామినీ!
హృదయ సరిత్తునుంచి నీళ్లు తోడి తోడి
ప్రజల భావాలు పచ్చబడగా పోసి పోసి
మేధావులు అందిస్తున్నారు ఎన్నో విషయాలు!
జగతి వృద్ధి కవి సంవర్ధకాలు!
సువాసనలు వెలార్చే అధరాల భామినీ!
నీ క్షేమం చూడని వారు లోకం దర్శించరు.

దట్టమైన పొద లెన్నో దాటి
వాక్కాయలు సేకరించినట్లుగా,
ప్రజల తలంపుతో శ్రమించి
బహు విషయాలు సేకరిస్తారు;
అవన్నీ అభిలషించేవారికి
అవగతము లవుతాయి చదివినప్పుడు!

విను వీధిలో జరిగే కోటి వింతలు
ప్రాణిలోకంలో జరిగే విశేషాలు
ప్రేమ మాధుర్యం ప్రకృతి నాట్యం
మొదలైన విషయాలు సేకరించి
ప్రతినిత్యం మాకు తెలియ జేస్తావు!

சிறுகதை ஒன்று சொல்லிப்
பெருமதி யூட்டும் தாளே !
அறைதனில் நடந்தவற்றை
அம்பலத்திழுத்துப் போட்டுக்
கறையுளம் தூய்மை செய்வாய் !
களைப்பிலே ஊக்கம் பெய்வாய் !
நிறைபொருள் ஆவாய் ஏழை
நீட்டிய வெறுங்கரத்தே.

ஓவியம் தருவாய் ! சிற்பம்
உணர்விப்பாய் ! கவிதையூட்டக்
காவியம் தருவாய் ! மக்கள்
கலகல வெனச்சிரிப்பு
மேவிடும் விகடம் சொல்வாய் !
மின்னிடும் காதல் தந்து
கூவுவாய் ! வீரப்பேச்சுக்
கொட்டுவாய்க் கோலத்தாளே !

தெருப்பெருக் கிடுவோருக்கும்
செகம்காக்கும் பெரியோர்க்கும், கை
இருப்பிற் பத்திரிகை நாளும்
இருந்திடல் வேண்டும் ! மண்ணிற்
கருப்பெற் றுருப்பெற் றிளநடை
பெற்றுப் பின்னர் ஐந்தே ஆண்டு
வரப்பெற்றார், பத்திரிகை நாளும்
உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார் !

కథానిక ఒకటి తెలియజేసి
కలిగిస్తావు సంతోషం నువ్వు!
గదులలో జరిగే రహస్యాలను
పదిమందికీ తెలియజేస్తావు
మచ్చగల మనస్సుని పరిశుభ్రం చేస్తావు
అలిసిపోయినప్పుడు ఉత్సాహ మిస్తావు
పేద చేతికి పైకం దొరికినట్లుగా!

చిత్ర, శిల్పాలు చవి చూపిస్తావు
కావ్య మాధుర్యం తెలియజేస్తావు
ప్రజలు కడుపుబ్బ నవ్వేలా
హాస్య చిత్రాలు సమకూరుస్తావు
ప్రేమ వార్తలు వినిపిస్తావు
వీర గాథలు వర్ణిస్తావు!
వీధులు పరిశుభ్రం చేసేవారికీ
జగతిని పరిపాలించే పెద్దలకీ
చేతుల్లో పత్రిక కనిపించాలి!
పుట్టి పెరిగి నడక నేర్చి
పంచవర్ష ప్రాయులైన పిల్లల చేతుల్లో
పత్రిక దర్శన మిచ్చిందంటే
వాళ్లే జీవిత సౌభాగ్యం పొందినవారు!

33. அழகு

காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்!
கடற்பரப்பில், ஒளிப்புனலில் கண்டேன்! அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்
தொட்டஇடம் எலாம்கண்ணில் தட்டுப்பட்டாள்!
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள் ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில் அந்த 'அழகெ' ன்பாள் கவிதை தந்தாள்.

சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கிற் சிரிக்கின்றாள்; நாரெடுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோட்
புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புதுநடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்
நிறத்தினிலே என் விழியை நிறுத்தினாள்; என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்.

திசை கண்டேன், வான் கண்டேன், உட்புறத்துச்
செறிந்தனவாம் பலப்பலவும் கண்டேன், யாண்டும்
அசைவனவும் நின்றனவும் கண்டேன், மற்றும்
அழகுதனைக் கண்டேன் நல் லின்பங் கண்டேன்
பசையுள்ள பொருளிலெலாம் பசையவள் காண்!
பழமையினால் சாகாத இளையவள் காண்
நசையோடு நோக்கடா எங்கும் உள்ளாள்!
நல்லழகு வசப்பட்டால் துன்பமில்லை.

33. సౌందర్యం

ప్రభాతవేళ ఆమెను సందర్శించాను!
విశాలార్ణవంలో కాంతిప్రవాహంలో దర్శించాను;
ఆ తోటలో పువ్వుల్లో చిగుళ్లలో
తాకిన ప్రతిచోట ఆమె గోచరించింది!
సాయంసమయం పశ్చిమాద్రిని
క్రుంకుతున్న సూర్యునిలో ఆమె కనిపించింది.
వటవృక్షంలో కొమ్మకొమ్మను
శుక సమూహంలో ఆ 'సౌందర్యం'
నాకు ప్రసాదించింది కవిత!

శిశువు కన్నుల్లో వెలుగై నిలిచింది
దీపశోభలో హసిస్తున్నది
నారుతో పువ్వులు కట్టే వేళ్ల మధ్య
నర్తనం చేస్తున్నది సవిలాసంగా
నాగలి బుజాన వేసుకుని బయలుదేరిన
ఆ కర్షకుని నడకలో ఆమె నవ్వుతున్నది
మెట్ట పంట మీద నా చూపు నిలిచింది
నా హృదయంలో నిలిచి సంతోష పెట్టింది.

దిక్కులు చూశాను; ఆకాశం చూశాను
గగనంలో తోచిన వస్తువులన్నీ చూశాను
కదిలేవీ కదలనివీ పరికించాను
చైతన్యంలో చైతన్యం ఆమె!
ప్రాచీనత వల్ల మరణించని పడతి ఆమె!
ఆశకొద్దీ చూస్తే, ఆమె సర్వత్ర కనిపిస్తుంది
సౌందర్య దిదృక్షువులకు లేదు వినాశం!

34 · ஞாயிறு

எழுந்த ஞாயிறு !

ஒளிப்பொருள் நீ ! நீ ஞாலத்
தொருபொருள், வாராய் ! நெஞ்சக்
களிப்பினில் கூத்தைச் சேர்க்கும்
கனற்பொரு ளே, ஆழ்நீரில்
வெளிப்பட எழுந்தாய் ; ஓகோ
விண்ணெலாம் பொன்னை அள்ளித்
தெளிக்கின்றாய் ; கடலிற் பொங்கும்
திரையெலாம் ஒளியாய்ச் செய்தாய்.

வையத்தின் உணர்ச்சி

எழுந்தன உயிரின் கூட்டம் !
இருள் இல்லை அயர்வும் இல்லை !
எழுந்தனை ஒளியே, எங்கும் !
எங்கணும் உணர்ச்சி வெள்ளம் !
பொழிந்தநின் கதிர் ஒவ் வொன்றும்
பொலிந் தேறி, மேற்றி சைமேல்
கொழுந்தோடக் கோடி வண்ணம்
கொழித்தது சுடர்க்கோ மானே !

காட்சி ஞாயிறு

பொங்கியும் பொலிந்தும் நீண்ட
புதுப்பிடர் மயிர்சி லிர்க்கும்
சிங்கமே ! வானவீதி
திரு திரு என எரிக்கும்
மங்காத தணற்பி ழம்பே !
மாணிக்கக் குன்றே ! தீர்ந்த
தங்கத்தின் தட்டே ! வானத்
தகளியிற் பெருவிளக்கே !

34. సూర్యుడు

కాంతిపుంజానివి నువ్వు!
ప్రపంచపు సాటిలేని పదార్థానివి నువ్వు!
హృదయానంద సంధాయకుడివి!
సముద్ర గర్భాన ప్రభవించావు
స్వర్గ మయం చేస్తున్నావు విను వీధిని
సముద్ర తరంగాలను కాంతిమంతం కావించావు!

ప్రపంచ చైతన్యం

ప్రాణికోటి మేల్కొన్నది
అంధకారం లేదు, అలసట లేదు
ఎటు చూసినా, నవచైతన్య ప్రవాహం!
నీ ఒక్కొక్క కిరణమూ తేజో మయమై
పడమటి వైపున పరుగులు తీయగా
కోటి వర్ణాలు గోచరించాయి!

సూర్యదృశ్యం

విజృంభిస్తూ ప్రకాశిస్తూ రోమాంచం కలిగించే సింహమా!
విను వీధిని ఎర్రని ఎరుపుగా చేసే అగ్ని ప్రవాహమా!
మాణిక్య పర్వతమా!
తీర్చిదిద్దిన బంగరు పళ్లెరమా!
ఆకాశపు ప్రమిదలో వెలిగే కొండంత దీపమా!

ஒளிசெய்யும் பரிதி

கடலிலே கோடி கோடிக்
கதிர்க்கைகள் ஊன்றுகின்றாய் !
நெடுவானில் கோடி கோடி
நிறைசுடர்க் கைகள் நீட்டி
இடைப்படு மலையோ காடோ
இல்லமோ பொய்கை ஆறோ
அடங்கநின் ஒளிஅ ளாவ
அமைந்தனை ! பரிதி வாழி !

கதிரும் இருளும்

என்ன காண் புதுமை ! தங்க
இழையுடன் நூலை வைத்துப்
பின்னிய ஆடை காற்றில்
பெயர்ந்தாடி அசைவ தைப்போல்
நன்னீரில் கதிர் கலந்து
நளிர் கடல் நெளிதல் கண்டேன் ;
உன்கதிர், இருட்ப லாவை
உரித் தொளிச் சுளையூட்டிற்றே

கறைபோக்கி எழில்செய்தாய்

இலகிய பனியின் முத்தை
இளங்கதிர்க் கையால் உண்பாய்
அலை அலையாய் உமிழ்வாய்
அழகினை, ஒளியை யெல்லாம்
இலை தொறும் ஈரம் காத்த
கறை போக்கி இயல்பு காப்பாய் !
மலையெலாம் சோலை எல்லாம்
நனைக்கின்றாய் சுடர்ப்பொன் நீரால் !

ప్రకాశించే సూర్యుడు

కడలిలోకి చొప్పిస్తున్నావు
కోటి కోటి కిరణాలు!
విశాలాకాశంలోకి చాపుతున్నావు
కోటి కోటి కాంతి హస్తాలు!
గిరులో తరులో - అన్నిటినీ
కాంతిమంతం చేస్తున్నావు!
మార్తాండుడా! వర్ధిల్లు!

వెలుగూ చీకటీ

ఎంతవి చెప్పుమ ఈ కొత్తదనం!
బంగారు పోగుతో మామూలు పోగు చేర్చి అల్లిన వస్త్రం
గాలిలో అటూ యిటూ కదిలేటట్లుగా
సముద్రం కదులుతున్నట్లు కానవచ్చింది!
చీకటి పనసపండుని ఒలిచి నీ కిరణం
ప్రకాశ మనే తొనల రుచిని కలిగించింది!
మాలిన్యం తొలగించి సౌందర్యం ప్రసాదించింది
హిమబిందు ముత్యాలను భుజిస్తావు
బాలకిరణ హస్తాలతో.
అందాలను అలలు అలలుగా కక్కుతావు
ఒక్కొక్క ఆకు మీద ప్రసరించి నీ కిరణం
తొలగించి మాలిన్యం, కాపాడతావు సహజత్వం!
బంగారు కిరణాల జలాలు చల్లి
తోటల్నీ కొండల్నీ తడుపుతావు!

எங்கும் அது

தாமரை அரும்பி லெல்லாம்
சரித்தனை இதழ்கள் தம்மை !
மாமரத் தளிர்அ சைவில்
மணிப்பச்சை குலுங்கச் செய்தாய்
ஆமாமாம் சேவற் கொண்டை
அதிலும் உன் அழகே காண்பேன் !
நீமன்னன் ; ஒளியின் செல்வன் ;
நிறை மக்கள் வாழ்த்தும் வெய்யோன்.

பரிதியும், செயலும்

இறகினில் உயிரை வைத்தாய்
எழுந்தன புட்கள் ! மாதர்
அறஞ்செய்யும் திறஞ்செய் திட்டாய் !
ஆடவர் குன்றத் தோளில்
உறைகின்றாய் ! கன்று காலி
உயிர் பெறச் செய்கின் றாய்நீ !
மறத் தமிழ் மக்கள் வாழ்வில்
இன்பத்தை வைத்தாய் நீயே.

பரிதி இன்றேல் நிலாவுக்கு ஒளியில்லை

வாழும் நின் ஒளிதான் இன்றேல்
வானிலே உடுக்கள் எல்லாம்
தாழங்காய், கடுக்காய் கள்போல்
தழைவின்றி அழகி ழக்கும் !
பாழ்என்ற நிலையில் வாழ்வைப்
பயிரிட்ட உழவன் நீ ; பைங்
கூழுக்கு வேரு நீயே
குளிருக்குப் போர்வை நீயே !

సర్వవ్యాపకుడు

తమ్మి మొగ్గను వికసింప జేశావు
రేకులన్నీ చక్కగా విచ్చుకునేలా.
మామిడి చిగుళ్ల కదలికలో
పచ్చదనం కులికేలా చేశావు.
నీవు రాజువి; కాంతి కుమారుడివి
అందరూ ప్రశంసించే ఎండదొరవి!

సూర్యుని చేతలు

రెక్కలలో ప్రాణం నిలిపావు
క్రిమి కీటకాలు మేల్కొన్నాయి.
మహిళల్ని కార్యోన్ముఖుల్ని చేశావు
పురుషుల పటిష్ఠ భుజాలలో నెలకొన్నావు.
జంతుజాలనికి ప్రాణ మిచ్చే వాడివి నువ్వే!
వీరం గల తమిళుల జీవితాలలో
సౌఖ్యం నింపుతున్నది నువ్వే!

సూర్యుడు లేకుంటే కాంతి లేదు
సూర్యుని వెలుగు కనక లుప్తమైతే
వినువీధిలోని నక్షత్ర సముదాయం
వట్టి కాయలవుతాయి, చైతన్యం నశించి.
సౌందర్య రహితము లవుతాయి!
బీడు వడిన స్థితిలో జీవిత క్షేత్రాన్ని
కేదారం చేయ వచ్చిన హాలికుడవు నువ్వు!
పైరుకి వేరు కూడా నువ్వే
చలి వేస్తే దుప్పటివీ నువ్వే!

ஞாயிறு வாழி

விழிப் பார்வை தடுத்து வீழ
விரிகின்ற ஒளியே, சோர்வை
ஒழிக்கின்ற உணர்வே, வையத்
திருளினை ஒதுக்கித் தள்ளித்
தழற்பெரு வெள்ளந் தன்னைச்
சாய்ப்போயே வெயிலில் ஆடித்
தழைக்கின்றோம் புதுஞா யிற்றுத்
தனிச்சொத்தோ வாழி நன்றே.

సూర్యుడా! వర్ధిల్లు!

సూటిగా చూడ జాలని ప్రకాశమా!
అలసటను తొలగించే చైతన్యమా!
ప్రపంచపు చీకటిని తరిమివేసి
అగ్ని ప్రవాహాన్ని కల్పిస్తావు!
ఎండలో ఆడి మోదభరితుల మవుతున్నాము
సూర్యుని విశిష్ట ధనమా! వర్ధిల్లు!

35. குன்றம்

மாலை வானும் குன்றமும்

தங்கத்தை உருக்கிவிட்ட
வானோடை தன்னி லேஓர்
செங்கதிர் மாணிக்கத்துச்
செழும்பழம் முழுகும் மாலை,
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
மரகதத் திருமே னிக்கு
மங்காத பவழம் போர்த்து
வைத்தது வையம் காண !

ஒளியும் குன்றும்

அருவிகள், வயிரத் தொங்கல் !
அடர்கொடி, பச்சைப் பட்டே !
குருவிகள், தங்கக் கட்டி !
குளிர்மலர், மணியின் குப்பை !
எருதின் மேற்பாயும் வேங்கை,
நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்,
சருகெலாம் ஒளிசேர் தங்கத்
தகடுகள் பார டாநீ !

கிளி எறிதல்

தலைக்கொன்றாய்க் கதிரைக் கொத்தித்
தழைபசுஞ்சிறக டித்து
மலைப்புன்னை மரத்தின் பக்கம்
வந்திடும் கிளிக்கூட் டத்தில்,
சிலைப்பெண் ணாள்கவண் எறிந்து,
வீழ்த்தினேன் சிறகை என்றாள்
குலுக்கென்று சிரித்தொ ருத்தி
"கொழும்புன்னை இலைகள்" என்றாள் !

35. కొండ

(కొండ - సాయంకాలపు ఆకాశం)

కరిగించిన బంగారంలా
ఆకాశంలో ఒక సెలయేరు.
అందులో క్రుంకుతున్న సాయంసమయం
కనిపించింది మాణిక్య ఫలంలా!
నిలువుగా పెరిగింది ఉన్నత శైలం
దాని మరకత శరీరాన్ని
కాంతు లనే ప్రవాళంతో కప్పినట్లుగా
కానవచ్చింది లోకం!

కొండ, కాంతి

జలపాతాలు వజ్రాలహారం!
దట్టంగా పెరిగిన లతలు పచ్చని పట్టు!
పక్షు లేమో బంగారపు ముద్దలు!
శీతల సుమాలు మణుల ప్రోగులు!
వృషభం మీదికి దూకే వ్యాఘ్రం
చంద్రిక పై గోచరించే విద్యుల్లత!
వెలుతురులో మెరిసే ఎండుటాకులు బంగారు రేకులు!
ఇవన్నీ పరికించు!

చిలుకల్ని పారదోలడం

తలకొక కంకి నోట కరుచుకుని
తలిరాకుల వంటి రెక్కలు ఆడిస్తూ
కొండ మీది పొన్న చెట్టు వద్దకు
గుంపులుగా చేరే చిలుకల మీదికి
రమణి ఒకామె రాయి విసిరి వేసి
రెక్కలు రాల్చానని సంతోషించగా
పకపక నవ్వుతూ ఒకామె అన్నది:
'పొన్న చెట్టు ముదురాకు లని!'

குறவன் மயக்கம்

பதட்டமாய்க் கிளிஎன் றெண்ணி
ஆதொண்டைப் பழம்பார்த் தானை
உதட்டினைப் பிதுக்கிக் "கோவை"
உன்குறி பிழைஎன் றோதும் !
குதித்தடி மான்மான் என்று
குறுந்தடி தூக்கு வானைக்,
கொதிக்காதே நான் அம்மானே
எனஓர் பெண் கூறி நிற்பாள் !

குன்றச் சாரல், பிற

குன்றத்தின் "சாரல்" குன்றின்
அருவிகள் குதிக்கும் "பொய்கை"
பன்றிகள் மணற்கி ழங்கு
பறித்திடும் "ஊக்கம்" நல்ல
குன்றியின் மணியால், வெண்மைக்
கொம்பினால் அணிகள் பூண்டு
நின்றிடும் குறத்தி யர்கள்
"நிலாமுகம்" பாரடா நீ !

குறத்தியர்

"நிறைதினைக் கதிர்" முதிர்ந்து
நெடுந்நாளும் பழுத்த கொல்லைப்
புறத்தினில் தேர்போல் நீண்ட
புதுப்பரண் அமைத்து, மேலே
குறத்தியர் கவண்எ டுத்துக்
குறிபார்க்கும் விழி, நீ லப்பூ !
எறியும்கை, செங்காந் தட்பூ !
உடுக்கைதான் எழில்இ டுப்பே !

సింగని భ్రాంతి

దొండపండు చూసి ఒక సింగడు
చిలుకగా భ్రాంతి చెందాడు.
'దొండ పండు కాదది
దోష మయ్యా నీ లక్ష్యం'-
అని వినిపించగా
లేడి లేడి అంటూ సంతోషంతో
వేశాడు గంతులు కురవడు.
'మహా సంతోషించకు, నేనోయువతిని'
అంటూ చెంత నిలిచిందామె.

కొండ చరియ

కొండమీది జలపాతాల నీళ్లు
కిందికి దూకి తటాకంలో పడుతున్నాయి.
ఆసక్తితో పెల్లగిస్తున్నాయి పందులు
మట్టిలోని కందమూలాలు.
తెల్ల దంతంతో చేసిన ఆభరణాలూ
గురిజపూసల దండలూ అలంకరించుకుని
తిరుగుతున్న కొరవస్త్రీలను చూడు!

కొరవ స్త్రీలు

ముదిరిన ధాన్యం కంకుల మధ్య
రథంలా నిర్మించిన పొడుగాటి మంచె మీద
వడిసెల తిప్పుతూ నిలబడ్డారు రమణులు;
వారి వీక్షణాలు నీలోత్పలాలు
చేతు లేమో మోదుగు పువ్వులు
అందాల నడుములు డమరుకాలు!

மங்கிய வானில் குன்றின் காட்சி

மறைகின்றான் பரிதி; குன்ற
மங்கையோ ஒளியிழந்து
நிறைமூங்கில் இளங்கை நீட்டி
வாராயோ எனஅ ழைப்பாள்
சிறுபுட்கள் அலறும் ! யானை
இருப்பிடம் சேரும் ! அங்கோர்
குறுநரி ஊளைச் சங்கால்
இருள் இருள் என்று கூவும் !

நிலவும் குன்றும்

இருந்தஓர் கருந்தி ரைக்குள்
இட்டபொற் குவியல் போலே,
கருந்தமிழ்ச்சொல்லுக் குள்ளே
கருத்துக்கள் இருத்தல் போலே,
இருள்மூடிற் றுக்குன் றத்தை !
நாழிகை இரண்டு செல்லத்
திரும்பிற்று நிலவு ; குன்றம்
திகழ்ந்தது முத்துப் போலே !

எழில் பெற்ற குன்றம்

நீலமுக் காட்டுக் காரி
நிலாப்பெண்ணாள், வற்றக் காய்ந்த
பாலிலே உறைமோர் ஊற்றிப்
பருமத்தால் கடைந்து, பானை
மேலுற்ற வெண்ணெய் அள்ளிக்
குன்றின்மேல் வீசி விட்டாள் !
ஏலுமட்டுந்தோ ழாநீ
எடுத்துண்பாய் எழிலை எல்லாம் !

సాయం సమయంలో కొండ

క్రుంకుతున్నాడు సూర్యుడు
పర్వతభామిని కాంతి విహీన!
రావా రావా అని పిలుస్తున్నది
వెదుళ్ల వంటి హస్తాలు ముందుకి సాచి.

అలమటించి పోతున్నాయి చిన్నపురుగులు
తమ నెలవులు చేరుకుంటున్నాయి ఏనుగులు.
ఊళ అనే శంఖం ఊదుతూ
రాత్రి రాత్రి అని అరుస్తున్నాయి గుంటనక్కలు.

వెన్నెలలో కొండ

బంగారు నాణాల రాసిని
నల్లని వస్త్రం కప్పినట్లుగా
కమ్మని అర్థాలను కఠిన తమిళ శబ్దాలు
కప్పి వుంచినట్లుగా
చీకటి కప్పివేసింది కొండను!
రెండు గడియలు గడవగానే
వచ్చింది వెన్నెల నలువైపుల.
ముత్యంలా ద్యోతించింది కొండ!

అందాలు సంతరించుకున్న కొండ

నీలాకాశం ముసుగుని తొలగించి
వెన్నెల తన వదనం చూపించింది.
మరగ కాచిన పాలు తోడు పెట్టి
కవ్వంతో చిలకగా వచ్చిన వెన్నను
కుండ విసిరి వేసింది కొండమీదికి!
చవి చూడు మిత్రమా!
ఆ అందచందాలను నీ శక్త్యానుసారం!

முகில் மொய்த்த குன்றம்

ஆனைகள், முதலைக் கூட்டம்,
ஆயிரம் கருங்கு ரங்கு,
வானிலே காட்டி வந்த
வண் முகில் ஒன்று கூடிப்
பானையில் ஊற்றுகின்ற
பதநீர்போல் குன்றில் மொய்க்கப்
போனது; அடிமை நெஞ்சம்
புகைதல்போல் தோன்றும் குன்றம்!

మేఘాలు కప్పిన కొండ

ఏనుగుల గుంపు, మొసళ్ల సమూహం
వేలసంఖ్యలో నల్లని కోతులూ
ఆకాశంలోని కారుమబ్బులూ ఏకమై
కుండలో పోసే మద్యంలా
కొండ మీదికి దాడి చేశాయి.
కుములుతున్న బానిస మునస్సులా
కొండ కనిపించింది!

36 செந்தாமரை

நீர், இலை, நீர்த்துளிகள்

கண்ணாடித் தரையின் மீது
கண் கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத் துக்கள்
இறைந்தது போல்கு ளத்துத்
தண்ணீரி லேப டர்ந்த
தாமரை இலையும் மேலே
தெண்ணீரின் துளியும் கண்டேன்
உவப்போடு வீடு சேர்ந்தேன்.

தாமரையின் சிற்றரும்பு

சிலநாட்கள் சென்ற பின்னர்க்
குளக்கரை சென்றேன் ! பச்சை
இலைத்தட்டில் சிந்தும் பால்போல்
எழில்நீரும் கரியபாம்பின்
தலைகள்போல் நிமிர்ந் திருந்த
தாமரைச் சிற்ற ரும்பும்
இலகுதல் காணப் பெற்றேன் ;
காட்சியின் இன்பம் பெற்றேன்.

முதிர் அரும்பு

மணிஇருள் அடர்ந்த வீட்டில
மங்கைமார், செங்கை ஏந்தி,
அணிசெய்த நல்வி ளக்கின்
அழகிய பிழம்பு போலத்
தணிஇலைப் பரப்பி னிற்செந்
தாமரைச் செவ்வ ரும்பு
பிணிபோக்கி என்விழிக்குப்
படைத்தது பெருவி ருந்தே !

36.ఎర్రదామర

ఆకులు - నీటిబొట్లు

దర్పణం లాంటి నేల మీద
కనుల విందు చేసే పచ్చని పళ్ళెంలో
వేసకు వేలు కాంతి ముత్యాలు కుమ్మరించినట్లుగా
కోనేటి జలాలలో తామరాకుల మీద
తేట నీటి బొట్లు చూశాను
మేరలేని సంతోషంతో ఇల్లు చేరాను.

తామర మొగ్గ

కొన్నాళ్ళు గడిచిన పిదప
కోనేటి వైపు వెళ్లగా చూశాను
పళ్లెం లాంటి పచ్చని ఆకులోని పాలలా
అందాల నల్లని నాగం పడగలా
పైకి లేచిన తామర మొగ్గ!
ఆ దృశ్యం అలరించింది న న్నెంతగానో.

ముదిరిన మొగ్గ

కను చీకటి యింట్లో క్రమ్మిన వేళ
ఎర్రని చేతుల ప్రమదలు వెలిగించిన దీపం వత్తిలా
పచ్చని తామరాకుల మధ్య ద్యోతించే
ఆ కెందామరల ఎర్రమొగ్గలు
తొలగించాయి నా వ్యధను
కలిగించాయి కళ్లకి విందు!

அவிழ் அரும்பு

விரிக்கின்ற பச்சைப் பட்டை
மேனி போர்த்துக், கிடந்து
வரிக்கின்ற பெண்கள் வான
வீதியைப் பார்த்துப் பார்த்துச்
சிரிக்கின்ற இதழ்க்கூட்டத்தால்
மாணிக்கம் சிதறு தல்போல்
இருக்கும் அப் பச்சி லைமேல்
அரும்புகள் இதழ்வி ரிக்கும் !

மலர்களின் தோற்றம்

விண்போன்ற வெள்ளக் காடு,
மேலெலாம் ஒளிசெய் கின்ற
வெண் முத்தங் கள்கொழிக்கும்
பச்சிலைக் காடு, மேலே
மண்ணுளார் மகிழும் செந்தா
மரைமலர்க் காடு, நெஞ்சைக்
கண்ணுளே வைக்கச் சொல்லிக்
கவிதையைக் காணச் சொல்லும்.

ஒப்பு

வாய்போலச் சிலம லர்கள் !
'வா' என்றே அழைக்கும் கைபோல்
தூயவை சிலம லர்கள் !
தோய்ந்துநீ ராடி மேலே
பாயும்நன் முகம்போல் நெஞ்சைப்
பறிப்பன சிலம லர்கள் !
ஆயிரம் பெண்கள் நீரில்
ஆர்ப்பாட்டம் போலும் பூக்கள் !

వికసించే మొగ్గ

పచ్చని పట్టు చీరలు ధరించి
చక్కగా తమని అలంకరించుకుని
వినువీధిని చూసి నవ్వే వెలదుల
అధరాలనుంచి చిందే మాణిక్యాల వలె
ఆ పచ్చని తామరాకుల మీద
నవ్వులు ఒలకబోస్తున్నాయి మొగ్గల రేకులు!

పుష్పదృశ్యం

వినువీధిలా తెల్లని అడవి
పైన యేమో పచ్చని ఆకుల అడవి
వాటి మీద తెల్లని ముత్యాలు!
మనుషులు సంతసించే కెందామరల సమూహం!
మనసుని హరింపజేసే కవితలు
వెలయింప జేస్తున్న కెందామరలు!

ఉపమ

నోరులా కొన్ని పువ్వులు!
రమ్మని ఆహ్వానించే చేతులులా
నిర్మల ప్రసూనాలు కొన్ని!
స్నానానంతరం కొట్టవస్తూ కనిపించే ముఖంలా
హృదయాన్ని ఆకర్షించే పువ్వులు కొన్ని!
నీళ్లల్లో వేలాది స్త్రీలు ప్రదర్శన చేసేలా
పువ్వులు మరి కొన్ని!

செவ்விதழ்

ஓரிதழ் குழந்தை கன்னம் !
ஓரிதழ் விழியை ஒக்கும்
ஓரிதழ் தன்ம ணாளன்
உருவினைக் கண்டு கண்டு
பூரிக்கும் உதடு ! மற்றும்
ஓரிதழ் பொல்லார் நெஞ்சம் !
வாரித் தரச்சி வந்த
உள்ளங் கையாம் மற்றொன்று !

தேன்

மூடிய வாய்தி றந்து
உளமார முன்னா ளெல்லாம்
தேடிய தமிழு ணர்வைத்
தின்னவே பலர்க்கும் தந்தும்
வாடாத புலவர் போலே
அரும்பிப் பின் மலர்ந்த பூக்கள்
வாடாது தேன்கொ டுக்கும்
வண்டுகள் அதைக் குடிக்கும் !

வண்டுகள்

தேனுண்ண, வண்டு பாடும் !
தேனுண்ட பின்ஓர் கூட்டம்
தானோர்பால் தாவும் ! வேறோர்
தனிக்கூட்டம் களியாட்டத்தை
வானிடை நடத்தும் ! ஒன்று
மலர்என்னும் கட்டி லுண்டு
நானுண்டென் றுறக்கம் கொள்ளும்
நறும்பொடி இறைக்கும் ஒன்று.

అరుణపత్రాలు

ఒక పత్రం శిశువు కపోలం!
ఒక పత్రం నేత్ర సమానం!
ఒక పత్రం తన భర్తరూపం చూసి చూసి
తన్మయం చెందే అధరం!
ఒక పత్రం దుష్టుని హృదయం!
ఒక పత్రం ఇచ్చియిచ్చి ఎరుపెక్కిన కరతలం!

మకరందం

మనసార సేకరించిన తమిళ విజ్ఞానాన్ని
పంచిపెట్టేందుకు పరిశ్రమించే కవులులా
మూసిన నోళ్లు తెరుచుకుని -
వికసించిన ఆ ప్రసూనాలు
ప్రసాదిస్తాయి స్వచ్ఛమైన మకరందం!
సేవిస్తాయి భ్రమర సమూహం!

భ్రమర సమూహం

మకరందం ఆస్వాదించగా భ్రమరాలు పాడుతాయి
ఆస్వాదించిన అనంతరం కొన్ని మధుపాలు
ఆశ్రయిస్తాయి అన్య పుష్పాలను!
కొన్ని భ్రమరాలు తాండవం సలుపుతాయి.
ఒక పువ్వు ఒక శయ్య అని భావించే భ్రమరం
నిద్ర పోతుంది నిశ్చింతగా!

என்னை நான் இழந்தேன்; இன்ப
உலகத்தில் வாழ லுற்றேன் ;
பொன்துகள், தென்றற் காற்றுப்
புதுமணம், வண்டின் பாட்டுப்,
பன்னூறு செழுமாணிக்கப்
பறவைபோல் கூட்டப் பூக்கள்
இன்றெலாம் பார்த்திட்டாலும்
தெவிட்டாத எழிலின் கூத்தே !

గీత సౌరభం

నన్ను నేనే కోల్పోయాను
ఆనంద జగతిలో జీవయాత్ర చేస్తున్నాను.
మకరందం కమ్మ తెమ్మెర, నవ సౌరభం
భ్రమరగీతాలు, విభిన్న రాగాలు
ఎంత చూసినా తనివి తీరదు
ఆ సుందర నాట్యం!

37. இருள்

வாடிய உயிர்களை அணைப்பாய்

ஆடிஓ டிப்போர் இட்டும்,
அருந்துதல் அருந்தியும், பின்
வாடியே இருக்கும் வைய
மக்களை உயிர்க் கூட்டத்தை
ஓடியே அணைப்பாய் ! உன்றன்
மணிநீலச் சிறக ளாவ
மூடுவாய் இருளே, அன்பின்
முழக்கமே, உனக்கு நன்றி !

இருளின் பகலாடை, இரவாடை

விண்முதல் மண்வரைக்கும்
வியக்கும்உன் மேனி தன்னைக்
கண்ணிலே காண்பேன் ; நீயோ
அடிக்கடி உடையில் மாற்றம்
பண்ணுவாய் இருளே, உன்றன்
பகல்உடை தங்கச் சேலை !
வெண்பட்டில் இராச் சேலைமேல்
வேலைப்பா டென்ன சொல்வேன் !

இருள், நீர்நிலை, கதிர், சுழல்வண்டு

'எங்குசெல் கின்றாய்' என்று
பரிதியை ஒருநாள் கேட்டேன் ;
'கங்குலை ஒழிக்க' என்றான்.
கடிதுசெல் தம்பி என்றேன்.
அங்குன்னைத் தொடர்ந்தான் ; நீயோ
அகல்வதாய் நினைத்தான் ; என்னே !
எங்கணும் நிறைந்த நீர்நீ ;
அதில், "கதிர்" சுழல்வண் டன்றோ !

37. రాత్రి
(దుఃఖితులకు ఆశ్రయం)

అటూ ఇటూ పరుగులెత్తి, పోరు సలిపి,
అనుభవించ వలసినవి అనుభవించి కూడ
దుఃఖానికి పాల్పడే సర్వప్రజలను
ప్రాణి కోటినీ నువ్వు
పరుగెత్తి కౌగిలించుకుంటావు!
అంధకారమా! అన్నిటినీ కప్పుతావు
నీ నీలవర్ణ పక్షాలతో.
ప్రేమ స్వరూపమా! కృతజ్ఞత నీకు!
చీకటి పగటి దుస్తులూ, రాత్రి దుస్తులూ
మింటినీ మంటినీ ఆశ్చర్య పరుస్తుంది నీ మేను.
కనిపిస్తుం దది నాకు కళ్లల్లో!
అంధకారమా! నీ దుస్తుల్ని
మారుస్తావు మాటి మాటికి
పగటి ఉడుపేమో స్వర్ణ దుకూలం!
రాత్రి ఉడుపేమో తెల్లని పట్టుపుట్టం!
దాని మీద ఎన్ని నగిషీలో! చెప్ప లేను!

రాత్రి, చెరువు, భ్రమరం
సూర్యుణ్ణి ఒకనాడు ప్రశ్నించాను
ఎక్కడికి వెడుతున్నావని.
చీకటిని తొలగించేందుకని చెప్పాడు.
అయితే త్వరగా వెళ్ళమన్నాను.
సూర్యుడు నడక సాగించాడు.
నువ్వే తప్పుకుంటావని భావించాడు
నువ్వా! సర్వత్ర వ్యాపించ్షిన జలానివి!
అందులో 'కిరణం' తిరిగే భ్రమరం కాదా!

దుప్పటి కప్పుకున్నావు!

దొంగల్ని రచ్చకీడ్చే రాత్రి భామిని!
కథ ఒకటి చెపుతాను, విను!
పిల్ల లేమో నిద్ర పోయారు
కట్టుకున్న భార్య చెంత నిలిచింది
మనస్సు దేనిమీద లగ్నం కాని స్థితిలో
చూశాను నిన్ను, తల పైకెత్తి.
తెల్లని ముత్యాల దుప్పటి కప్పుకున్నావు నువ్వు!

நீ முத்துடை போர்த்து நின்றாய்

கள்ளரை வெளிப்படுத்தும்
இருட்பெண்ணே, கதைஒன்றைக் கேள்;
பிள்ளைகள் தூங்கினார்கள் ;
பெண்டாட்டி அருகில் நின்றாள்
உள்ளமோ எதிலும் ஒட்டா
திருக்கையில், நிமிர்ந்தேன், நீயோ
வெள்ளைமுத் துக்கள் தைத்த
போர்வையை மேனி போர்த்தே,

கொண்டையில் நிலாக் கொண்டைப்பூ !

மண்முதல் விண் வரைக்கும்
வளர்ந்தஉன் உடல் திருப்பிக்
கண்மலர் திருப்பி நின்றாய் !
பின்புறம் கரிய கூந்தற்
கொண்டையில் ஒளியைக் காட்டும்
குளிர்நிலா வயிர வில்லை
கண்டேன் ; என் கலங்கும் நெஞ்சம்
மனைவியின் திருமுன் செல்லும் !

பிறப்பும் இறப்பும்

வானோடு நீபி றந்தாய் !
மறுபடி, கடலில் தோன்றும்
மீன்என உயிர் உடல்கள்
விளைந்தன ! எவ்விடத்தும்
நீநிறை வுற்றாய் ! எங்கும்,
பொருளுண்டேல் நிழலுண் டன்றோ !
பானையில் இருப்பாய் ; பாலின்
அணுத்தோறும் பரந்தி ருப்பாய் !

కొప్పులో వెన్నెల పువ్వు

భూమ్యాకాశం దాక పెరిగిన దేహాన్ని
ముందుకి తిప్పుకుని నిలబడ్డావు నువ్వు!
నీ వెనుక వైపు చూశాను
ధగ ధగ మెరిసే తెల్లని వజ్రాల బిళ్ళ
కంపించిన నా హృదయం
మరలింది నా భార్య వైపు!

జనన మరణాలు

ఆకాశంతో పాటు నువ్వు జన్మించావు!
అనంతరం జన్మించాయి ప్రాణు లెన్నో
ఉదధిలో గోచరించే చేపలులా!
ప్రతిచోట నువ్వు గోచరిస్తావు
వస్తువున్న చోట నీరు నెలకొంటుంది!

కుండలోన నెలకొన్నావు!
పాలలో అణువణువునా ఉన్నావు!

వస్తువుని చీకటి తెలుపుతుంది
చూడ చక్కని ఉన్నత నాసికను
ఇరువైపులా ఆశ్రయించావు!

పడతి కడగంటి చూపులలో ఉన్నావు
అంధకారమా! పడతి ముఖంలో
అవగతం చేస్తున్నావు గుర్తులు!
నీ మహత్తు తెలుసు చిత్రకారులకు!

చీకటే అందానికి ప్రాతిపదిక

తామర పువ్వు రేకుల దొంతరలో
నిదురిస్తావు నువ్వు అధోభాగంలో
పువ్వులోని ప్రతి పత్రానికి
చూపుతున్నావు సరిహద్దుని
లేకుంటే, నశిస్తుంది పద్మ సౌందర్యం.
సర్వత్ర వ్యాపించిన అంధకారమా!
అన్నిటా నిండిన సౌందర్యం నువ్వే!

உருப்படியின் அடையாளத்தை இருள் அறிவிக்கும்

உயர்ந்துள்ள அழகு மூக்கின்
இருபுறம் உறைவாய்; மங்கை
கயல்விழிக் கடையில் உள்ளாய்;
காதினில் நடுப்பு றத்தும்.
அயலிலும், சூழ்வாய்; பெண்ணின்
முகத்தினில் அடையா ளத்தை
இயக்குவாய் இருளே, உன்சீர்,
ஓவியர் அறிந்தி ருப்பார்!

இருளே அழகின் வேர்

அடுக்கிதழ்த் தாமரைப் பூ
இதழ்தோறும் அடிப்பு றத்தில்
படுத்திருப் பாய்நீ! பூவின்
பசைஇதழ் ஒவ்வொன் றுக்கும்
தப்புக் காட்டு கின்றாய் !இன்றேல்,
தாமரை அழகு சாகும்!
அடுத்திடும் இருளே, எங்கும்,
அனைத்துள்ளும் அழகு நீயே!

అజ్ఞానమే అంధకారం
అదే జ్ఞానాన్ని కలిగిస్తున్నది

జ్ఞాన మంటే ప్రకాశం; అవు నవును
అజ్ఞాన మంటే అంధకారం; అవునవును
అజ్ఞానం జ్ఞానం వల్ల కలుగుతున్నదా?

బాలుణ్ణి తేలు కుట్టింది
చిమ్మ చీకటి; దీపం కావాలి.
అందుకోసం అగ్గిపుల్ల కావాలి
వెతికినా దొరకలేదు.

చీకటి గొప్పతనం చెప్పతరం కాదు

పెట్టెలో ఉన్నట్లు చెప్పుకున్నారు
తాళంచెవి కనిపించ లేదు!

ఈలోగా తేలు కుట్టి
బాధ పడ్డారు ఎనిమిది మంది.

'పరిశుభ్రత తప్పక కావలసిందే'
అని ఉద్బోధించిన అంధకారమా!
నీ ప్రశస్తిని ఏమని వర్ణించను!

38 ஆலைத் தொழிலாளி

ஆலையின் சங்கே நீ ஊதாயோ ? மணி
ஐந்தான பின்னும் பஞ்சாலையின் ..

காலைமுதல் அவர் நெஞ்சம் கொதிக்கவே,
வேலை செய்தாரே என்வீட்டை மிதிக்கவே

ஆலையின் சங்கே..

மேலைத் திசைதனில் வெய்யிலும் சாய்ந்ததே
வீதி பார்த்திருந்து என் கண்ணும் ஓய்ந்ததே
மேலும் அவர்சொல் ஒவ்வொன்றும் இன்பம் வாய்ந்ததே
விண்ணைப் பிளக்கும் உன் தொண்டையேன் காய்ந்ததே

ஆலையின் சங்கே.

குளிக்க ஒரு நாழிகை யாகிலும் கழியும்
குந்திப்பேச இரு நாழிகை ஒழியும்
விளைத்த உணவிற்கொஞ்ச நேரமும் அழியும்
வெள்ளி முளைக்குமட்டும் காதல் தேன் பொழியும்

ஆலையின் சங்கே.

38. మిల్లు కార్మికుడు

మిల్లులోని సైరన్! నువ్వు మోగవా?
సాయంకాలం అయిదయినా - పత్తి
మిల్లులోని సైరన్! నువ్వు మోగవా?

ఉదయం నుంచి ఆయన గుండెలు మండగా
చేశారే పని, ఇంటికి మరలగా
మిల్లులోని సైరన్!........

పడమటి దిక్కున పొద్దు వాలిందే
వీధివైపు చూసి నాకళ్లు అలిసిపోయినవే
ఆయన మాటలు నన్ను సంతోషపెడుతున్నవే
మిన్నుని బద్దలు చేసే నీగొంతు ఎండిపోయిందే
మిల్లులోని సైరన్......

స్నానంలో ఒక గడియ గడుస్తుంది
ముచ్చటల్లో మరో గడియ గడుస్తుంది
కూడు తింటూ కొంచెంసేపు గడుస్తుంది
ఉషోదయం దాకా ప్రేమ వాన కురుస్తుంది
మిల్లులోని సైరన్.......

39 அன்பு

அன்பை வளர்த்திடுவாய் மெய்
யன்பை வளர்த்திடுவாய்

கூடப் பிறந்த குழந்தை யிடத்தினில்
கொஞ்சுதல் அன்பாலே ! உற

வாடி அம்மாவை மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியும்
அன்பின் திறத்தாலே !

தேடிய அப்பத்தில் கொஞ்சத்தை இன்னொரு
சின்னவனுக்குத் தர நீ

ஓடுவ துண்டெனில் கண்டிருப்பாய் உன்
உள்ளத் திருந்த அன்பை !

கன்றையும் ஆவையும் ஒன்றாய் இணைத்தது
கருதில் அன்பன்றோ ?

உன்னையும் உன்னரும் தோழர்கள் தம்மையும்
ஒட்டிய தன்பன்றோ ?

சென்னையி னின்றொரு பேர்வழி வந்ததும்
சிட்டுப் பறந்ததுபோல் நீ,

முன்னுற ஓட உன்உள்ளம் பறந்ததும்
முற்றிலும் அன்பன்றோ ?

39. ప్రేమ

ప్రేమను పెంచుమోయి
నిజమైన ప్రేమను పెంచుమోయి
కడుపున పుట్టిన శిశువుని
లాలించడం ప్రేమ వల్లనే
కన్నతల్లిని సంతోషపెట్టి
సంతసించుట ప్రేమ వల్లనే

నీవు సంపాదించిన రొట్టెలో
ఒక ముక్కను మిత్రుడి కివ్వగా
నీవు దవుడు తీశావంటే
అందులో తెలుస్తుంది నీ ప్రేమ!

ఆవునీ దూడనీ ఏకం చేసింది
ఆవులోని ప్రేమ కాదా?
నిన్నూ నీ మిత్రుల్నీ
సన్నిహితం చేస్తున్నది ప్రేమ కాదా?

చెన్నపట్టణం నుంచి ఒకరు రాగానే
పిచ్చుక ఎగిరి వెళ్ళినట్లు
నీ మనస్సు పరుగులు తీస్తే
అది ప్రేమ వల్లనే గదా!

40 பொறுமை

பொறுமைதான் உன்றன் உடைமை ! அதைப்
போற்றலே கடமை

பொறுமையாற் கழியும் நாளிலே
புதுவன்மை சேருமுன் தோளிலே !

பொறுமைதான் உன்றன் உடைமை !

பொறுமையுடைய ஏழையே கொடையன் !
பொறுமையிலாதவன் கடையன் !
இறைவனே எனினும் பிழை செய்தோன்,
ஏதுமற்றவனாகி நைவான் !

பொறுமைதான் உன்றன் உடைமை !

பலமுறை பொறுப்பாய் வேறு !
பழுதும் நேருமெனில் சீறு !
நிலைமை மிஞ்சுகையில் பகைவனை
நீறாக்கலே பொறுமையின் பயன்

பொறுமைதான் உன்றன் உடைமை !

40. సహనం

సహనమే నీకు సంపద!
దాన్ని కాపాడుటే నీ ధర్మం
సహన శీలుడవై ఉన్నప్పుడు
కొత్తబలం కలుగుతుంది నీ బుజాలకు.
సహనమే నీకు సంపద!

సహనం గల విర్దనుడే దాన వినోదుడు
సహన రహితుడే కఠినుడు
దేవుడు దుఃఖానికి లోనవుతాడు
సహనమే నీకు సంపద!

చాలసార్లు ఓర్చుకుంటావు
తప్పు కనక కలిగితే మండిపడు.
దాన్ని చిత్తు చెయ్యడమే సహన ఫలం
సహనమే నీకు సంపద!

41 நிலா

முழுமை நிலா ! அழகு நிலா !
முளைத்ததுவிண் மேலே — அது
பழமையிலே புதுநினைவு
பாய்ந்தெழுந்தாற் போலே !
அழுதமுகம் சிரித்ததுபோல்
அல்லி விரித்தாற்போல், — மேல்
சுழற்றி எறிந்த வெள்ளித் தட்டுத்
தொத்திக்கிடந் தாற்போல்
முழுமை நிலா ! அழகு நிலா !

குருட்டு விழியும் திறந்தது போல்
இருட்டில் வான விளக்கு ! — நம்
பொருட்டு வந்ததுபாடி ஆடிப்
பொழுது போக்கத் துவக்கு !
மரத்தின் அடியில் நிலவுவெளிச்சம்
மயிலின் தோகை விழிகள் ! — பிற
தெருக்கள் எல்லாம் குளிரும் ஒளியும்
சேர்த்து மெழுகும் வழிகள் !

முழுமை நிலா ! அழகு நிலா !

41. జాబిల్లి

నిండు జాబిల్లి! అందాల జాబిల్లి!
నింగిని ఉదయించిం దది

పాత నుంచి ఏదో కొత్త భావం
పైకి ఉబికి వచ్చినట్లుగా!
అమృత ముఖం హసించినట్లుగా!
అరవిందం వికసించినట్లుగా!
చుట్టి విసిరివేసిన వెండి పళ్లెం
పైన అంటుకుని ఉన్నట్లుగా
నిండు జాబిల్లి! అందాల జాబిల్లి!

అంధుడు కళ్లు తెరిచినట్లుగా
అంధకారంలో ఆకాశదీపం
మనకోసం వెలిగింది
ఆటలాడి పాటలు పాడేందుకు!
చెట్టుక్రింద జాబిల్లి వెలుగు
నెమలి పింఛంలోని కళ్లు
వెలుగూ, చల్లదనం కలబోసినట్లుగా
కానవచ్చే దోవలు వీధు లన్నీ!

42. தமிழ்

வெண்ணிலாவும் வானும் போலே
வீரனும்கூர் வாளும் போலே
வெண்ணிலாவும் வானும் போலே !

வண்ணப் பூவும் மணமும் போலே
மகர யாழும் இசையும் போலே
கண்ணும் ஒளியும், போலே எனது
கன்னல் தமிழும் நானும் அல்லவோ
வெண்ணிலாவும் வானும் போலே !

வையகமே உய்யு மாறு
வாய்த்த தமிழ் என் அரும்பேறு !
துய்யதான சங்க மென்னும்
தொட்டிலில் வளர்ந்த பிள்ளை
(தும்) கையிலே வேலேந்தி இந்தக்
கடல் உலகாள்மூ வேந்தர்
கருத் தேந்திக் காத்தார் அந்தக்
கன்னல் தமிழும் நானும் நல்ல
வெண்ணிலாவும் வானும் போலே !

42. తమిళం

వినువీధి వెన్నెల వలె
మొనదేరగా పదును కత్తి వలె
రంగుల పువ్వ్యా వాసన వలె
మకర వీణ దాని నాదం వలె
నయనం వీక్షణం వలె
చెరకు లాంటి తమిళమూ
నేనూ అంతే గదా!

ప్రపంచమే పొగడేలా
వెలసిన తమిళం నా మహాభాగ్యం!
నిర్మలమైన సంఘమనే*
ఉయ్యాలలో పెరిగిన శిశువు
జలధి పరివేష్టిత మైన యీ జగతిని

* తమిళ సాహిత్య చరిత్రకు శ్రీకారం చుట్టిన యుగం సంగయుగం.
** తమిళ భూపతులంటే చేర, చోళ, పాండ్య రాజులు. వారు తమిళ సాహిత్య పోషకులు.

ఆయుధ పాణులై పరిపాలించిన
తమిళ భూపతుల **కనుసన్నలలో పెరిగింది!
చెరకులాంటి తమిళమూ నేనూ
వినువీధి వెన్నెల వంటి వారం!

43 பெற்றோர் ஆவல்

துன்பம் நேர்கையில் யாழ்எடுத்து நீ
இன்பம் சேர்க்கமாட்டாயா ? — எமக்
கின்பம் சேர்க்கமாட்டாயா ? — நல்
லன்பிலா நெஞ்சில் தமிழில் பாடிநீ
அல்லல் நீக்கமாட்டாயா ? — கண்ணே
அல்லல் நீக்கமாட்டாயா ? (துன்)

வன்பும் எளிமையும் சூழும் நாட்டிலே
வாழ்வில் உணர்வு சேர்க்க — எம்
வாழ்வில் உணர்வு சேர்க்க — நீ
அன்றை நற்றமிழ்க் கூத்தின் முறையினால்
ஆடிக் காட்டமாட்டாயா ? — கண்ணே
ஆடிக் காட்டமாட்டாயா ? (துன்)

அறமி தென்றும் யாம் மறமி தென்றுமே
அறிகி லாத போது-யாம்
அறிகி லாத போது-தமிழ்
இறைவனாரின் திருக் குறளிலே ஒரு சொல்
இயம்பிக் காட்டமாட்டாயா ? — நீ
இயம்பிக் காட்டமாட்டாயா ? (துன்)

புறம்இ தென்றும்நல் லகம்இ தென்றுமே
புலவர் கண்ட நூலின் — தமிழ்ப்
புலவர் கண்ட நூலின் — நல்
திறமை காட்டிஉனை ஈன்ற எம்உயிர்ச்
செல்வம் ஆகமாட்டாயா ? — தமிழ்ச்
செல்வம் ஆகமாட்டாயா ? (துன்)

43. తలిదండ్రుల కోరిక

దుఃఖ మొదవే వేళ వీణను గ్రహించి
కలిగించవా సంతోషం - మాకు
కలిగించవా సంతోషం!
తమిళంలో గీతాలాపన చేసి
ప్రేమ కరవైన యీ హృదిలో
తొలగించవా బాధని - మా బంగారమా!
తొలగించవా బాధని!

క్రౌర్యం పేదరికం నెలకొన్న దేశంలో
జీవితంలో రక్తిని చేర్చగా - మా
జీవితంలో రక్తిని చేర్చగా
నాటి తమిళ నాట్య పద్ధతిలో
ఆడి చూపవా - మా బంగారమా!
ఆడి చూపవా!

ఇది ధర్మం ఇది అధర్మ మని
సందేహం కలిగినప్పుడు - మాకు
సందేహం కలిగినప్పుడు
తమిళదేవుని తిరుక్కురళు★ నుంచి
చదవవా కురళు - నువ్వు
చదవవా కురళు!

ఇది వీరం ఇది ప్రణయ మని
కవులు చెప్పిన తీరుని - తమిళ
కవులు చెప్పిన ఆ తీరుని
తెలియజేసి, మా
బంగారానివి కావా - తమిళుల
బంగారానివి. కావా?

★ తమిళ సాహిత్య సదనంలో వెలిగిన మణి దీపం తిరుక్కురళ్. దీనికి దశ నామాలున్నాయి. వాటిలో ఒకటి తమిళ్ మరై (తమిళ వేదం). తత్కర్త అయిన తిరువళ్ళువర్ దైవన్నిసముడ భావించబడుతున్నాడు.

44 .பெண் கல்வி

பெண்களால் முன்னேறக் கூடும் — நம்
வண் தமிழ் நாடும் எந்நாடும் !
கண்களால் வழிகாண முடிவதைப் போலே
கால்களால் முன்னேற முடிவதைப் போலே !
பெண்களால் முன்னேறக் கூடும் !

படியாத பெண்ணினால் தீமை ! — என்ன
பயன்விளைப் பாளந்த ஊமை ?
நெடுந்தமிழ் நாடெனும் செல்வி, — நல்ல
நிலைகாண வைத்திடும், பெண்களின் கல்வி !
பெண்களால் முன்னேறக் கூடும் !

பெற்றநல் தந்தைதாய் மாரே, — நும்
பெண்களைக் கற்கவைப் பீரே !
இற்றைநாள் பெண்கல்வி யாலே, — முன்
னேறவேண் டும்வைய மேலே !
பெண்களால் முன்னேறக் கூடும் !

44. స్త్రీ విద్య

స్త్రీల వల్ల వృద్ధికి వస్తుంది - మన
తమిళ నాడైనా మరి ఏనాడైనా!
కళ్లతో దోవ కనుగొనేలా
కాళ్లతో మునుముందుకి వెళ్లేలా
స్త్రీల వల్ల వృద్ధికి వస్తుంది!

చదవని స్త్రీ వల్ల కలుగుతుంది హాని!
ఏమి చేస్తుందా మూగది?
తమిళనాడనే భామిని
ఉచ్ఛస్థితిని తెలుపుతుంది
స్త్రీ విద్య వల్ల వీలవుతుందది!

కన్న తలిదండ్రులారా! - మీ
కన్న కుమార్తెల్ని చదవనివ్వండి;
చెందవలె ఉన్నతి యీ జగతి!

45 தந்தை பெண்ணுக்கு !

தலைவாரிப் பூச்சூடி உன்னைப் பாட
சாலைக்குப் போஎன்று சொன்னாள் உன் அன்னை !
சிலைபோல ஏனங்கு நின்றாய் ? — நீ
சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்து கின்றாய் ?
விலைபோட்டு வாங்கவா முடியும் ? — கல்வி
வேளைதோ றும்கற்று வருவதால் படியும் !
மலைவாழை அல்லவோ கல்வி ? — நீ
வாயார உண்ணுவாய் போஎன் புதல்வி!

படியாத பெண்ணா யிருந்தால், — கேலி
பண்ணுவார் என்னை இவ்வூரார் தெரிந்தால் !
கடிகாரம் ஓடுமுன் ஓடு ! — என்
கண்ணல்ல ? அண்டைவீட்டுப் பெண்களோளடு !
கடிதாய் இருக்குமிப் போது ! — கல்வி
கற்றிடக் கற்றிடத் தெரியுமப் போது !
கடல்சூழ்ந்த இத்தமிழ் நாடு, — பெண்
கல்விபெண் கல்வி என்கின்றதன் போடு !

45. తండ్రి కుమార్తెకు

తల దువ్వి పూలు పెట్టి మీ. అమ్మ
వెళ్ల మన్నది నిన్ను పాఠశాలకు
శిలలా ఎందు కక్కడ నిలబడ్డావు?
విలపించని నువ్వు ఎందుకు విలపిస్తున్నావు?
డబ్బిచ్చి కొనవచ్చునా విద్యను
ప్రతి నిత్యం చదివితే అలవడుతుం దది!
కొండరటి పండు కాదా విద్య
కడుపార దాన్ని నువ్వు తినవలె!

చదవని బాలిక వైతే నువ్వు
పరిహసిస్తారు ఊరివారు నిన్ను.
గడియారం పరిగెత్తక ముందే
పరిగెత్తి వెళ్లు పక్కింటి పిల్లలతో.
చదువుకునే యీ రోజుల్లో
చేదుగానే ఉంటుంది చదువు!
జలధి పరివేష్టించిన యీ తమిళనాడు
స్త్రీవిద్య స్త్రీవిద్య అంటోంది సాదరంగా.

46 ஆடட வந்தாள்

அவன்

ஆடற் கலைக்கழகு தேடப் பிறந்தவள்
ஆடாத பொற்பாவை ஆடவந்தாள்

என்னோ டாட வந்தாள் !
மகிழ்ந் தாட வந்தாள் ! (ஆ)

வாடாத தாமரைக்கை வானில் ஒளி தெறிக்க
மங்காத செங்காந்தள் விரல்கள் பொருள் குறிக்க (ஆ)

ஒடுபிளந்தசெம் மாதுளைபோல் உதட்டில்
உள்ளம் விளைந்தநகை மின்னவும் கா
தோரத்து வண்டுவிழி ஓடைமலர் முகத்தில்
ஒடிஎன் உள்ளங் கவர்ந்து தின்னவும்
காடு சிலிர்க்கும்படி மேலாடு முன்தானை
காற் றோடு காற்றாகப் பின்னவும்
காதற் கரும்பொன்று காலிற் சிலம்பணிந்து
கடிதில் இடைதுவள ஆடியதோ என்னவும் (ஆ)

46. నాట్యమాడ వచ్చింది

నాట్యానికే నగిషీలు దిద్దగా పుట్టింది
నాట్య మాడని ఆ బంగారు బొమ్మ
నాతో నాట్య మాడగా వచ్చింది!
సంతోషంగా నాట్య మాడ వచ్చింది.

వాడని పద్మహస్తాలు గగనాన వెలుగులు చిమ్మగా
మాయని లతాంగుళులు భావాలు వివరించగా
నాతో నాట్య మాడగా వచ్చింది!

పగిలిన దానిమ్మ పండులా అధరం
మనసులోని భూషణం ప్రకాశించగా
ఆకర్ణాంత నేత్రాల వీక్షణాలు
ముఖ కమలంలో పరువు లెత్తి
నా యెదను మురిపించగా
ఒడలు పులకరించేలా పైటకొంగు
గాలిలో గాలిగా పెనవేసుకోగా
ఇక్షువు లాంటి ఒక ఇగురుబోడి
పాదాల మంజీరాలు ధరించి
కటి వేగంగా కదలగా
ఆడుతూ వచ్చింది.

47. தமிழ்த் தொண்டு

தமிழ்என்னும் மணிவிளக் கேற்றடா நாட்டில் !
தமிழரின் நெஞ்சமாம் அழகான வீட்டில் !
அமுதென்று கொள்ளடா செந்தமிழ்ப் பணியை
அறமென்று கொள்ளடா செந்தமிழ்ப் பணியை. (த)

தமிழென்ற உணவினைக் குவியடா யார்க்கும்
தமிழருக் கிங்குள்ள குறையெலாம் தீர்க்கும்
சமமாக ஆற்றடா தமிழூழி யத்தை
சகலர்க்கும் ஆற்றடா தமிழூழி யத்தை. (த)

தமிழென்ற வன்மையைக் கூட்டடா தோளில்
தமிழர்க்கு நலமெலாம் வரும்ஒரே நாளில்
அமைவினால் புரியடா செந்தமிழ்த் தொண்டே
அன்பினால் புரியடா செந்தமிழ்த் தொண்டே. (த)

தமிழ்என்னும் உணர்வினைச் சேரடா எங்கும்
தமிழரின் ஆட்சியே உலகெலாம் தங்கும்
இமையேனும் ஓயாது தமிழுக் குழைப்பாய்
இன்பமே அதுவென்று தமிழுக் குழைப்பாய். (த)

47. తమిళ సేవ

తమిళ మనే మణిదీపిక వెలిగించు దేశంలో
తమిళుల హృదయ మనే అందాల లోగిలిలో!
తమిళ సేవను అమృత తుల్యంగా భావించు
ధర్మ మని భావించు తమిళ వరివస్యను!

అందరికీ తమిళ మనే భోజనం వడ్డించు
అంతటితో తీరుతాయి తమిళుల కొరత లన్నీ!
సరిసమానంగా సలుపుము తమిళసేవ
సర్వులకూ సలుపుము తమిళసేవ!

తమిళ మనే శక్తిని చేర్చుము బుజాలలో
తమిళులకు కలుగుతుంది మంచి ఒకే రోజులో

సహర్షంగా సలుపుము తమిళసేవ
సాదరంగా సలుపుము తమిళసేవ!

తమిళ మనే భావన కలిగించుము ప్రతిచోటా
తమిళుల దొరతనం నెలకొనును సర్వత్రా
క్షణ మైనా విశ్రమించక సలుపుము తమిళసేవ
అదే ఆనంద మని సలుపుము తమిళసేవ!

மனிதன் உண்போன் ? மற்றவும் உண்பன !
மற்றவை உறங்கும் ; மனிதனும் உறங்குவான் !
இன்புறும் பிறஉயிர் ; இவனும் ஆங்ஙனே !
துன்புறுவான் இவன், துன்புறும் பிறவும் !
மனிதன் அறிபவன் ; மற்றவும் அறிவன !
மனித னுக்கு ; மற்ற உயிர்கட்குக்
குறிகள் உண்டு ; நெறிகள் உண்டு !

மனிதன் ஏன் நிலத்தில் வாய்த்த உயிர்களில்
"இனியோன்" "சிறந்தோன்" எனப்படு கின்றான் ?
முளைத்த விலங்குமுதற், சுள்ளானவரை
உள்ள உயிர்கட் கில்லாத தென்ன ?
மனிதனிடத்தில் வாய்த்த சிறப்பெது ?
கேளீர், அதனைக் கேளீர், கேளீரே !

"உள்ளம் கண்டதை உள்ளவர்க் குரைத்தல்"
என்பது, மனித னிடத்தில் தானுண்டு !
பிற உயிர்களிடம் பிரசாரம் செய்யும்
தனிஒரு மேன்மை சற்றும் இல்லை ;
இம்மி கூடஇல்லை என்று றிக !
உள்ளங் கண்டதை உலகுக் குரைத்தல்
மற்றவற் றினின்று மனிதனைப் பிரிப்பது :
மனித னுக்கு மாண்பு தருவது!

அஞ்சியோ பிறர்பால் ஆவது கருதியோ,
வயிறு தன்னை வளர்க்க எண்ணியோ
பெற்றதன் கொள்கையைப் பிறர்கை மாற்றுவோன்,
உற்ற துரைக்கும் ஒழுக்கம் தீர்ந்தவன்,
தாழ்ந்த சுள்ளானில் தாழ்ந்தவ னாவான்.

மனித ருள்ளும் மனிதத் தன்மை
"கொள்கை" என்று கூறுவர் அறிஞர்
கொள்கையை விலைக்குக் கொடுக்கும் மனிதன்
மனிதருள் வாய்த்த விலங்கு !
நெஞ்சை ஒளித்துப் பேசுதல்
வஞ்ச மன்றோ மாநிலத் தீரே !

48. సత్య దుందుభి

మానవుడు భుజిస్తాడు, జంతువులూ భుజిస్తాయి
జంతువులు నిద్రిస్తాయి, మానవుడూ నిద్రిస్తాడు
సుఖిస్తాయి ఇతర ప్రాణులు, ఇతడూ అంతే
దుఃఖిస్తాడు మానవుడు, ఇతరప్రాణులూ అంతే
మానవుడు తెలుసుకుంటాడు; ఇతరములూ అంతే
మానవుడికీ కడమ ప్రాణులకీ
గుర్తు లున్నాయి, దోవలూ ఉన్నాయి!

భూమి మీద చరించే ప్రాణులలో మానవు డెందుకు
మహనీయు డయ్యాడు? మధుర వర్తను డయ్యాడు?
పుట్టిన ప్రాణి మొదలు చీమదాక గల వాటిలో
లేని దేమిటి? మానవునిలో మహత్తేమిటి?
వినండి, అది వినండి, వినండి మీరు!

'మనసు కన్నది మనసున్న వారికి చెప్పడం'
ఒక్క మానవుడిలోనే ఉన్న గుణం!
కడమ ప్రాణులలో ప్రచార గుణం
కాగడాలతో వెతికినా కనిపించదు!
కాసంత కూడా లేదని గ్రహించండి!
మనసు కన్నది జగతికి వివరించే మానవుణ్ణే
కడమ ప్రాణుల నుంచి వేరు చేస్తున్నది
మనిషి నది మహనీయుణ్ణే చేస్తున్నది!

భయంతోనో దేనిమీది ఆశతోనో
తన బొజ్జను పెంచుకోవాలనో
స్వీయ లక్ష్యాన్ని పరులపాలు చేసేవాడు
తలచిన దాన్ని చెప్ప జాలనివాడు
చలిచీమ కంటె నికృష్టు డవుతాడు!

మానవ హృదయం మానవ ధర్మం
'లక్ష్యం'గా భావించేవారు విజ్ఞులు.
లక్ష్యాన్ని విక్రయించే మనిషి
మానవుల్లో పుట్టిన వింత పశువు!
మనస్సుని కప్పి పుచ్చి మాట్లాడడం
మానవులారా! వంచన కాదా మరి!

49 நிலாப் பாட்டு

நிலவே, நிலவே, எங்கெங்குப் போனாய்?
உலக முற்றும் உலவப் போனேன்.

உலாவல் எதற்கு விலாசத் தீபமே?
காடும், மலையும், மனிதரும் காணவே.

காண்ப தெதற்குக் களிக்கும் பூவே?
சூரிய வெப்பம் நீங்கிக் குளிர.

குளிர்ச்சி எதற்கு வெளிச்சப் பொருளே?
செய்யுந் தொழிலிற் சித்தங் களிக்க.

சித்தங் களிக்கச் செய்வ தெதற்கு?
நித்தமும் நாட்டை நிலையில் உயர்த்த.

நாட்டை உயர்த்தும் நாட்டம் எதற்கு ?
வீட்டைச் சுரண்டும் அடிமை விலக்க.

அடிமை விலக்கும் அதுதான் எதற்கு?
கொடுமை தவிர்த்துக் குலத்தைக் காக்க.

குலத்தைக் காக்கும் குறிதான் எதற்கு ?
நிலத்துச் சண்டையை சாந்தியில் நிறுத்த.

சாந்தி ஆக்கும் அதுதான் எதற்கோ?
ஏய்ந்திடும் உயிரெலாம் இன்பமாய் இருக்கவே.

பதந்தனில் இன்ப வாழ்வுதான் எதற்கோ?
சுதந்திர முடியின் சுகநிலை காணவே!

49. జాబిల్లి పాట

జాబిల్లీ! జాబిల్లీ! ఎక్కడెక్కడికి వెళ్లావు?
జగతి అంతా విహరించంగ వెళ్లాను.
విహార మెందుకో అందాల దీపమా?
తరులూ గిరులూ మనషులూ దర్శించను.
దర్శించడ మెందుకో సంతస మిచ్చే సుమమా?
వేడిని పోగొట్టి చలువ విచ్చేందుకు.
చల్లదన మెందుకో కాంతి పదార్థమా?
చేసే పనిలో చిత్తం లగ్న మయ్యేందుకు.
చిత్తం లగ్న మయ్యేలా చేసే దెందుకు?
ప్రతి నిత్యం దేశం ఉన్నతి చెందేటందుకు.

దేశం ఉన్నతి చెందాలని ఎందుకో ఆరాటం?
ఇంటిని కొల్లగొట్టే బానిసత్వం తొలగాలని.

బానిసత్వం తొలగాలని భావించడ మెందుకు?
బాధలు తొలగించి జాతిని కాపాడేందుకు.
జాతిని కాపాడాలనే లక్ష్యం మాత్రం ఎందుకో?
నేలమీది సమరాన్ని శాంతిలో నిలిపేందుకు.
శాంతిని కాపాడే ప్రయత్న మది ఎందుకో?

జీవించే ప్రాణులన్నీ సుఖంగా ఉండేందుకు.
జీవితంలో ఎందుకో సుఖ జీవనం మాత్రం?
స్వాతంత్ర్య శిఖరాన సౌఖ్య మనుభవించేందుకు.

50 பிள்ளைக்கு நீதி

சோம்பிக் கிடப்பது தீமை — நல்ல
தொண்டுசெயாது கிடப்பவன் ஆமை !
தேம்பி அழும் பிள்ளைபோல — பிறர்
தீமையை அஞ்சி நடப்பவன் ஊமை !

புதுமையிலே விரைந்தோடு — ஒன்று
போனவழிச் செல்லும் மந்தையில் ஆடு !
எதிலும் நிசத்தினைத் தேடு — ஒன்று
எவர்சொன்ன போதிலும் நீ தள்ளிப் போடு.

தேகத்திலே வலி வேற்று — உன்
சித்தத்திலே வரும் அச்சத்தை மாற்று ! — நல்
ஊக்கத்திலே செயல் ஆற்று ! — நாளும்
உன்னருமைத் தமிழ் அன்னையைப் போற்று.

பசிவந்த போதுண வுண்ணு — நீ
பாடிடும் பாட்டினி லேசுவை நண்ணு !
வசித்திடும் நாட்டினை எண்ணு — மிக
வறியவர்க்காம் உபகாரங்கள் பண்ணு.

பொய்யுரைப் போன் பயங்காளி — பிறர்
பூமி சுரண்டிடு வோன் பெருச்சாளி
வையக மக்கள் எல்லோரும் — நலம்
வாய்ந்திட எண்ணிடுவோன் அறிவாளி.

50. పిల్లవానికి హితబోధ

సోమరిపోతుగా ఉండడం చెరుపు
సేవ చెయ్యని వాడు తాబేలు!
వెక్కి వెక్కి విలపించే పిల్లవాడిలా
పరుల కుట్రలకు వెరచి నడిచే వాడు మూగ!

నవ్యతలో శరవేగంగా పరుగెత్తు
నడిచిన దోవలో వెడితే మందలో గొర్రె!
ఎందులోనూ నిజాన్నే అన్వేషించు
ఎవరు చెప్పినా నీవు నిరసించు!

దేహంలో బలమే దీపిస్తుంది దీక్షగా
ఎదలో మెదిలే భీతిని మార్చివెయ్!
దీక్షతో ఏ పనినైనా చెయ్
రోజూ తమిళ తల్లిని సంస్తుతించు!

ఆకలి వేసినప్పుడే అన్నం తిను
పాడే పాటలో రుచి కలుగుతుంది!
నివసించే దేశాన్ని స్మరించు
నిరుపేదలకు ఉపకారం చెయ్!
కల్లలాడే వాడు వట్టి పిరికి
పరుల భూమిని హరించే వాడు పందికొక్కు!
జగతి గల జనుల శ్రేయస్సుని
మనసున తలచేవాడు విజ్ఞుడు!

51 மாணவர்க்கு எழுச்சி !

நிற்கையில் நிமிர்ந்து நில் ! நீ
டப்பதில் மகிழ்ச்சி கொள் !
சற்றே தினந்தோறும் விளையாடு
பற்பல பாட்டும் பாடிடப் பழகு ? — நீ
பணிவாகப் பேசுதல் உனக் கழகு ! (நிற்)

கற்பதில் முதன்மை கொள்
காண்பதைத் தெரிந்து கொள்
எப்பொழுதும் மெய்யுரைக்க அஞ்சாதே
சுற்றித் திரிந்திடும் துட்டர் சிநேகம்
தொல்லை என்பதி லென்ன சந்தேகம்? நீ (நிற்)

சித்திரம் பயின்று வா
தேன் போன்று கதை சொல்
முத்தைப்போல் துவைத்த உடையணிவாய்
புத்தகம் உனக்குப் புத்துயிர் அல்லவோ?
போக்கடிக் காதே இதை நான் சொல்லவோ — நீ (நிற்)

பத்திரி கைபடி
பலவும் அறிந்து கொள்
ஒத்துப் பிறர்க்கு நலம் உண்டாக்கு !
நித்தமும் திரவிடநாடு தன்னை
நினைத்துப் பொதுப்பணிசெய் அவளுனக் கன்னை. (நிற்)

51. విద్యార్థులకు!

నిలిచినప్పుడు నిటారుగా నిలబడు
నడిచేటప్పుడు సంతోషంగా నడు.
ప్రతినిత్యం కొంచెంసేపు ఆటలాడు
రకరకాల పాటలు పాడడం నేర్చుకో
వినయంగా మాట్లాడడం అలవరచుకో!

అభ్యసించడంలో అగ్రతాంబూలం పొందు
చూసే విషయం తెలుసుకో
సత్యం చెప్పడాని కెప్పుడూ వెరవకు
ఊరి మీద పడి తిరిగే దుష్టుల స్నేహం
మంచిది కాదనడంలో ఏమి సందేహం?

చిత్రలేఖనం అభ్యసించు
తేనె లాంటి కథలు చెప్పు
ముత్యం లాంటి ఉడుపులు ధరించు
పుస్తకం నీకు నవజీవం కాదా?
ఊరికే కాలక్షేపం చెయ్యవద్దని చెప్పాలా?

పత్రిక చదువు ప్రతి నిత్యం
పలు విషయాలు తెలుసుకో
పరులతో సహకరించి మంచి చెయ్!
ప్రతి నిత్యం ద్రావిడనాడుని తలచుకో
సేవా భావంతో సంచరించు
ఆమె నీకు జనని!

52. தாயகமே வாழி

தாயகமே வாழி
தமிழ் — கேரளந் தெலுகு துளுகன் னடமு
தாயகமே வாழி !

அலைமிகு காவிரி வெள்ளம் போலே
அறிவொளி சேர்க்கும் கல்வியி னாலே
நிலையினி லோங்கி வன்பகை வாட்டி
நீணிலம் வாயார வாழ்த்தவே எங்கள்
தாயகமே வாழி !

வானமேலே தாய் மணிக்கொடி !
வளர்க வீடலாம் செங்குட்டு வன்கள்ற !
வளமே ஓங்குக ! நல்லற மாதர்
மகிழ்வே பொங்குக உலகினில் எங்கள்
தாயகமே வாழி !

52. మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!

మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!
తమిళ మలయాళాలు తెలుగు తుళు కన్నడాలు వెలసిన
మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!

అలల కావేరిలో వెల్లువలా
జ్ఞాన జ్యోతిని కూర్చే విద్య వల్ల
ఉచ్ఛస్థితి పొంది వైరం తొలగగా
జగతి నోరార ప్రశంసించగా
మా మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!

ఉన్నతంగా మాతృ పతాకను
ఎగరవేస్తారు సెంగుట్టువన్‌లు!★
సంపద పెరగాలి మహిళలు సంతసించగా
మా మాతృభూమి! వర్ధిల్లు!

★ తమిళ కావ్య పంచకంలో ఒకటయిన సిలప్పదికారం కథా కాలం నాటికి చేర రాజ్యాన్ని సెంగుట్టువన్ పరిపాలించేవాడు. అతడు ఆర్య మహీపతుల్ని జయించినట్లు సిలప్పదికారం వల్ల విదిత మవుతున్నది.

53. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது !

எடுப்பு

பேறெல்லாம் பெற்றேன் மகனே — உன்னைப்
பெற்றதால் பெறாத பேறெல்லாம் பெற்றேன்

தொகுப்பு

சீரெல்லாம் பெற்றேன் மகளே — உன்னைப்
பெற்றதால் செந்தமிழ்ச் சீரெல்லாம் பெற்றேன்

அடிகள்

ஒருமகன், ஒருமகள் என்னிரு கண்கள்
உறவன்புக் காதலில் பிறந்தசீர்ப் பண்கள்
அருந்தமிழ் நாட்டுக்கு அளித்த நன்கொடை
அனைத்துல கொன்றாக்கும் தொண்டுக் கின்பமை

வள்ளுவர் இரண்டடி எம்இரு பிள்ளை
வாழ்வார்க்கு இலக்கணம் கற்பிக்கும் கிள்ளை!
அள்ளூறிப் போகின்றேன் மக்களால் யானே
அன்பின் வழியினர் அமிழ்திவர் தேனே !

53. మాతృ హృదయంలో సంతోషం!

పల్లవి

భాగ్య మెల్ల పొందితి, కొడుకా - నిన్ను కని
పొందరాని భాగ్య మెల్ల పొందితి.

అనుపల్లవి

ప్రశస్తి నెల్ల పొందితి, కూతురా - నిన్ను కని
తమిళ భాషా ప్రశస్తిని పొందితి.

చరణాలు

కొడుకూ కూతురూ నా రెండు కళ్లు
ప్రేమకు ఫలితంగా ఉదయించిన ఫలాలు
మహిత తమిళనాడుకి లభించిన కానుకలు
జగతిని ఏకం చేసే సేవలో సైనికులు!

వళ్లువర్ రెండు పాదాలే★ మా పిల్లలు
మనుగడకు లక్షణం నేర్పే చిలుకలు
పిల్లల వల్ల సంతోషం చెందుతున్నాను
ప్రేమ మూర్తులు, అమృత తుల్యులు!

54. படி ! படி ! படி !

எடுப்பு

நூலைப்படி — சங்கத்தமிழ்
நூலைப்படி — முறைப்படி
நூலைப்படி

உடனெடுப்பு

காலையிற் படி கடும்பகல் படி
மாலை, இரவு பொருள்படும்படி நூலைப்படி !

அடிகள்

கற்பவை கற்கும்படி
வள்ளுவர் சொன்னபடி
கற்கத்தான் வேண்டும் அப்படிக்
கல்லாதவர்கள் வாழ்வ தெப்படி? நூலைப்படி !

அறம்படி பொருளைப் படி
அப்படியே இன்பம் படி
இறந்த தமிழ் நான்மறை
பிறந்த தென்று சொல்லும்படி நூலைப்படி !

அகப்பொருள் படி அதன்படி
புறப்பொருள் படி நல்லபடி,
புகப்புகப் படிப்படியாய்ப்
புலமை வரும் என் சொற்படி நூலைப்படி !

சாதி என்னும் தாழ்ந்த படி
நமக் கெல்லாம் தள்ளுபடி,
சேதி அப்படி தெரிந்து படி
தீமை வந்திடுமே மறுபடி நூலைப்படி !

చదువు! చదువు!

పల్లవి

గ్రంథం చదువు - సంగకాలపు తమిళ
గ్రంథం చదువు - పద్ధతిగా
గ్రంథం చదువు

అనుపల్లవి

ప్రొద్దున చదువు, మధ్యాహ్నం చదువు
ప్రొద్దు వాలిన తర్వాత అర్థం తెలిసీ చదువు

★ తిరువళ్లువర్ వ్రాసిన తిరుక్కురళులో 1,330 కురళు లున్నాయి. కురళు రెండు పాదాల రచన (ద్విపద).

చరణాలు

నేర్చినవి నేర్చునట్లుగా
వళ్లువర్ చెప్పినట్లుగా
నేర్చుకోవాలి తప్పదు మరి
అలా నేర్వకుంటే ఎలా జీవించడం?

అర్థ ధర్మ ప్రకరణాలు చదువు
అలాగే కామ ప్రకరణమూ★ చదువు
గతించిన తమిళ చతుర్వేదాలు
జీవించాయని చెప్పేలా చదువు!

ప్రణయ విషయాలు చదువు
వీర విషయాలు చదువు
వాటిని చదవగా చదవగా
వస్తుంది విద్వత్తు, తథ్య మిది.

பொய்யிலே முக்காற்படி
புரட்டிலே காற்படி
வையகம் ஏமாறும்படி
வைத்துள்ள நூற்களை ஒப்புவதெப்படி ? நூலைப்படி

தொடங்கையில் வருந்தும்படி
இருப்பினும் ஊன்றிப்படி
அடங்கா இன்பம் மறுபடி
ஆகும் என்ற ஆன்றோர் சொற்படி நூலைப்படி !

జాతి అన్నది కడు నీచం
మన కందరికీ అది త్యాజ్యం
ఈ విషయం తెలిసి చదువు
లేకుంటే తప్పదు హాని మళ్ళీ.

అబద్ధాలతో మూడు వంతులు
కల్పనలతో మరో వంతు
జగతి మోస పోయేలా
సంతరించిన గ్రంథాలను ఎలా ఒప్పుకోవడం?

మొదట జటిలంగా ఉన్నా
దీక్షగా చదువు - పిదప
కలుగుతుంది మేరలేని సంతోషం -
సెలవిచ్చారు పెద్దలీ విధంగా.

★ కురళులో ధర్మార్థకామములను గురించి చెప్పబడింది. కనుకనే ఆ గ్రంథానికి ముప్పాల్ (త్రివర్గము) అనే ప్రసిద్ధనామం కలిగింది.

55 திருடாதே

குருடன் இடத்திலும் திருடாதே ஒன்று !
சொல்லுமே உன்னை உன் நெஞ்சே நின்று (குருடன்)

திருடன் ஒருதரம் தப்பி விட்டாலும்
திருடித் திருடித் திருடி மேன் மேலும்
பெரிய திருடனாய்ப் பல ஆண்டின் காலம்
பெறுவான் தண்டனை! சிரிக்குமே ஞாலம் ! (குருடன்)

பசித்த போதிலும் பொறுப்பது பாங்கு !
பருக்கை ஒன்றைத் திருடலும் தீங்கு
பிசைந்த கூழுக்கும் பிறர் உப்பு வேண்டாம்
பிழை செய்யும் நண்பனையும் விட்டு நீங்கு ! (குருடன்)

நீ படி ! நீ உழை ! நீ பிழை நன்றாய்
நீ பிறர்க்குதவி செய் நற்குணக் குன்றாய் !
நீ படி செந்தமிழ் நூலெலாம் ஒன்றாய்
நீ தமிழ்க்குள்ள பகை எல்லாம் வென்றாய் ! (குருடன்)

55. దొంగిలించకు

అంధుని వద్ద కూడా దొంగిలించకు మరేమీ
నీ హృదయమే తీస్తుంది నీ ప్రాణాలు!
దొంగ ఒక్కసారి తప్పించుకున్నా
దొంగిలించి దొంగిలించి చివరికి
గజదొంగగా మారి చాలకాలం
అనుభవిస్తాడు శిక్ష! హసిస్తుంది జగతి.
ఆకలి వేసినా సహించడం మంచిది
ఒక్క మెతుకు దొంగిలించినా అది ముప్పే!
పిసికిన కూటినీ పరుల ఉప్పునీ కోరకు
తప్పు చేసే మిత్రుణ్ణి సైతం విడిచి పెట్టు!

నువ్వు చదువు; కృషి చెయ్; చక్కగా బ్రతుకు
ఇతరులకు తోడ్పడు, సుగుణాల కొండవై.
నువ్వు చదువు తమిళ గ్రంథ వితతిని
తమిళం మీది వైరాన్ని జయించు!

56 விண்மீன்

வானத்து நீலப் பட்டாடை — அதில்
வாரி இறைத்த முத்துக்கள் !
மேனி சிலிர்த்திடும் கண்டால் — அவை
விண் மீன்கள் என்று சொல்லுவார்கள் !

மீன் என்று சொல்லுவதேனோ ? — அவை
மின்னிடும் காரணம் தானோ !
நீர்நிலை மீன்கள் நம் மீன்கள் — அவை
நீலவானக் கடல் மீன்கள் !

56. నక్షత్రం

అభ్రవీధిని నల్లని పట్టు వస్త్రం
అందులో చల్లిన పెక్కు ముత్యాలు!

ఒడలు గగుర్పొడుస్తుంది!
అవే చుక్క లంటారు!

చుక్క అనడం ఎందుకో?
మినుకు మినుకు మనడం వల్లనా!
నీటిలో తిరిగేవి మన చేపలు
అవేమో నీలాభ్రపు చేపలు!

57 . புரட்சி செய்

புரட்சிசெய் புரட்சிசெய் தம்பி
புதிய நல்வாழ்வினை நம்பி !
புரட்சியினாலன்றி நாடு
பொதுமை கொள்ளாதுயர் பீடு !

பழமைகள் யாவுமே சாவும்,
பண்பாட்டுப் புதுமையே மேவும் !
கிழமான சாதி மதங்கள்
கிளர்ச்சிக் குதவாத பதங்கள் !

சீர்திருத்தம் என்னும் பரிதி — ஒளிச்
சிந்தனை யாலே உன் குருதி
சேர்ந்தது வேமாற்றம் கருதி — நீ
செயல்படுவாய் வெற்றி உறுதி !

அறிவியல் புகுந்ததே எங்கும் — அட
அறியாமையின் இருள் நடுங்கும் ;
முறிந்தது முடியார சாட்சி — நீ
முழங்குக குடியரசு மாட்சி !

57. విప్లవం సాగించు

విప్లవం సాగించు సోదరా
నవ జీవితం విశ్వసించి!
విప్లవం కనక రాకుంటే
నెలకొనదు సమధర్మం!

పాతవన్నీ చావక తప్పదు
నవ్య సంస్కృతియే నెలకొంటుంది!
ముసలివైన జాతి మతాలు
విప్లవానికి పనికిరాని మాటలు!
సంస్కరణ అనే నీ నెత్తురు
కలిసింది వెలుగు వెల్లువలో
కృషి చెయ్ మార్పుకోసం; గెలుపు తథ్యం
విజ్ఞానం ప్రవేశించింది సర్వత్రా
అజ్ఞానపు టంధకారం వణికిపోతోంది.
ముగిసింది ప్రభుస్వామ్యం
ఘోషించు ప్రజాస్వామ్యం కోరి.

58 இயற்கையில் இல்லை மனிதருக்கு ஏன் ?

மலர்கள் பற்பல, மணமும் பற்பல
மதங்கள் கிடையாது ;
விலங்குகள் பற்பல வண்ணம் பற்பல
வேற்றுமை கிடையாது.

தண்ணீர் பற்பல, நிலங்கள் பற்பல
சாதிகள் கிடையாது ;
பண்கள் பற்பல பாடல்கள் பற்பல
பகைத்தீ கிடையாது.

மலைகள் பற்பல மடுவுகள் பற்பல
மடமைகள் கிடையாது ;
அலைகள் பற்பல ஆழ்கடல் பற்பல
சமயம் ஆங்கில்லை.

மாந்தர் பற்பலர், மொழிகள் பற்பல
மதிக்கும் அறிவிருந்தும்
ஏந்தும் சாதி சமயம் மதத்தின்
இழிவால் கெட்டனரே !

ప్రకృతిలో లేనిది
మనుషుల కెందుకు?

సుమములు ఎన్నో సువాసనలు మరెన్నో
మతాలు లేవు.
మృగములు ఎన్నో రంగులు మరెన్నో
భేదాలు లేవు.
నీళ్లు రకరకాలు నేల రకరకాలు
జాతులు లేవు.
రాగాలు ఎన్నో గీతాలు మరెన్నో
విరోధాగ్ని లేదు.
కొండలు ఎన్నో మడుపులు మరెన్నో
మతం లేదు.
మనుజులు ఎందరో; భాషలు మరెన్నో
గౌరవించే జ్ఞాన ముండీ
జాతి మత భేదభావాలతో
అకటా! క్రుంగి పోయారు!

59. பார் ! பார் !

பொன்னிளங் காலையில்
பூத்த சுடர்க் கதிர்பார் !
இன் இள வேனிலில்
இன்ப மலர்ச்சியைப் பார் !

மின்னலின் கொத்தாக
முல்லை மலர்ந்தது பார் !
கன்னலின் தோகையாய்க்
களித்தசைந் தாடலைப் பார் !

வண்ணம் மிகுந்தொழில்
வடிக்கும் பறவைகள் பார் !
கண்ணில் கருத்திலே
கற்பனை கூட்டலைப் பார் !

இன்சுவை காய்கனி
எங்கும் செழித்தலைப் பார் !
செந்நெல் அறுவடை
செய்யும் உழவரைப் பார் !

இயற்கைத்தாய் பற்பல
இன்பம் அளித்தலைப் பார் !
முயற்சி இன்றேல் வாழ்வு
முழுமை பெறாததைப் பார் !

59. చూడు! చూడు!

బంగారు కాంతుల ప్రభాత సమయాన
వెలుగొందే భానుణ్ణి చూడు!
ఆహ్లాద భరితమైన వసంతకాలంలో
రూపెత్తిన మోదాన్ని చూడు!

మెరుపుల గుత్తుల్ని స్ఫురించేలా
వికసించిన మొల్లల్ని చూడు!
చెరకు తుద పుట్టిన వెన్నులా
కదిలాడే లతల్ని చూడు!

వివిధ వర్ణాలతో వెలుగొందుతూ
అందా లొలికే విహంగాలు చూడు
మదిలో మెదిలే భావాలలో
కొత్త కొత్త కల్పనల్ని చూడు!

చవిగల పళ్లు ఫలాలు
కనుల విందు చేయడాన్ని చూడు!
వరికోతలో నడుములు వంచిన
ఆ కర్షకుల్ని చూడు!

ప్రకృతి మాత కరుణించిన
రమణీయ దృశ్యాలు చూడు!
ప్రయత్నం కనక లోపిస్తే
జీవితంలో పరిపూర్ణత లోపించడం చూడు!

60. அகர முதலி

அகர முதலி ஒன்றை
நாளும் பார்த்து வருவாய்
நிகரிலாத சொற்கள்
நினைவில் நன்கு பெறுவாய் !

பொற் சுரங்கம் போல
புதிய புதிய சொற்கள்
முற்படும் வான்வில்லாய்
முழுதும் வைரக் கற்கள்.

சொல் லுலகக் குதிரை
தூய அகர முதலி,
வெல்லுவாய் நீ ஏறி
வீர நூலுக் குதவி !

சொற்களஞ் சியத்தைச்
சொந்த மாக்கிக் கொண்டால்
கற்ப தெல்லாம் புரியும்
கற்ப னைகள் விரியும்

நிகண்டு செய்யுட் கூண்டில்
அடைந்த சொற்குயில்கள்
அகர முதலிக் காவில்
அமர்ந்து கூவக் கேட்பாய் !

ஒரு பொருளைக் குறிக்க
ஒரு நூறு சொற்கள்
அருமை யாக ஆடும்
அழகு மலர்களைப் போல்

அணியணியாய் வீரர்
ஆர்த்து நிற்பதைப் போல்
மணிமணியாய்ச் சொற்கள்
மனத்தில் ஏற்றிக் கொள்வாய் !

60. నిఘంటువు

ప్రతి నిత్యం నిఘంటువు సంప్రతించేవు
సాటిలేని మాటల్ని స్ఫురణకు తెచ్చుకునేవు.
బంగారు గనిలా కొత్త కొత్త మాటలు
కనిపించేను హరివిల్లులా, వజ్రా లవి!
నిఘంటువొక శబ్దజగతి తురంగం
దాన్ని ఎక్కి జయించు వీరగ్రంథం.
శబ్ద సర్వస్వాన్ని స్వాయత్తం చేసుకుంటే
నేర్చే ప్రతి అంశం అవగత మవుతుంది
కల్పన లేమో వివృతము లవుతాయి.
పదాల పంజరంలోని శబ్దాల కోయిలలు
నిఘంటువులో కూర్చుని కుహూకుహూ అంటాయి
ఒక భావాన్ని వ్యక్త పరిచేందుకు నూరు మాటలు
అందాల పువ్వులులా గోచరిస్తాయి
బారులు తీరి వీరులు నిలిచినట్లుగా.
కానవచ్చే శబ్దరత్నాలను మనస్సుకి పట్టించుకో!

61. குறள் படித்தேன்

குறள் படித்தேன் குறள்படித்தேன்
குணமடைந்தேன் நான் — தூய
குருதி கொண்டேன் நான் — உயிர்
உறுதி கொண்டேன் நான் !

குறள் படித்தேன் குறள்படித்தேன்
குறைக ளைந்தேன் நான் — மனக்
கொழுமை கொண்டேன் நான் — உயிர்ச்
செழுமை பெற்றேன் நான் !

அறம் படித்தேன் பொருள்படித்தேன்
இன்பம் படித்தேன் — அறி
வின்பம் குடித்தேன் — உலகத்
துன்பம் துடைத்தேன் !

திறம் படைத்தேன் உரம் படைத்தேன்
திருக்குற ளாலே — முப்பால்
தருங் குற ளாலே — உலகு
ஒழுங்குற ளாலே !

61. కురళ్ చదివాను

కురళ్ చదివాను కురళ్ చదివాను
స్పష్టత చిక్కింది నాకు;
నెత్తురు పరిశుభ్ర మయింది
మనోదార్ఢ్యం లభించింది నాకు.

కురళ్ చదివాను కురళ్ చదివాను
లోపాలు దిద్దుకున్నాను
మనో ధైర్యం కలిగింది నాకు
జీవిత సౌభాగ్యం కలిగింది నాకు!

ధర్మార్థ ప్రకరణాలు చదివాను
కామ ప్రకరణమూ చదివాను
జ్ఞాన సుఖం చవి చూశాను
జగతి దుఃఖం పారదోలాను.

తిరుక్కురళు వల్ల
త్రివర్గ దీపిక వల్ల
పొందాను ధైర్య స్థైర్యాలు.

62 என்நாடு

அன்னை பிறந்த நாடு — எங்கள்
அப்பன் பிறந்த நாடு
முன்னையோர் பல்கோடி — வாழ்ந்த
முத்தமிழ் சேர் தென்னாடு !

சான்றோர்களின் பாடு — தனை
சமைத் துயர்ந்த நாடு
ஆன்றோர்களின் அறிவால் — புகழ்
அணிமிகுந்த திந்நாடு !

முத்துக் கடல்சூழ் நாடு — வாழும்
முச்சங் கப்பொன் ஏடு
எத்தி சையும் மணக்கும் — அறிவு
இசைத்திடும் தேன் கூடு !

அருவி மலைகொள் நாடு — வற்றா
ஆறுகள் பாய் காடு !
கருவிருக்கும் வயல்கள் — விளைவு
கணக்கின்றித் தரும் பீடு !

தொழில் மலிந்த நாடு — உழைப்பு
தோள்களின் மேம் பாடு
விழிப்புணர்வி னோடு — எம்மை
வீர ராக்கும் நாடு !

62. నా దేశం

తల్లి ప్రభవించిన దేశం - మా
తండ్రి ప్రభవించిన దేశం
పూర్వులు ఎంద రెందరో వర్ధిల్లిన
తమిళ త్రయం★ కలిగిన దక్షిణ దేశం!

బుధవరేణ్యుల మహత్తుని
జీర్ణించుకుని ఉన్నతి నందిన దేశం
విజ్ఞుల ధీ విశేషం వల్ల
విమల కీర్తి గడించిన దేశం!

ముత్యాల జలధులు పరివేష్టించిన దేశం
మూడు సంఘాలలోని★ కావ్య సౌరభాలు
దశ దిశలూ గుబాళించగా
విజ్ఞానం ప్రసరించే మధుకోశం!

జలపాతాలూ గిరులూ నెలకొన్న దేశం
గలగల మంటూ నదులు పారే దేశం
బంగారు పంటల దేశం
మంచి రాబడి యిచ్చే దేశం!
పరిశ్రమలకు పేరొందిన దేశం
పరిశ్రమించే భుజబలమూ
అప్రమత్తత పెనవేసుకోగా
మమ్మన్ని వీరులుగా మలిచే దేశం!

★ ముత్తమిళ్: తమిళ భాష ఇయల్తమిళ్, ఇశైత్తమిళ్, నాటకత్తమిళ్ అని మూడు విభాగాలుగా వర్గీకరించబడింది. గద్య పద్యాత్మకమైన భాష ఇయల్తమిళ్. గానానుకూలమైన భాష ఇశైత్తమిళ్. దృశ్య కావ్యాలలో వ్యవహృత మయ్యే భాష నాటక తమిళం. ఈ మూడు విభాగల వల్ల, తమిళమును ముత్తమిళ్ అని వ్యవహరిస్తారు.

★ ప్రాచీన తమిళ దేశంలో మూడు కవిసంఘాలు (పండిత పరిషత్తులు) విలసిల్లాయి.

63. சிறுவனின் கனவுகள்

வண்ணச் சிறகுகள்
வாய்த்த மீன்கொத்தியாய்
விண்ணில் பறந்திடுவேன் நீரில்
வித்தைகள் காட்டிடுவேன்

எண்ணில் மலர்களின்
இன்ப நிறம் கொண்டு
மண்ணில் மலர்ந்திடுவேன் — மக்கள்
மனத்தில் நிறைந்திடுவேன்

நன்செயில் புன்செயில்
நாநிலம் காத்திடும்
அன்பின் விளைவாகுவேன் — உழைப்
பாளர் துணையாகுவேன்

தென்புறு ஞாயிற்றின்
தேன்ஒளிக் கதிர்களாய்
என்றும்நான் காய்ந்திடுவேன் — இருள்
இல்லாமல் பாய்ந்திடுவேன்

பழமைக் கழனியில்
புதுமை விளைத்திடும்
எழுத்தின் மலையருவி — மனம்
இசைக்கும் கலைக்கருவி !

முழுமை வடிவினை
முற்றுகை இட்டிடும்
எழுதும் இலக்கியம் நான் — கால
எதிரொலிக் கிலக்கணம் நான் !

63. బాలుని కలలు

రంగు రంగుల రెక్కలతో
మీనవల్లంకి పిట్టలా
విను వీధులలో విహరిస్తాను
నీళ్లల్లో విద్దెలు చూపిస్తాను!

రకరకాల పుష్పాల
లెక్క లేనన్ని రంగులతో
నేలమీద కుసుమిస్తాను
మనుషుల మనసుల్లో నిలిచి పోతాను!

మాగాణి మెట్ట భూముల్లో
మహీతలం ప్రోది చేసే
ప్రేమ పంట నవుతాను
కర్షకాళికి తోడ్పడతాను!

తెంపు కలిగించే సూర్యుని
తేజః కిరణాలుగా మారి
ప్రతి రోజూ ప్రసరిస్తాను
క్రమ్మిన యిరులు తొలగిస్తాను!

ప్రాత అనే క్షేత్రంలో
నవ్యతను మొలిపించే
వ్రాతల జలపాత మవుతాను
మనోజ్ఞ కళాసాధన మవుతాను!

పరిపూర్ణాకృతిని సంతరించుకున్న
ప్రశస్త సాహిత్యాన్నవుతాను
కాలాన్ని ప్రతిఫలించే రచనకు
లక్షణ శాస్త్రమై ప్రతిభాసిస్తాను!

64 . இயற்கைச் செல்வம்

விரிந்த வானே, வெளியே — எங்கும்
விளைந்த பொருளின் முதலே,
திரிந்த காற்றும், புனலும் — மண்ணும்,
செந்தீ யாவும் தந்தோய்,
தெரிந்த கதிரும் நிலவும் — பலவாச்
செறிந்த உலகின் வித்தே,
புரிந்த உன்றன் செயல்கள் — எல்லாம்
புதுமை ! புதுமை ! புதுமை !

அசைவைச் செய்தாய், ஆங்கே — ஒலியாம்
அலையைச் செய்தாய் நீயே !
நசையால் காணும் வண்ணம் — நிலமே
நான்காய் விரியச் செய்தாய் !
பசையாம் பொருள்கள் செய்தாய் — இயலாம்
பைந்தமிழ் பேசச் செய்தாய் !
இசையாம் தமிழைத் தந்தாய் — பறவை,
ஏந்திழை இனிமைக் குரலால் !

எல்லாம் அசையச் செய்தாய் — உயிர்கள்
எதினும் அசைவைச் சேர்த்தாய்
சொல்லால் இசையால் இன்பம் — எமையே
துய்க்கச் செய்தாய் ! அடடா !
கல்லா மயில், வான்கோழி, — புறவுகள்
காட்டும் சுவைசேர் அசைவால்
அல்லல் விலக்கும் "ஆடற் — கலை"தான்
அமையச் செய்தாய் வாழி !

64. ప్రకృతి సంపద

విశాలాకాశమా! అంతరిక్షమా!
పుట్టిన ప్రతి వస్తువుకీ బీజమా!
పృథివ్యాపస్తేజములు ప్రసాదించావు
సూర్యచంద్రాది సర్వజగతికి ఆధారమా!
నీ చేతలన్నీ నూతనాలు, నూతనాలు!

కదిలింప జేస్తున్నావు
కలిగిస్తున్నావు తరంగాలు
అఖండాకృతివి నీవు!
నేలను నాలుగు రకాలుగా వింగడించావు.

మంచి మంచి వస్తువులు సృష్టించావు
చక్కని తమిళం భాషింపజేశావు!
గేయాంశం గల తమిళం ప్రదర్శించావు
పక్షుల కలకల ధ్వనులలో, ప్రమదల కంఠాలలో

అన్నిటినీ కదిలేలా చేస్తున్నావు
ప్రతి ప్రాణిలోనూ కదలిక కల్పించావు
మాటలో సంగీతంలో సంతోష మిచ్చావు
అన్నీ మా అనుభవంలోకి తెస్తున్నావు!

విహంగ మయూరాదుల కదలికల్లో
ఏమి హొయలు! ఏమి హొయలు!

దుఃఖ నివారిణి నాట్యకళ నిచ్చావు
నీవు వర్థిల్లు! వర్థిల్లు!

65 இருசுடரும் என் வாழ்வும்

காலை

ஒளியைக் கண்டேன் கடல்மேல் — நல்
உணர்வைக் கண்டேன் நெஞ்சில் !
நெளியக் கண்டேன் பொன்னின் — கதிர்
நிறையக் கண்டேன் உவகை !

துளியைக் கண்டேன் முத்தாய்க் — களி
துள்ளக் கண்டேன் விழியில் !
தெளியக் கண்டேன் வையம் — என்
செயலிற் கண்டேன் அறமே !

மாலை

மறையக் கண்டேன் கதிர்தான் — போய்
மாயக் கண்டேன் சோர்வே !
நிறையக் கண்டேன் விண்மீன் — என்
நினைவிற் கண்டேன் புதுமை !

குறையக் கணடேன் வெப்பம் — என்னைக்
கூடக் கண்டேன் அமைதி
உறையக் கண்டேன் குளிர்தான் — மேல்
ஓங்கக் கண்டேன் வாழ்வே !

65. సూర్య చంద్రులు - నా జీవితం

ఉదయం

కడలి మీద వెలుగు తిలకించాను!
ఎడదలో స్పృహలు పరికించాను!
సూర్య గమనం విలోకించాను
కిరణ సందోహంలో ఎంత సంతోషం!

బిందువుని చూశాను ముత్యంగా
వీక్షణంలో చూశాను సంతోషం!
స్పష్టంగా చూశాను జగతిని
నా చేతలో చూశాను ధర్మం!

సాయం సమయం

అదృశ్యం కావడం చూశాను కిరణం
అలసట మాయ మవడం చూశాను
నక్షత్రా లెన్నో పరికించాను
నా తలపుల్లో నవ్యత చూశాను
వేడి తరిగి పోవడం చూశాను
ప్రశాంతి నెలకొనడం పరికించాను
చల్లదనం తగలడం చూశాను
జీవితం ఉన్నతి నందుకోవడం చూశాను!

66 தென்றல்

பொதிகைமலை விட்டெழுந்து சந்தனத்தின்
புதுமணத்தில் தோய்ந்து, பூந் தாது வாரி
நதி தழுவி அருவியின்தோள் உந்தித், தெற்கு
நன்முத்துக் கடல் அலையின் உச்சி தோறும்
சதிராடி, மூங்கிலிலே பண் எழுப்பித்
தாழையெல்லாம் மடற்கத்தி சுழற்ற வைத்து,
முதிர்தெங்கின் இளம்பாளை முகம்சு வைத்து,
முத்துதிர்த்துத் தமிழகத்தின் வீதி நோக்கி,

அந்தியிலே இளமுல்லை சிலிர்க்கச், செந்நெல்
அடிதொடரும் மடைப்புனலும் சிலிர்க்க, என்றன்
சிந்தை உடல் அணுஒவ்வொன் றும்சிலிர்க்கச்,
செல்வம்ஒன்று வரும் ; அதன்பேர் தென்றற் காற்று !
வெந்தயத்துக் கலயத்தைப் பூனை தள்ளி
விட்டதென என் மனைவி அறைக்குப் போனாள்.
அந்தியிலே கொல்லையில்நான் தனித்தி ருந்தேன்.
அங்கிருந்த விசுப்பலகை தனிற்ப டுத்தேன்.

பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்து சிரித்துப் பேசிப்
பழந்தமிழின் சாற்றாலே காதல் சேர்த்து
மிக்கஅுவ சரமாகச் சென்ற பெண்ணாள்
விரைவாக என்னிடத்தில் வருதல் வேண்டும்
அக்காலம் அறைக்குவந்த பூனை யின்மேல்
அடங்காத கோபமுற்றேன் பிறநே ரத்தில்
பக்காப்பூ னைநூறு, பொருளை யெல்லாம்
பாழாக்கி னாலும்அதில் கவலை கொள்ளேன்.

66. తెమ్మెర

అగస్త్యకూటం నుంచి బయలుదేరి
చందనం సువాసనల్ని పులుముకుని
మకరందం గ్రోలి, నదిలో మునిగి
జలపాతం బుజాల మీద ఎక్కి-
దక్షిణ జలధి తరంగాలతో నాట్యమాడి
వేణువులో విస్వనం కల్పించి
మొగలిపూల రేకుల కత్తుల్ని గిరగిర తిప్పి
కొబ్బరి మొవ్వల్ని చవి చూసి

ముత్యాలు చల్లి, తమిళనాడు వీధివైపు తిరిగి
సాయంకాలం మొల్ల తీగల్ని స్పందింపజేసి
వరికంకులూ పంటకాలవ నీరూ సంతసించగా
మొదట సంతోషం స్ఫురిస్తుంది
పిదప తెమ్మెర వీస్తుంది!

మెంతుల పళ్లెం పిల్లి కిందికి తోసిందని
నా భార్య వెళ్ళింది వంటింట్లోకి
సాయకాలం నేను పెరట్లో ఉన్నాను
అక్కడున్న ఉయ్యాల బల్ల మీద పడుకున్నాను.

ప్రక్కనే కూర్చుని నవ్వుతూ మాట్లాడి
ప్రాచీన తమిళసుధతో ప్రేమ రంగరించి
త్వర త్వరగా లోపలికి వెళ్లిన నా గృహిణి
త్వరగా నా వద్దకు తిరిగి రావాలి!

అప్పుడే వంటింట్లోకి వెళ్లిన
ఆ మాయదారి పిల్లి మీద నాకు కోపం వచ్చింది
మరొకప్పుడైతే ఆ పిల్లి
మరెన్ని వస్తువుల్ని చిందర వందర చేసినా
అణుమాత్రమైనా కోపం తెచ్చుకోను!

வாழ்க்கைமலர் சொரிகின்ற இன்பத் தேனை
மனிதனது தனிமையினால் அடைதல் இல்லை;
சூழ்ந்ததுணை பிரிவதெனில் இரண்டு நெஞ்சும்
தொல்லையுறு வகை இருத்தல் வேண்டும் அங்கே
வீழ்ந்துகிடந் திட்டஎனைத் "தனிமை" "அந்தி"
இவை இரண்டும் நச்சுலகில் தூக்கித் தள்ளப்

பாழான அவளுடலின் குளிர்ச்சி, மென்மை,
மணம் இவற்றைப் பருகுவதே நினைவாயிற்று.

தெரியாமல் பின்புறமாய் வந்த பெண்ணாள்,
சிலிர்த்திடவே எனைநெருங்கிப் படுத்தாள் போலும்,
சரியாத சூழல்சரிய லானாள் போலும்,
தடவினாள் போலும், எனைத் தன்க ரத்தால் !
புரியாத இன்பத்தைப் புரிந்தாள் போலும் !
புரியட்டும் என இருந்தேன் எதிரில் ஓர்பெண்
பிரிவுக்கு வருந்தினே னென்றாள் ஓகோ !
பேசுமிவள் மனைவி ; மற்றொருத்தி தென்றல் !

జీవిత కుసుమంలోని ఆనంద సుధను
ఒంటరిగా అనుభవించలేడు మానవుడు
అందుకు రెండు హృదయాలు కావాలి
ఎదలు వేరయితే కలుగుతుంది బాధ!

సాయంసమయం, ఆ ఒంటరితనం
నన్ను వేధించుకు తిన్నాయి
ఆమె దేహంలోని చల్లన మెత్తన
నా మనస్సుని వశం చేసుకున్నాయి!

సవ్వడి చెయ్యకుండ వచ్చి వెనుక నిలిచి
నా చెంత శయనించె కాబోలు ఒక యువతి
జుట్టుముడి చెదిరింది కాబోలు
ఆమె నన్ను తాకింది తన మృదుహస్తాలతో!

అవ్యక్త సంతోష మేదో నాకు కలిగింది
చూద్దును గదా, ఎట్టెదుట ఒక మహిళ!
ఎడబాటుకి చింతిస్తున్నా నన్నది!
మాట్లాడుతున్నది భార్య; మరొకతె కమ్మ తెమ్మెర!

67. பாரதி உள்ளம்

சாதி ஒழித்திடல் ஒன்று — நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற் றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் — மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை
சாதி களைந்திட்ட ஏரி — நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே — நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும் !

என்றுரைப் பார் என்னிடத்தில் — அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறைந்திட வில்லை — நான்
இன்றும் இருப்பதனாலே !
பன்னும் நம் பாரதியாரின் — நல்ல
பச்சை அன்புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்தஇப் பேச்சு — நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு !
மேலவர் கீழவர் இல்லை — இதை
மேலுக்குச் சொல்லிடவில்லை
நாலு தெருக்களின் கூட்டில் — மக்கள்
நாலா யிரத்தவர் காணத்
தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று — சொல்லும்
தோழர் சமைத்ததை உண்பார்
மேலும் அப்பாரதி சொல்வார் — "சாதி
வேரைப் பொசுக்குங்கள்" என்றே.

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் — அதன்
சீருக்கு நல்லதோர் தொண்டும்
நிந்தை இல்லாதவை அன்றோ ! — எந்த
நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
கந்தையை எண்ணுவ தில்லை — கையிற்
காசை நினைப்பதும் இல்லை
செந்தமிழ் வாழிய ! வாழி — நல்ல
செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

67. భారతి★ హృదయం

జాతి నిర్మూలనం ఒకటి
మంచి తమిళం పెంచడం మరొకటి
ఒకటి కనక దేశం విస్మరిస్తే
మరొకటి ప్రశస్తి చెందదు.

జాతిని ఏరి వేసిన సరస్సు
గ్రహిస్తుంది మంచి తమిళ మనే జలం!
జాతి జాడ్యానికి లోబడని బుజాలు
భరిస్తాయి మంచి తమిళ మనే ఖడ్గం!

అని చెప్పేవాడు నాతో
ఆ మాట లింకా ధ్వనిస్తున్నాయి నా చెవుల్లో
అవి నే వింకా విస్మరించలేదు
నేను సజీవుణ్ణే కనక!

మన భారతి చెప్పిన ఆ మాటలు
ప్రేమభరిత హృదయంనుంచి ప్రభవించినవి!
మన తమిళుల కవి మధుర నిశ్వాసాలు!

అగ్రవర్ణులు నీచవర్ణులంటూ లేరు-
ఆయన పైకి చెప్పిన మాటలు కావివి!
నాలుగు వీధుల కూడలిలో
నాలుగు వేల మంది చూస్తుండగా
రంగులో తక్కువ వారని
చెప్పేవారి వంట భుజించేవాడు!
పైగా భారతి యింకా యిలా అనేవాడు;
'జాతి మూలాన్ని చిదిమి వెయ్యండి

★ జాతీయ కవిగా పేరు పెంపులు గడించిన మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతి.

తమిళ నాడంటే అభిమానం
అది ఉన్నతి చెందాలని సేవ చెయ్యడం
ఎంత మాత్రం నిందార్హములు కావు!,
ఎన్నడూ భారతి ఆరాట పడలేదు
గుడ్డల కోసమో కాసుల కోసమో!
తమిళం వర్ధిల్లాలి వర్ధిల్లాలి-
అంటూ ఆయన జీవించాడు.

68 . மகா கவி

பாரதியார் உலககவி ! — அகத்தில் அன்பும்
பரந்துயர்ந்த அறிவினிலே ஒளியும் வாய்ந்தோர் !
ஒருருக் கொருநாட்டுக் குரிய தான
ஒட்டைச்சாண் நினைப்புடையர் அல்லர் மற்றும்
வீரர் அவர் !— மக்களிலே மேல்கீழ் என்று
விள்ளுவதைக் கிள்ளிவிட வேண்டும் என்போர் !
சீருயர்ந்த கவிஞரிடம் எதிர்பார்க் கின்ற
செம்மைநலம் எல்லாமும் அவர்பாற் கண்டோம்.

அகத்திலுறும் எண்ணங்கள், உலகின் இன்னல்
அறுப்பவைகள்; புதியவைகள்; அவற்றை யெல்லாம்

திகழ்பார்க்குப் பாரதியார் எடுத்துச் சொல்வார்
தெளிவாக, அழகாக, உண்மை யாக !
முகத்தினிலே களையிழந்த மக்கள் தம்மை
முனை முகத்தும் சலியாத வீரராகப்
புகுத்துமொழிப் பேச்செல்லாம் பொன்னி யாற்றுப்
புனல்போலத் தொடர்வதுண்டாம் அன்னார் பாட்டில்.

பழையநடை, பழங்கவிதை, பழந்தமிழ்நூல்,
பார்த்தெழுதிப் பாரதியார் உயர்ந்தா ரில்லை;
பொழிந்திடுசெவ் வியஉள்ளம் கவிதை யுள்ளம்
பூண்டிருந்த பாரதியா ராலே இந்நாள்
அழுந்தியிருந் திட்டதமிழ் எழுந்த தென்றே
ஆணையிட்டுச் சொல்லிடுவோம் அன்னை மீதில்
அழகொளிசேர் பாரதியார் கவிதை தன்னை
அறிந்திலதே புவிஎன்றால் புவிமேற் குற்றம் !

68. మహాకవి

భారతి మహాకవి!
ఎదలో ప్రేమ, జ్ఞానంలో తేజస్సు గలవాడు!
ఒక ఊరికో ఒక దేశానికో పరిమితమైన
సంకుచిత మనస్తత్వం బొత్తిగా లేనివాడు!
పైగా ఆయన వీరుడు.
మనుషులలో ఎక్కువ తక్కువలు
మాయం కావాలని ప్రబోధించేవాడు
మహాకవికి ఉండవలసిన లక్షణా లన్నీ
మేము దర్శించాము ఆయనలో!
దిటవైన తలపులు మనస్సులో
నూతనము లవి; జగతి బాధలను తొలగించేవి.
స్పష్టంగా మహోజ్జ్వలంగా వాటిని
చిత్త శుద్ధితో వివరించేవా డాయన!
కళకాంతులు కోల్పోయిన వారు సైతం
కదన భూమికి వెళ్లే వీరు లయ్యేవారు
కావేరీ జలాల వలె సాగిపోయే
ఆయన కవితలు ఆలకిస్తే!

పాత నడక, పాత కవిత, పాత తమిళ గ్రంథం
పరిశీలించి ఉన్నతుడు కాలేదు భారతి!
కవితామయమైన ఉన్నత హృదయం గల
ఆ కవి వల్ల నేడు బలం పుంజుకుంది
దిగజారిపోయిన తమిళం!
ఆ తల్లి మీద ఒట్టు పెట్టే చెపుతున్నాము!
మధుర మహోజ్జ్వలమైన భారతి కవిత

கிராமியம் நன்னாகரிகம் பாடிவைத்தார்
கீர்த்தியுறத் தேசியம் சித்தி ரித்தார்
சராசரம்சேர் லௌகிகத்தை நன்றாய்ச் சொன்னார்.
தங்குதடை யற்றஉள்ளம்; சமத்வ உள்ளம்;
இராததென ஒன்றில்லாப் பெரிய உள்ளம் !
இன்புள்ளம் அன்புள்ளம் அன்னார் உள்ளம்
தராதலத்துப் பாஷைகளில், அண்ணல் தந்த
தமிழ்ப்பாட்டை மொழிபெயர்த்தால் தெரியும் சேதி !

ஞானரதம் போலொருநூல் எழுது தற்கு
நானிலத்தில் ஆளில்லை, கண்ணன் பாட்டுப்
போல்நவிலக் கற்பனைக்குப் போவ தெங்கே ?
புதியநெறிப் பாஞ்சாலி சபதம் போலே
தேனினிப்பில் தருபவர் யார் ? மற்றும் இந்நாள்
ஜெயபேரி கைகொட் டடாஎன் றோதிக்

கூனர்களும் குவலயத்தை அவாவும் வண்ணம்
கொட்டிவைத்த கவிதைதிசை எட்டும் காணோம் !

"பார்ப்பானை ஐயரென்ற கால மும்போச்
சே" யென்ற பாரதியார் பெற்ற கீர்த்தி
போய்ப்பாழும் கிணற்றினிலே விழாதா என்று
பொழுதெல்லாம் தவங்கிடக்கும் கூட்டத் தார்கள்
வேர்ப்பார்கள்; பாரதியார் வேம்பென் பார்கள் ;
வீணாக உலககவி அன்றென் பார்கள்.
ஊர்ப்புறத்தில் தமக்கான ஒருவ னைப்போய்
உயர்கவிஞன் என்பார்கள் வஞ்ச கர்கள்.

మా కర్థం కాలేదంటే అది అన్నవారి తప్పు!
జానపదం, నగరం అన్నీ కీర్తించాడు
జాతీయతను ప్రముఖంగా చిత్రించాడు
లౌకిక విషయాలు మనోహరంగా వివరించాడు
సమబుద్ధి వెలకొన్న నిష్కల్మష హృదయం!
కల్ల కపటము లెరుగని విశాల హృదయం!
వసుధలోని వివిధ భాషలలో అనువదిస్తే
వ్యక్త మవుతుంది ఆయన తమిళ కవితాప్రశస్తి!
జ్ఞానరథం వంటి గ్రంథరచనకు
లేడు మరో రచయిత యీలోకంలో.
కన్నయ్య గీతాలలోని కల్పన కానరాదు మరెచ్చట!
కొత్త పంథాలో పాంచాలీ శపథంలా
మధుర మధురంగా ఎవరు సంతరిస్తారు?
జయభేరి కొట్టరా అని ఘోషించి
గూని సైతం కువలయాన్ని కోరేలా వెలసిన
ఆ గీతం వంటిది మరొకటి చూడలేము
దిశాష్టకం గాలించినా!

'బాపనయ్యను అయ్యరనే రోజులు పోయాయి'
అని చాటిన భారతి కీర్తి పాడుబావిలో పడదా
అని అహరహం తపించే వారు క్రోధమనస్కులు!
భారతిని తిక్తఫల మంటారు వారు
ప్రపంచకవి కాడని 'పేర్కొంటూ'
తమ ఊరిలో తమకు నచ్చిన ..ణ్ణే
ఉత్తమ కవి అంటారు ఆ వంచకులు!

"சாதிகளே இல்லையடி பாப்பா" என்றார்
"தாழ்ச்சிஉயர்ச் சிகள்சொல்லல் பாவம்" என்றார்
சோதிக்கின் " சூத்திரற்கோர் நீதி தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறோர் நீதி"
ஓதியதைப் பாரதியார் வெறுத்தார், நாட்டில்
ஒடுக்கப்பட் டார்நிலைக்கு வருந்தி நின்றார்
பாதிக்கும் படி " பழமை பழமை என்பீர்
பழமைஇருந் திட்டநிலை அறியீர்" என்றார்.

தேசத்தார் நல்லுணர்வு பெறும்பொ ருட்டுச்
சேரியிலே நாள்முழுதும் தங்கி யுண்டார்
காசுதந்து கடைத்தெருவில் துலுக்கர் விற்கும்
சிற்றுணவு வாங்கி, அதைக் கனிவாய் உண்டார்
பேசிவந்த வசைபொறுத்தார்; நாட்டிற் பல்லோர்
பிறப்பினிலே தாழ்வுயர்வு பேசு கின்ற
மோசத்தை நடக்கையினால், எழுத்தால், பேச்சால்
முரசறைந்தார். இங்கிவற்றால் வறுமை ஏற்றார்.

வையத்து மாகவிஞர் மறைந்து போனார்;
வைதிகர்க்குப் பாரதியார் பகைவ ரேனும்
செய்வதென்ன? மேலுக்குப் புகழ்ந்தே வந்தார்;
சிலநாட்கள் போகட்டும் என இருந்தார்
உய்யும்வழி கெடாதிருக்க மெதுவாய் இந்நாள்
'உலககவி அல்லஅவர்' எனத் தொடங்கி
ஐயர்கவி தைக்கிழுக்கம் கற்பிக் கின்றார்
அழகாக முடிச்சவிழ்த்தால் விடுவார் உண்டோ?

இது அந்நாளில் ஆனந்த விகடனில் "ரா.கி." (கல்கி) யால் 'பாரதி உலக கவியல்ல' என்றும், 'அவர் பாடலில் வெறுக்கத் தக்கன' உள்ளன என்றும் எழுதியதற்கு மறுப்பாக எழுதப்பட்டது.

'జాతులు లేవే పాపా' అని చాటాడు
'ఎక్కువ తక్కువ లెన్నడం పాపం' అన్నాడు
పరిశీలించగా 'శూద్రులకో న్యాయం
ధర్మపిండం బ్రాహ్మణులకో న్యాయం'
అని వ్రాయడాన్ని భారతి నిరసించాడు.
నిమ్న జాతుల వారి దైన్యం చూసి దుఃఖించాడు.
'పాత పాత అంటారు, ఆ పాత
వర్ధిల్లిన తీరు గ్రహించండి' అన్నాడు.
స్వదేశీయులు జ్ఞానం తెచ్చుకుంటారని

మాలవాడలో రోజంతా ఉండి అక్కడే భుజించాడు.
తురుష్కులు చేసిన తినుబండం
దుకాణంలో కొని సహర్షంగా తిన్నాడు.
తన మీద వేసిన నింద అన్నీ భరించాడు
పుట్టుకలో హెచ్చు తగ్గులు మాట్లాడేవారి కపటాన్ని
చేతల ద్వారా మాటలలో వ్రాతలలో ఖండించాడు.
వీటివల్ల ఆయన వరించాడు పేదరికం!

ప్రపంచ మహాకవి పరమపదించాడు
ఛాందసు లేమో ఆయన్ని వైరిగా భావించారు
పైకి మాత్రం కీర్తిస్తూ వచ్చారు; ఏం చేద్దాం?
కాలం గడవనీ అని అనుకున్నారు తమలో.
బ్రతుకు తెరువుకి భిన్నం వాటిల్లకుండా
'ఆయన ప్రపంచ కవి కా'డని ప్రారంభించి
అయ్యరుగారి కవితలో దోషాలు గాలిస్తున్నారు.
బొడ్డుముడి విప్పితే ఊరుకుంటారా ఎవరైనా?

ఆ రోజుల్లో ఆనందవికటన్ పత్రికలో రా.కి. (కల్కి రా కృష్ణమూర్తి) 'భారతి ప్రపంచ కవి కాదు' అనీ, ఆయన కవితలలో ద్వేషించదగ్గవి ఉన్నాయి' అనీ వ్రాసినందుకు, పై కవిత ప్రత్యుత్తరంగా వ్రాయబడింది.

69 . இசைத்தமிழ்

மேசை விளக்கேற்றி — நாற்காலி
மீதில் அமர்ந்தேநான்

ஆசைத் தமிழ்படித்தேன் — என்னருமை
அம்மா அருகில்வந்தார்

மீசைச் தமிழ்மன்னர் — தம்புகையை
வென்ற வரலாற்றை

ஓசை யுடன்படித்தேன் — அன்னைமகிழ்
வுற்றதை என்னசொல்வேன் !

செந்தமிழ் நாட்டினிலே — வாழ்கின்ற
சேயிழை யார் எவரும்

வந்த விருந்தோம்பும் — வழக்கத்தை
வாய்விட்டுச் சொல்லுகையில்

அந்தத் தமிழ்அன்னையின் — முகத்தினில்
அன்பு பெருகியதை

எந்த வகைஉரைப்பேன் ! — கேட்டபின்பும்
இன்னும்சொல் என்றுரைத்தார் !

கிட்ட நெருங்கிஎனைப் — பிள்ளாய் என்று
கெஞ்சி நறுந்தேனைச்

சொட்டு வதைப்போலே — வாய்திறந்து
சொல்லொரு பாடல் என்றார்

கட்டிக் கரும்பான — இசைத்தமிழ்
காதினிற் கேட்டவுடன்

எட்டு வகைச்செல்வமும் — தாம்பெற்றார்
என்னைச் சுமந்துபெற்றார் !

69. సంగీత తమిళం

మేజామీది దీపం వెలిగించి
కూర్చున్నాను కుర్చీలో
ఆశలు రేకెత్తించే తమిళం చదివాను
నా ప్రియతమ జనని నన్ను సమీపించింది.

మీసాల తమిళ మహీపతులు
వైరి వీరుల్ని జయించిన కథను
రాగయుక్తంగా చదివాను
మాతృ సంతోషాన్ని ఏమని చెప్పను?
తమిళ నాడులో నివసించే
తల్లి ఎవరైనా సరే
అతిథి మర్యాద చేసే ఆచారాన్ని
మనసు విప్పి చెపుతుంటే

తాండవించిన ఆనందాన్ని ఎలా చెప్పను?
విన్న పిదప ఇంకా చెప్పమన్నది!
బాగా దగ్గరికి వచ్చి
బిడ్డా! అని ప్రేమ పూర్వకంగా చూస్తూ
తీయని తేనె లొలికే మాటల్లో
ఏదీ మరో కవిత చెప్పు-అన్నది.
ఇక్షువుని స్ఫురింపజేసే సంగీత తమిళం
శ్రవో యుగళిలో ప్రతిధ్వనించగా
నా తలిదండ్రులు అష్టైశ్వర్యాలు పొందినంతగా
అంతులేని సంతోషం చెందింది!

70 சங்கங்கள்

சங்கங்களால் — நல்ல
சங்கங்களால் — மக்கள்
சாதித்தல் கூடும் பெரும்பெருங் காரியம்

சிங்கங்கள் போல் — இளஞ்
சிங்கங்கள் போல் — பலம்
சேர்ந்திடும் ஒற்றுமை சார்ந்திட லாலே

பொங்கும் நிலா — ஒளி
பொங்கும் நிலா — எனப்
பூரிக்கும் நெஞ்சிற் புதுப்புதுக் கோரிக்கை

மங்கிடுமோ ? — உள்ளம்
மங்கிடுமோ ? — என்றும்
மங்காது நல்லறி வும்தெளி வும்வரும்

சங்கங்களை — நல்ல
சங்கங்களை — அந்தச்
சட்டதிட் டங்களை மூச்சென வேகாக்க!

அங்கம் கொள்க ! — அதில்
அங்கம் கொள்க ! — எனில்
அன்பினை மேற்கொண்டு முன்னின் றுழைத்திட

எங்கும் சொல்க ! — கொள்கை
எங்கும் சொல்க ! — இதில்
ஏது தடைவந்த போதிலும் அஞ்சற்க !

தங்கத்தைப் போல் — கட்டித்
தங்கத்தைப் போல் — மக்கள்
தங்களை எண்ணுக ! சங்கங்க ளிற்சேர்க்க !

தங்கத்தைப் போல்....

70. సంఘాలు

సంఘాల వల్ల - మంచి
సంఘాల వల్ల - మనుషులు
సాధించగలరు మహత్కార్యాలు ఎన్నో!
సింహాలవలె - కొదమ
సింహాలవలె - బలం
పుంజుకుంటారు చెలిమి నెలకొన్నప్పుడు!

వస్తుంది వెన్నెల-చక్కగా
వస్తుంది వెన్నెల - అలా
మదిలో వస్తాయి కొత్త కొత్త కోరికలు
తగ్గుతుందా మనస్సులో
తగ్గుతుందా - ఎన్నడూ
తగ్గదు విజ్ఞానం, కలుగుతుంది స్పష్టత.

సంఘాలను - మంచి
సంఘాలను - వాటి
నియమ నిబంధనలను శ్వాసలా కాపాడు!

సభ్యత్వం వహించు - వాటిలో
సభ్యత్వం వహించు - అయినా
ప్రేమ ప్రాతిపదికగా ముందుండి నిర్వర్తించు.

ప్రతి చోట చెప్పు! లక్ష్యం

ప్రతి చోట చెప్పు, ఇందులో
విఘాతం ఏమి వచ్చినా భయపడకు!

బంగారంలా - మేలిమి
బంగారంలా - మనుషులు
తమను భావించుకోవాలి! సంఘాలలో చేరాలి.

கொள்கை இல்லார் — ஒரு
கொள்கை இல்லார் — மக்கள்
கூட்டத்தில் இல்லை ! சங் கங்களின் சார்பினைத்

தள்ளுவதோ ? — மக்கள்
தள்ளுவதோ ? — சங்கத்
தாய்வந்து தாவும் தளிர்க்கையைத் தீதென்று

விள்ளுவதோ ? — மக்கள்
விள்ளுவதோ ? — மக்கள்
வெற்றியெல் லாம்சங்க மேன்மையி லேஉண்டு

கொள்ளுகவே — வெறி
கொள்ளுகவே — சங்கம்
கூட்டிட வும்கொள்கை நாட்டிட வும்வெறி
கொள்ளுகவே...

சாதி மதம் — பல
சாதி மதம் — தீய
சச்சர வுக்குள்ளே பேத வுணர்ச்சிகள்

போதத்தையே — மக்கள்
போதத்தையே — அறப்
போக்கிடும் மூடவ ழக்கங்கள் யாவும்இல்

லாத இடம் — த்தி
லாத இடம் — நோக்கி
யேகிடு தேஇந்த வைய இலக்கியம் !

ஆதலினால் — உண்மை
ஆதலினால் — சங்கம்
அத்தனை யும்அதை ஒத்து நடத்துக !

లక్ష్యం లేనివారు - ఏ
లక్ష్యం లేనివారు - ప్రజా
సమూహంలో లేనట్టే! సంఘ సహాయం
విసర్జించవచ్చునా? మనుషులు
విసర్జించ వచ్చునా? సంఘం
పిలుస్తున్నది చేతులు చాపి; ఆ పిలుపు
చెడ్డదన వచ్చునా - మనుషుల
విజయ మంతా సంఘ పురోభివృద్ధిలోనే ఉంది.

వహించాలి - అభిమానం
వహించాలి - సంఘ
నిర్మాణంలోనూ లక్ష్యసాధనలోనూ.

జాతి మతాలు - పెక్కు
జాతి మతాలు - దుష్ట
చర్చలలో భేద భావాలు!

జ్ఞానం వల్ల - నరుల
జ్ఞానం వల్ల
నశిస్తాయి మూఢనమ్మకాలు అవి

లేని చోటు - హాని
లేని చోటు, లక్ష్యంతో
సాగుతున్నది యీ ప్రపంచ సాహిత్యం!

అందువల్ల - సత్యం
అందువల్ల - సంఘం
అన్నీ అది అనుసరించి నడవాలి!

உள்ளத்திலே — நல்ல
உள்ளத்திலே — எழுந்
தூறி வரும்கொள்கை யாகிய பைம்புனல்

வெள்ளத்திலே — இன்ப
வெள்ளத்திலே — இந்த
மேதினி மக்கள் நலம்பெறு வாரென்று

தள்ளத் தகாப் — பல
தள்ளத் தகா — நல்ல
சங்கங்கள் எங்கணும் நிறுவுவர் சான்றவர் !

பள்ளத்திலே — இருட்
பள்ளத்திலே — வீழ்ந்த
பஞ்சை கட்கும்சங்கம் நெஞ்சிற் சுடர்கூட்டும் சங்கங்களால்

தாய் தந்தையர் — நல்ல
தாய் தந்தையர் — மண்ணில்
தாம் பெற்ற பிள்ளைகள் சங்கத்திற்கே என்ற

நேயத்தினால் — மிக்க
நேயத்தினால் — நித்தம்
நித்தம் வளர்க்க ! நற் புத்தி புகட்டுக !

ஆய பொருள் — உண்
டாய பொருள் — முற்றும்
அங்கங் கிருந்திடும் சங்கங்களுக் கென்றே

தூய எண்ணம் — மிகு
தூய எண்ணம் — இங்குத்
தோன்றிடில் இன்பங்கள் தோன்றிடும் ஞாலத்தில்.

మనస్సులో - మంచి
మనస్సులో - ఈ
మహిజను అందరూ సుఖించాలని భావించు.

పరిహరించు- చెడు తలపులు
పరిహరించు, మంచి
సంఘాలు స్థాపిస్తారు విజ్ఞులు.

లోయలో - చీకటి
లోయలో - మ్రగ్గే
నిరుపేదలకు సంఘం వెలుగుదివ్వె!

తలిదండ్రులు - మంచి
తలిదండ్రులు - తాము
కన్న సంతానం సంఘానికే అని
ప్రేమ పురస్సరంగా - బహు
ప్రేమ పురస్సరంగా - ప్రతి నిత్యం
పెంచాలి! సద్బుద్ధి పెంచాలి!
అన్ని వస్తువులు - అమరిన
అన్ని వస్తువులు-పూర్తిగా
వివిధ సంఘాలకే - అకే
పరిశుద్ధ భావం - కలిగితే
నెలకొంటాయి సర్వసుఖాలు జగతిలో!

71. கொட்டு முரசே !

எல்லார்க்கும் நல்லின்பம்
எல்லார்க்கும் செல்வங்கள்
எட்டும் விளைந்த தென்று
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
கட்டுத் தொலைந்த தென்று
கொட்டு முரசே !

இல்லாமை என்னும் பிணி
இல்லாமல் கல்வி நலம்
எல்லார்க்கும் என்று சொல்லிக்
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
பொல்லாங்கு தீர்ந்ததென்று
கொட்டு முரசே !

சான்றாண்மை இவ்வுலகில்
தோன்றத் துளிர்த்த தமிழ்
மூன்றும் செழித்த தென்று
கொட்டு முரசே — வாழ்வில்
ஊன்றிய புகழ் சொல்லிக்
கொட்டு முரசே !

ஈன்று புறந் தருதல்
தாயின் கடன் ! உழைத்தல்
எல்லார்க்கும் கடனென்று
கொட்டு முரசே ! — வாழ்வில்
தேன்மழை பெய்ததென்று
கொட்டு முரசே !

71. కొట్టు భేరీ!

అందరికీ జీవితంలో సౌఖ్యాలూ
అందరికీ అష్టైశ్వర్యాలు లభించాయనీ
బానిసత్వం రూపు మాసిందనీ
కొట్టు భేరీ!

లేమి అనే వ్యాధి లేదనీ
చదువు సంధ్యలు అందరి కనీ
జీవితంలో బాధలు తొలగాయనీ
కొట్టు భేరీ!

విద్వత్తు జగతిలో వెలయగా
మూడు తమిళాలు ముప్పిరి గొన్నాయనీ
జీవితంలో చిరయశస్సు కావాలనీ
కొట్టు భేరీ!

సంతానం కనడం ధర్మ మనీ
శ్రమించడం అందరి ధర్మ మనీ
జీవితంలో తేనెసోన కురిసిందనీ
కొట్టు భేరీ!

72. அவள் யார் ?

ஓர் நிலவே அவள்தானோ ! கதிர்தானோ !
கொம்புத் தேனோ ! — நடை
ஓவியமோ ! புள்ளி மானோ ! — வேண்டும்

நேயத்திலே நெஞ்சம் தோயும்போதில் — புதிதாய்
நேரிட்ட இன்பத்தேன் ஊற்றோ ? — வந்து
நெஞ்சைத் தொடும்குளிர் காற்றோ ? (ஓர்)

மாணிக்கச் சிரிப்புக் காரியோ ? — நெஞ்சை
மகிழ்விக்கும் வானம் பாடியோ ?
ஆணிப் பொன்னே அவள் மேனியோ ? — மொழி
அனைத்தும் தித்திக்கும் சீனியோ ? (ஓர்)

ஆடும் மயிலோ, பாடும் குயிலோ ? — படம் விரித்
தாடும் மயிலோ, பாடும் குயிலோ ? (ஓர்)

நாடும் அகப்பொருளி னுக்கே — அவள்
நல்லதோர் இலக்கியமோ ?
தேடரிய கலைப்பொருளோ ? — அருமைச்
செந்தமிழின் இன்சுவையோ ? (ஓர்)

72. ఆమె యెవరు?

ఆమె సూర్యుడో చంద్రుడో
పుట్టతేనో జంగమ చిత్రమో
చుక్కల లేడియో!

మైత్రితో హృదయం రంగరించగా
కొత్తగా పుట్టిన ఆనంద సుధారసమో
ఎదను స్పృశించే శీతవాత్మమో!

మాణిక్య హాసాలు వెదజల్లే వెలదియో
మనసుని రంజింప జేసే పికమో
మేలిమి బంగరు మెలతయో
కండ చక్కెర లాంటి మధుర భాషిణియో
ఆడే మయూరియో పాడే కోకిలయో
పురి విప్పిన మయూరియో!

ప్రణయ రూపమో
ఉత్తమ సాహిత్యమో
తమిళగాన మాధుర్యమో!

73 அவள்

பாருக்கோர் புதுமை
மாதர்க் கரசியவள் !
பார்க்கும் பார்வை தன்னிலே — வந்து
பாயும் காதல் மின்னலே !

அவள் வார்த்தை ஒவ்வொன்றுமே
நேர்த்தி மட்டுமல்ல !
நறுக்கிப் பிழிந்தநற் கன்னலே !

நேருக்கு நேரிரண்டு
கெண்டை கண்டேன் நெற்றி
நீராழி மண்டபத்தில் — அதற்
கப்புறம் ஓர்புறத்தில் — கடும்

போருக்குப் பாரை
அழைக்க வளைத்த இரு
புருவங் கண்டேன் நிறத்தில் !

பவழமோ கோவைப்
பழமோ மின்னற் பிழம்போ?

பாவை இரண்டு உதடுமே — உண்டால்
சாவையும் நீக்கி விடுமே ! — அங்கே

தவழும் ஒளிச் சிரிப்பைத்
தான்கண்டால் என்னுள்ளம்
பேரின்பத்தைத் தொடுமே !

நுண் இடையும் அன்னம் போன்ற
நடையும் நிறைய மடை

உடையும் அழகின் பெருக்கா? — இவை
கடையில் விற்கும் சரக்கா? — மேல்

உடை என்று மின்னுடுத்தி
உலவிடும் தங்கத்தேர்
எனக்கல் லாமல் பிறர்க்கா ? (பாருக்)

73. ఆమె

జగతికో నవ్యత!
మహిళాలోకపు మాణిక్యం!
చూసే వీక్షణంలో
మెరిసే ప్రేమ విద్యుల్లత!

ఆమె పలికే పలుకులు
అర్థవంతములే కాదు
ముక్కలు చేసి తీసిన ఇక్షురసం!

ఎదురు బొదురుగా చూశాను
చొక్కపు మీన ద్వయం
ఫాల భాగాన ఇరువైపుల చూశాను
జగతిని సమరానికి పిలిచే
నల్లని కనుబొమలు!
ఆమె అధరాలు రెండూ
పగడాలో దొండపళ్లో
మెరుపుల ప్రవాహమో!

చవి చూస్తే మరణం తొలగిపోతుంది
వాటి మీద చిందులాడే హాసం చూసి
పరవశిస్తుంది నా మనస్సు!
నెన్నడుమూ హంస నడక
ధరించిన అ ఉడుపులూ
సౌందర్య పోషకాలో!
అంగడిలో దొరికే వస్తువులా అవి!
విహరించగా వచ్చిన ఆ స్వర్ణరథం
నాకు గాక మరెవరికి!

74. பிறக்க முடியாது

பிறக்க முடியாதடி
உனைப்போல் ஒருத்தி !

பெண்ணழ கால் இந்த
மண்ணரசாள இனிப்
பிறக்க முடியாதடி
உனைப்போல் ஒருத்தி !

மறக்கவும் முடியாது
கண்ணே உன் முகத்தையும்
வாரிஒளி வீசும்
நகைமுத்துச் சரத்தையும் !

இறக்கவும் முடியாதே
உனை இழந்தே னென்றே.
பிறக்க முடியாதடி —
உனைப்போல் ஒருத்தி !

பறக்கவும் முடியாது
நீ என்னை விட்டே !
பச்சை மயிலேவா
வாழ்வின் பொருட்டே !
திறக்க வேண்டும் உன்வாய்
என்நலம் கோரி
தென்னாடு பெற்ற என்
கிளிப் பேச்சுக் காரி !

பிறக்க முடியாதடி —
உனைப்போல் ஒருத்தி!

74. పుట్టలేరు

పుడమిని నీలా
పుట్టలేరు మరొకరు!
మగువ సొరుతో ఈ
పృధివి పాలించగా
పుడమిని నీలా
పుట్టలేరు మరొకరు!

మరచి పోలేను
మగువా! నీ ముఖమును
కాంతు లీనే నీ పల్వరుసను
ముత్యాల సరమే అది!

మరణించనూ లేను
నేను కోల్పోయానని
పుడమిని నీలా
పుట్టలేరు మరొకరు!

ఎగరలేవు నువ్వు
నన్నిక్కడే విడిచి
అందాల మయూరి రా
నాతో జీవించగా.

నువ్వు తెరవాలి నోరు
నా శ్రేయస్సు కోరి
దక్షిణాపథం కన్న
చిలుక పలుకులదానా!
పుడమిని నీలా
పుట్ట లేరు మరొకరు!

75 திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன ?

திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?
விரும்பிப் பார்த்த என்னை அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

பெரிய வேலை உள்ளவன் போலே
பெண்ணை வெறுத்தவன் போலே
அரும்பும் சிரிப்பை அடக்கிச் சென்றான்
அசையும் தேரைப் போலே — அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

குன்று சார்ந்த நாடும் வீடும்
கொடுவென்று கேட்டேனா? — நான்
சென்று வழியை மறித்துச் சிரித்து
மடியில் கைபோட் டேனா? — அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

மானென் றும்ஒரு மயிலென் றும்எனை
அழைக்கச் சொன்ன துண்டா? — எனை
ஏன்என் றொருசொல் சொன்னால் உள்ளம்
ஒடிந்திடுமோ துண்டா? — அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன !

சதையில் மெருகும் முகத்தில் அழகும்
தாங்கிச் சென்றான் கொடியன் — நான்
அதிலே கொஞ்சம் இதிலே கொஞ்சம்
அள்ளிக் கொள்ளவா முடியும்? — அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

பாதி மறைத்துப் பாதி விலக்கும்
படத்து நடிகை யாநான்?
காதல் கொண்டஎன் முகத்தைப் பார்க்கக்
கண்ணும் கூசுவ தேனோ? — அவன்
திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

75. తిరిగి చూస్తే ఏమి?

నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?
ప్రేమించి చూసిన నన్ను అతను
నావైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?

రాచ కార్యం ఉన్నవాడిలా
రమణిని ద్వేషించే వాడిలా
మొలక నవ్వు నణుచుకుని వెళ్లాడు;
కదిలే రథంలా - అతను
నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?
కొండలు గల ఇల్లు వాకిళ్లు
ఇమ్మని అడిగానా? నేను
దోవ కడ్డంగా నిలిచి, నవ్వి
తొడ మీద చెయ్యి వేశానా? అతను
నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?

లేడి అనీ మయూరి అనీ నన్ను
పిలవమని అడిగానా? నన్ను
పలకరించినంత మాత్రాన
ముక్క లవుతుందా అతని మనస్సు?- అతను
నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?

మేనున మెరుపు, ముఖంలో సౌరు కలిగి
నిష్క్రమించాడు ఆ కఠినుడు - నేను
అందులో కొంచెం ఇందులో కొంచెం
గ్రహించను వీలవుతుందా? - అతను
నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?

అర్ధనగ్నంగా సంచరించే
చలన చిత్ర నటినా నేను?
ప్రేమించిన నా ముఖం చూసేందుకు
కళ్ల కంత బాధగా ఉందా? - అతను
నా వైపు తిరిగి చూస్తే ఏమి?

76. கலப்பு மணம் வாழ்க

எனக்குப் பகைமேல் உனக்குக் காதலா?
என்று "மன்று ளா" டியார் இயம்பவே,
புதுப்பூ முத்துநகை புகலுகின்றாள்:
எதற்குநீர் எதைப்புகல் கின்றீர் அப்பா
அவர் உமக்கே அன்றுபோல் இன்றும்
பகையாய் இருப்பதைப் பாவைநான் என்றும்
எதிர்ப்பதே இல்லை. நீங்களும் என்போல்
மாதுநான் அவர்மேல் வைத்த காதலை
எதிர்க்க வேண்டாம்! ஏனெனில் அப்பா
எட்டிய தென்மனம் அந்த இளைஞரை
ஒட்டியது மீட்க ஒண்ணுமோ சொல்லுக.

ஒழுக்கம் உடையவர்; கல்வி யுடையவர்
பழுத்த தமிழன்பு படைத்த மேலோர்
நான்அவ ராகி விட்டேன்; நான் என
வேறொன் றில்லை. அவரும் வீணாய்த்
தனித்தே இருந்து சாக எண்ணிலர்,
என்று சாற்றினாள்! தந்தை இயம்புவான்:

நமது சாதி வேறு; நல்லோய்,
அவனது சாதி வேறென் றறிகிலாய்
என்று சினத்தைச் சொல்லில் ஏற்றினான்,
மங்கை இனிய வகையில் சொல்லுவாள்:

அப்பா உண்மையில் அவரும் என்போல்
மனிதச் சாதி, மந்தி அல்லர்
காக்கை அல்லர்; கரும்பாம் பல்லர்
என்று கூறத் தந்தை இயம்புவான்:
மனிதரில் சாதி இல்லையா மகளே?
என்று கேட்க — மங்கை இயம்புவாள்:
'சாதி சற்றும் என் நினைவில் இல்லை
மாது நான் தமிழனின் மகளாத லாலே;
என்றாள் செந்தமிழ் இலக்கியப் பைங்கிளி.
தந்தை, மக்கள் நிகர்எனும் தனது
சொந்த நிலையில் தோய்ந்தே
அந்த வண்ணமே வாழ்கஎன் றானே.

76. వర్ణాంతర వివాహం వర్ధిల్లాలి

'నా విరోధిని నువ్వు ప్రేమించావా?'
అని తండ్రి ప్రశ్నించగా,
ఇలా ప్రత్యుత్తర మిచ్చింది కూతురు.
'ఎందుకలా అంటున్నారు నాన్నా?
అప్పుడే కాదు ఇప్పుడూ
మీ యిద్దరి వైర భావాన్ని
నేను కాదనడం లేదు.
అలాగే మీరూ కాదనవద్దు
మా యిద్దరి ప్రేమానుబంధాన్ని.

ఎందుకంటే నాన్నా
ఆయన మీదే లగ్నమైంది నా మనస్సు
ఆయన విద్యావంతుడు, శీలవంతుడు
తమిళ భాషాభిమానం మూర్తి గొన్నవాడు
ఆయనే నే నయ్యాను
నే నంటూ విడిగా లేను
నేను లేకుండా ఆయన మనలేరు'

అందుకు తండ్రి అన్న మాట లివి:
'అమ్మ, మన జాతి వేరు
అతని జాతి వేరని తెలుసుకో'
అప్పుడు కూతురు బదులు చెప్పింది గదా:

'నాన్నగారూ, ఆయన కూడా మనలా
నరజాతి వాడేగాని నాగుబాము కాదు-
కోతి అంతకన్నా కాదు, కాకి కాదు'

'అయితే మనుషుల్లో జాతులు లేవా?
అని తండ్రి అడగ్గా, కూతురన్నది గదా:

'జాతి అన్నది నా మనస్సులో లేదు
తమిళుని తనయ నైన కారణాన,
అని చెప్పింది
తమిళ సాహిత్యం నేర్చిన ఆ చిన్నది.
'మనుజు లందరూ ఒక్కటే
అలాగే జీవించు' అన్నాడు తండ్రి.

77. நானும் அவளும்

நானும் அவளும் ! உயிரும் உடம்பும்,
நரம்பும் யாழும், பூவும் மணமும்,
தேனும் இனிப்பும், சிரிப்பும் மகிழ்வும்,
திங்களும் குளிரும், கதிரும் ஒளியும் *நானும் அவளும்*

மீனும் புனலும், விண்ணும் விரிவும்,
வெற்பும் தோற்றமும், வேலும் கூரும்,
ஆனும் கன்றும், ஆறும் கரையும்,
அம்பும் வில்லும், பாட்டும் உரையும் *நானும் அவளும்!*

அவளும் நானும் அமிழ்தும் தமிழும்
அறமும் பயனும், அலையும் கடலும்,
தவமும் அருளும், தாயும் சேயும்,
தாரும் சீரும், வேரும் மரமும் *அவளும் நானும் !*

அவலும் இடியும், ஆளும் நிழலும்,
அசைவும் நடிப்பும், அணியும் பணியும்,
அவையும் துணிவும், உழைப்பும் தழைப்பும்,
ஆட்சியும் உரிமையும், அளித்தலும் புகழும் ! *அவளும் நானும்*

77. ఆమె, నేనూ

ఆమె నేనూ దేహ ప్రాణాలము
తంత్రీ వీణలము, పుష్పసౌరభాలము
మధు మాధుర్యాలము, స్మిత సంతోషాలము
చంద్ర శైత్యాలము, కిరణ ప్రకాశాలము
మత్స్య జలాలము, ఆకాశ శూన్య ప్రదేశాలము
పర్వతా కృతులము, శూల ధారలము

గోవత్సములము, నదీ తీరాలము
ధనుర్బాణాలము గీతార్థములము.

ఆమె నేనూ అమృత తమిళభాషలము
ధర్మ ప్రయోజనాలము సముద్ర తరంగాలము
తపానుగ్రహాలము, తల్లీ బిడ్డలము
హార సౌరభాలము మూల వృక్షాలము
నిర్ఘాత గర్తములము, మనుజ చ్ఛాయలము

నాట్య చలనములము సౌందర్యాభరణాలము
సభా కౌశలములము కృషి ఫలములము
పాలనా స్వామ్యములము దాన కీర్తులము.

78. பெண்

பெண்ணென்றால் அவளல்லவோ பெண் ? — உலகில்

(பெண்)

கண்ணவள் மாமியார்க்கே காப்பவள் மாமனார்க்கே
உண்மையில் வாழ்க்கையிலே உயிராவாள் கணவனுக்கே !

பொன்னான குணமுடையாள் பொய்யில்லா மனமுடையாள்
முன்னான அறமுடையாள் முத்தான சொல்லுடையாள்
தென்னாட்டின் பண்பாட்டில் தீராத பற்றுடையாள்
தன்வீட்டு விருந்தினர்மேல் தாய்போன்ற அன்புடையாள் !

(பெண்)

மாண்புடைய தமிழ் நெறிக்கு மாத்தமிழர் புகழ்ஒளிக்குக்
கோணல் வந்தால் ஒருதுளிக்கு நாணம் வரும் அந்தக் கிளிக்கு;
காணநல்ல நகை வேண்டாம் கற்பொன்றேஅவள் பூண்டாள்
ஆணழகன் வீட்டினுக்கே அறம்வளர்க்கும் திருவிளக்கே !

(பெண்)

காலையிலே தான்எழுவாள், கன்னித்தமிழைத் தொழுவாள்,
வேலை எதிலும் வழுவாள், வீணர் நிலைக்கே அழுவாள்,
ஏலாத சாதிமுறை எள்ளளவும் அவள் தழுவாள்,
ஞாலத்து வள்ளுவனார் நன்னெறி விட்டே நழுவாள் !

(பெண்)

பெண்டிர்க்குப் பெருமாட்டி பிள்ளைகட்கு வழிகாட்டி !
அண்டிடும் ஏழைகளை ஆதரிப்பாள் அமுதூட்டி !
வண்டமிழ்த் தாயான வையத்து மூதாட்டி
தொண்டுக்கே அன்புகாட்டித் தொழுவாள் மணமலர் சூட்டி !

(பெண்)

78. యువతి

యువతి అనగా ఆమె కాదా యువతి?
అత్తగారికి కన్ను వంటిది, మామగారికి తోడు
భర్త కేమో జీవితంలో ముమ్మాటికీ ప్రాణం!

గుణంలో బంగారం మనసేమో నిష్కల్మషం
ధర్మబుద్ధి గలది, మాట లేమో వరహాలు
దక్షిణాపథ సంస్కృతిలో తీరని మోహం కలది
ఇంటికి వచ్చే అతిథు లంటే మాతృప్రేమ కలది.

మహితమైన తమిళపథానికో మహనీయమైన తమిళ కీర్తికో
మచ్చ కనక ఏర్పడితే ఆమె సిగ్గు పడుతుంది
నగలేమీ ఆశించదు సచ్ఛీలమే ఆమె ఆభరణం
మెట్టినింటి కామె మణిదీపం!

ఉదయం నిద్ర లేస్తుంది తమిళమును సేవిస్తుంది
పనిపాటులు చేస్తుంది వృద్ధుల్ని చూసి విలపిస్తుంది
అసంగతమైన జాతిభేదాలను నిరసిస్తుంది
తిరువళ్ళువర్ తెలిపిన పథమున నడుస్తుంది.

స్త్రీలకు నాయకురాలు, పిల్లలకి మార్గదర్శి
పేదల్ని ఆదరిస్తుంది అన్నం పెట్టి;
జగతికి పెద్దదైన తమిళ తల్లిని
సహర్షంగా సేవిస్తుంది పూలసరులు సమర్పించి.

79 அண்ணல் பெயர் வாழ்க !

எடுப்பு

பிறந்தவர் யாவரும் பெற்றறியாப் புகழ்
பெற்ற காந்தி அண்ணலைப் பிரிந்தோமே ! உலகில்

(பிறந்தவர்)

உடன் எடுப்பு

இறந்தார் அண்ணல் எங்கணும் பிறந்தார்
ஈந்துவக்கும் அனைத்தும் உலகுக் கீந்தார் !

(பிறந்தவர்)

அடிகள்

அறிந்தோர் யாவரும் அறிஞர் என்றேத்தினார்
அருளே உருவென உலகினர் வாழ்த்தினார்,
திறந்தெறிந் தாங்கிலர் பிடிப்பையும் மாற்றினார்,
திருநாட் டுரிமைகண் டனைவரும் போற்றினார் !

(பிறந்தவர்)

மதவெறி தன்னலம் மறைந்திட உழைத்தார்,
மாபெரும் நிலை நோக்கி நாட்டினை அழைத்தார் !
உதவா வேற்றுமை அனைத்தையும் பழித்தார்,
உலகின் நினைவில்தன் பெயரைவைத் திழைத்தார் !

(பிறந்தவர்)

வாழிய காந்தி அண்ணலின் நினைவே
வாழிய வாழிய அன்னோர் பெயரே!
ஆழிசூழ் உலகில் அவர்கண்ட பாதை
அனைவரும் தொடர்க! இன்புற்று வாழ்க!

(பிறந்தவர்)

79. మహాత్ముని నామం వర్ధిల్లాలి

పల్లవి

పుట్టిన వారెవ్వరూ పొందని కీర్తిని
పొందిన గాంధి మహాత్ముని కొల్పోయాము!

అనుపల్లవి

పుట్టినందుకు ఇవ్వవలసిన దంతా
పుడమి కొసగీ కన్ను మూశాడు!

చరణాలు

విజ్ఞు లేమో ధీవిశేషం ప్రస్తుతించారు
లోకు లేమో దయావీరుడని భూషించారు
ఆంగ్ల ప్రభుత్వగతిని ఆయన మార్చివేశాడు
మాతృదేశ నిరతిని అందరూ శ్లాఘించారు!

మత దురహంకారం తొలగగా కృషి చేశాడు
మహనీయ స్థితికోసం దేశానికి పిలుపిచ్చాడు
వ్యర్థ భేదభావాలను పూర్తిగా నిరసించాడు
జగతి మనస్సులో తాను స్థిరంగా నిలిచాడు!

వర్ధిల్లాలి గాంధి మహాత్ముడు
వర్ధిల్లాలి ఆ మహనీయుని నామం!
జలధులు పరివేష్టించిన యీ జగతి
అనుసరించాలి ఆయన పథం
అందరూ హాయిగా ఉండాలి!

80. லெனின்

யுகமாகிநின்ற லெனின் உலகாகிநின்ற லெனின்
உறவாகிநின்ற லெனினே
அகமாகிநின்ற லெனின் அறிவாகிநின்ற லெனின்
அரசாளவந்த லெனினே
சுகமாகிவந்த லெனின் துணையாகிவந்த லெனின்
சுதந்திரமான லெனினே
இகமாகிநின்ற லெனின் எமையாளவந்த லெனின்
இறையாகிவந்த லெனினே.

நறவூறு கின்ற மொழி பொருளார்க்கும்என்ற வழி
நடைகொண்டு வந்த லெனினே
உறவாகி உலகெங்கும் உழைப்பாளர் ஆட்சிநெறி
உறமாக்கி வைத்த லெனினே
இறவாமை கொண்ட ஒரு குடியாட்சிதன்னை இனி
இயல்பாக வேத முடிவாய்
அறவாழி புதிதாக அகிலாண்டம் நின்றுயர
அருளாகி நின்றலெனினே.

80. లెనిన్

యుగమైన లెనిన్ జగతియై నిలిచిన లెనిన్
బంధువై మెలిగిన లెనిన్
ఉల్లమై నిలిచిన లెనిన్ జ్ఞానమైన లెనిన్
ప్రభుత సాగించగా వచ్చిన లెనిన్
సౌఖ్యమై వెలసిన లెనిన్ తోడుగా వచ్చిన లెనిన్
నేతగా నిలిచిన లెనిన్।

చవులూరే సమతా మార్గం
అనుసరించ దలచిన లెనిన్
జగతిలో శ్రామికుల ప్రభుతను
సుస్థిర మొనర్చిన లెనిన్
నశించని ప్రజాస్వామ్యం
ఇక నెలకొనగా అదే తుది మాటగా
లెనిన్। ఓ లెనిన్।

81 புரட்சிக்கவி — நிலவெழுச்சி

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல் மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளி முகத்தைக் !
கோலமுழு தும்காட்டி விட்டால் காதற்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ நீதான்!
சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ, அமுத ஊற்றோ !
காலைவந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப் பிழம்போ!

அந்தியிருளாற் கருகும் உலகு கண்டேன்;
அவ்வாறே வான்கண்டேன்; திசைகள் கண்டேன்
பிந்தியந்தக் காரிருள் தான் சிரித்த துண்டோ?
பெருஞ்சிரிப்பின் ஒளிமுத்தோ நிலவே நீதான் !
சிந்தாமல் சிதறாமல் அழகை யெல்லாம்
சேகரித்துக் குளிரேற்றி ஒளியும் ஊட்டி
இந்தாவென் றேஇயற்கை அன்னை வானில்
எழில் வாழ்வைச் சித்தரித்த வண்ணந்தானோ !

உனைக்காணும் போதினிலேஎன் னுளத்தில்
ஊறிவரும் உணர்ச்சியினைஎழுது தற்கு
நினைத்தாலும் வார்த்தைகிடைத் திடுவதில்லை
நித்திய தரித்திரராய் உழைத் துழைத்துத்
தினைத்துணையும் பயனின்றிப் பசித்த மக்கள்
சிறிதுகூழ் தேடுங்கால், பானை ஆரக்
கனத்திருந்த வெண்சோறு காணும் இன்பம்
கவின்நிலவே உனைக்காணும் இன்பம் தானோ !

81. చంద్ర ప్రశంస

నీలాకాశ మనే వస్త్రంతో దేహం కప్పుకుని
కాంతి ముఖం ప్రదర్శిస్తున్నావు
నీ రూపం పూర్తిగా ప్రదర్శిస్తే
ఈ జగతి ప్రేమలో పడి చావదా?
గగన సుందరోద్యానంలో వికసించిన సుమమా!
చొక్కపు క్షీర కుంభమా! అమృతపు ఊట!
ఉదయాన అరుణకిరణాల కడలిలో మునిగి
చల్లదనం సంతరించుకున్న కాంతి ప్రవాహమా!

సందె చీకటికి నల్లనయ్యే జగతి చూశాను
అలాంటి గగనమే దిక్కులే దర్శించాను
పిదప ఆ కారు చీకటి హసించిందా?
ఆ హాసంలోని కాంతి ముత్యం నీవేనా?
చిందనివ్వక చెదరనివ్వక ఆ అందాలన్నీ
ప్రోది చేసి చలవ గూర్చి కాంతినీ చొప్పించి
ఇదుగో చూడమని ప్రకృతి మాత
అభ్ర వీధిని చిత్రించిన రూపమా నీవు!

నిన్ను తిలకించగా నా మనోవీధిలో
పొంగి పొరలే భావాలను తెలిపేందుకు
లభ్య మనడం లేదు తగిన శబ్దాలు.

உன்னைஎன திருவிழியாற் காணு கின்றேன்;
ஒளிபெறுகின்றேன்; இருளை ஒதுக்கு கின்றேன்;
இன்னலெலாம் தவிர்கின்றேன்; களிகொள் கின்றேன்;
எரிவில்லை குளிர்கின்றேன் புறமும் உள்ளும்!
அன்புள்ளம் பூணுகின்றேன்; அதுவு முற்றி
ஆகாயம் அளாவுமொரு காதல் கொண்டேன்!
இன்பமெனும் பால்நுரையே! குளிர் விளக்கே!
எனைஇழந்தேன், உன்னெழிலில் கலந்த தாலே!'

నిత్య దరిద్రులై ఎంతగా శ్రమించినా
రవ్వంతైనా ఫలితం దక్కక శ్రమించేవారు
కుండలో తెల్లని కూడు కనిపిస్తే ఎలా హర్షిస్తారో
అలా హర్షిస్తాను నిన్ను చూసినప్పుడు!

నా నేత్రద్వయంతో నిన్ను చూస్తున్నాను
చీకటిని తొలగించి వెలుగు పొందుతున్నాను
బాధలు విస్మరించి సంతోషం పొందుతున్నాను
లోపలా బయటా ఒకటే చల్లన!
ప్రేమ నెలకొన్నది హృదయంలో
ప్రణయం గగన మంత ఎత్తుగా పెరిగింది
సంతోష మనే పాల నురుగా! చలి దీపమా!
నన్ను నేను కోల్పోయాను నీ సొరులో లీనమై.

82. மூட நம்பிக்கை

காக்கைசொல் நம்பிக் காசைமட்டும் போக்கடிக்காதே !

காக்கை இறைப்பில் கத்திக் கிடந்தது
வீட்டுக் காரன் கேட்டு வருந்தினான்
பறந்தது காக்கை சிறிதுநே ரத்தில்
மறந்த நண்பன் வந்தான் விருந்தாய் !

மற்றும் ஒருநாள் வந்து காக்கை
கத்திக் கிடந்தது — கடிதில் ஒருவன்
விருந்தாய் வந்தான் வீட்டுக் காரன்
தெரிந்து கொண்டான் காக்கையின் திறமையை !

ஒருநாள் விருந்தினர் ஒன்பது பேர்கள்
வரலா னார்கள் வருவதன் முன்பு
காக்கை எதுவும் கத்தவே யில்லை.
காக்கை மறந்ததாய்க் கருதினான் வீட்டினன் !

ஒருநாள் காக்கை ஓயாது கத்தவே
வரும்விருந் தென்று வழிபார்த் திருந்தான்

அஞ்சு மணிவரை ஆருமே வருகிலர்
அஞ்சல் வந்த தயலூரி னின்றும்
ஒருவன் வருவதும் ஓலை வருவதும்
சரிநிகர் என்று தான்நினைத் திருந்தான் !

நாளை வருவதாய் நண்பன் ஒருவன்
ஆள்ஒரு வனிடம் அஞ்சல் அனுப்பினான்.
மறுநாள் காக்கையும் வாய்ப்பறை அறைய
அறிவித் தபடி அவனும் வந்தான்.

82. మూఢ విశ్వాసం
(కాకి అరుపు విని కాసులు పోగొట్టుకోకు)

ఇంటి కప్పు మీద కూర్చుని కాకి అరిచింది
ఇంటి యజమాని అది విని వచ్చాడు
ఇంటి మీది నుండి ఎగిరిపోయింది కాకి
ఇంటికి వచ్చాడు మరచిపోయిన మిత్రుడు.

మళ్లీ ఒకనాడు కప్పు మీద చేరి
అరవ సాగింది కాకి - ఆ పిమ్మట
అరుదెంచాడు మరో మిత్రుడు
గృహ యజమాని కర్థ మయింది కాకి శక్తి!

ఒకనాడు భోజనానికి వచ్చారు
ఒకర యిద్దరా, తొమ్మిది మంది!
వారి రాకకు ముందు కాకి అరవలేదు
కాకి అరవడం మరచిందని తలచాడు.

ఒకనాడు కాకి అరుస్తూనే ఉంది
ఎవరో వస్తారని ఎదురు చూశాడు.

అయి దయినా ఎవ్వరూ రాలేదు
అయితే ఉత్తర మొకటి వచ్చింది
అదే మనిషి రాకకు సమాన మని
ఆ గృహ యజమాని తృప్తి పడ్డాడు.

రేపు వస్తానని ఒక స్నేహితుడు
మనిషి ద్వారా కబురు పంపాడు.
ఆ మరునాడు కాకి అరిచినట్టుగా
ఆ మిత్రుడూ ఇంటికి వచ్చాడు.

மாரி யம்மன் தேருக்கு நண்பன்
காரூரி னின்று கடிது வருவான்
என்று நினைந்துகொண் டிருந்தான் வீட்டினன்.
அன்று காக்கையின் அறிக்கை தன்னை
நோக்கி யிருந்தான் காக்கையும் வந்தது.
காக்கா காக்கா என்றுகத் தியது.
மனைவியை அழைத்து வருபவ னுக்குத்
தனியே ஒருபடி சமைஎனச் சொன்னான்
காக்கை மேலும் கத்தியே கிடந்தது
நோக்கி யேதுப் பாக்கியோ டொருவன்
அண்டைவீட் டின்மேல் அமைவாய் வந்து
குண்டு பாய்ச்சிக் கொன்றான் காக்கையை !

கரிய காக்கை கழறிய வண்ணம்
மனையாள் சமைத்தாள் — வந்தவன் உண்டான்.

வீட்டுக் காரனே விளம்புவேன் கேட்பாய் !
மோட்டுக் காக்கை முழங்குவ துண்டு.
மக்கள் விருந்தாய் வருவ துண்டு
மும்முறை அன்று முந்நூறு தரம் !
இம்முறை சரியாய் இயலுவ துண்டு.
காக்கைசொல் நம்பிக் காசை மட்டும்
போக்கடிக் காதே புகல்வேன் இன்னும்
தன்பின் தொடரும் சாவை அறியாக்
கன்னங் கரிய காக்கையா அறியும்
இல்லிடை விருந்து வருவதை ?
நல்லதா மூட நம்பிக் கையதே ?

మారియమ్మ రథోత్సవానికి
కరూరు నుంచి మిత్రుడు వస్తాడని
గృహ యజమాని ఎదురు తెన్నులు చూశాడు
కాకి అరుపు వినిపిస్తుందని ఆశించాడు.

కాకా కాకా అని అరుపు వినిపించింది.
వెంటనే యజమాని భార్యను పిలిచాడు
అదనంగా వంట చెయ్యమని కోరాడు.

కాకి యింకా అరుస్తూనే ఉంది.
తుపాకితో వచ్చిన వాడొకడు
పొరుగింటి నుంచి కాల్చాడు
కాకి కాస్తా నేలకూలింది
వచ్చిన మిత్రుడూ విందారగించాడు.

గృహయజమాని అన్న మాట లివి - వినండి:
కప్పుమీద చేరి కాకి అరవడం కద్దు
మూడు సార్లు కాదు మూడు వందల సార్లు!
ప్రతిసారి కాకి అరిచినట్లు వచ్చేవారు
కొట్టి పారెయ్యకండి నా మాటలు!

తన చావుని కొంచెమైనా గ్రహించలేని
నల్లని నల్ల కాకికా తెలుస్తుంది
ఇంటికి వచ్చే మిత్రుల విషయం?
ఇది కాదా మూఢ విశ్వాస మంటే?

83. நல்ல மாமி

மகனுக்கு வாய்த்த மணியே, மயிலே
ஆகமொத்த அன்பின் அழகு மருமகளே
உன்அத்தான் உன்னை விரும்பத்தான் பூணத்தான்
வேண்டுமெனில்
வீட்டிற்றான் மெல்லிநீ மாமனைத்தான் மாமியைத்தான்
கேட்டுத்தான் செய்வதென எண்ணாதே, கிட்டத்தான்
பெட்டியுண்டு நீதிறந்து பெண்ணே எடுத்துக்கொள்
அட்டியுண்டோ ? இல்லை ! அனைத்தும் உனதுடைமை
நீயும்என் மைந்தனும் நெஞ்சால் உயிரால்ஒன்
றாயினீர் ஆதலால் அன்னோன் விருப்பம்
உனக்குத் தெரியும் உடனே முடிப்பாய்
எனக்கிட்ட வேலையைநான் இன்பமெனச் செய்திடுவேன்
வானூர்தி ஓட்டுவதோ ? வாட்போர் பயிலுவதோ ?
ஊனூர் உழைப்போ, அரசின் அலுவலோ,
வாணிகமோ, நல்ல மருத்துவமோ ஓவியமோ
மாணவர்க்குக் கண்ணளிக்கும் மாண்பு வினையோ
வேண்டுமெனில் வீட்டுச் சமையலுக்கு நானுள்ளேன்
ஈண்டுச் சமையல் இலக்கியம்உண் டாக்க
விரும்புவை யாயின் அதுசெய்க; வெல்லக்
கரும்பேஉன் அத்தா னிடத்தில் கடுகளவு
தீய நடத்தை தெரிந்தால் திருந்தச்செய்
தூயவள்நீ நானுனக்குச் சொல்லல் மிகையாம் !
எனக்குமுன் மாமனுக்கும் என்ன இனி வேண்டும் ?
உனக்குமுன் அத்தான் தனக்கும் உளகாதல்
ஆர்ப்பதும் இன்பத்தில் ஆடுவதும் பாடுவதும்
பார்ப்பதெம் வாழ்வின் பயன் !

83. మంచి అత్తగారు

కొడుక్కి లభించిన మాణిక్యమా!
ప్రేమయే రూపుగొన్న అందాల కోడలా!
నీ మీది ఆశతో ప్రతిరోజూ నీ బావ
నిన్ను ధరించమంటాడు నగలూ నాణాలు
ఇంట్లో ప్రతిపనికీ అడగాలని అనుకోవద్దు
నీ మామగారినో నీ అత్తగారినో!

నీ చెంతనే పెట్టె ఉన్నది
తెరిచి తీసుకో కావలసినవి
ఆంక్ష లేవీ లేనే లేవు
అన్నీ నీవనే తెలుసుకో

నా కొడుకూ నువ్వు ఏక మయ్యారు
మనసులో మనసై, ప్రాణంలో ప్రాణమై

కనుక తెలుసు నీకు నీ భర్త మనస్సు
సహర్షంగా నిర్వర్తించు నీ ధర్మాన్ని.
విమానం నడుపుటో, కత్తియుద్ధం చేయుటో,
ప్రభుత్వోద్యోగమో, చిత్రలేఖనమో
వైద్యమో, అధ్యాపక వృత్తియో,
వంట వార్పులో, సాహిత్య వ్యవసాయమో
అభిలషించింది ఆచరించు నువ్వు.
నీ భర్తనడతలో అవాంఛనీయమేదైనా ఉంటే
సరిదిద్దడం నీ బాధ్యత
నేను నీకు చెప్పడం అనవసరం.

ఇక నాకూ మీ మామగారికి కావలసినదేముంది!
మీ రిరువురూ సంతోషంతో
ఆట పాటలలో మునిగి తేలితే
అది చూడడమే మా జీవిత ధ్యేయం!

84, வானவில்
(விண் எழுது கவிதை)

மண்ணுலகு கடல், மலை அனைத்தும்உள் ளாக்கியே
வளைந்தது வானவில் ! என்னென்ன வண்ணங்கள் !
விண்முழுது கருமணல் அதன்மீது மாணிக்கம்,
வீறிடு நிறப்பச்சை, வயிரத் தடுக்குகள்
உள்நிலவும் நீரோடை கண்ணையும் மனத்தையும்,
உயிரினொடும் அள்ளியே செல்கின்ற தல்லாமல்
எண்ணற்ற அழகினால் இயற்கைவிளை யாடலின்
எல்லைகா ணேன், அதைச் சொல்லுமா றில்லையே !
புதுமைஇது வானிடைக் கண்டஅவ ளோவியம்
போய், முகிழ் புனலிலே நொடிதோறும் கரைந்ததே
இ(து)அது எனச்சொல்ல ஏலா தொழிந்ததே
இன்பமும் துன்பமும் யாவுமே இவ்வண்ணமை
கதுமெனத் தோன்றிடும் மறைந்திடும் என்பதைக்
கண்ணெதிர்க் காட்டவரும் விண் எழுது கவிதையாம்
அதுநமக் குத்தெரியும் அன்றியும் கவிஞருளம்
அவ்வான விரிவினும் பெரிதென்ப தறிவமே !

84. ఇంద్రధనుస్సు
(వ్యోమం వెలయించే కవిత)

మహీతలం సాగరం పర్వతం - అన్నిటినీ
వంచినట్లుగా మెరిసింది ఇంద్రధనుస్సు!
ఎన్ని వర్ణాలు! ఎన్ని వర్ణాలు!

అభ్రవీధిని నల్లని మట్టి, దాని మీద మాణిక్యాలు
ఆకుపచ్చని పచ్చరంగు వజ్రఖండాలు.

అంతటా జలమయం!
లీన మైనాయి మనో నేత్రాలు!
అనిర్వచనీయమైన ఆ అందం హద్దులను
ఆ అందచందాలను వర్ణించడమో
అలవి కాని కార్యం!
ప్రకృతి కాంత తీర్చి దిద్దిన చిత్ర మిది!
మబ్బుల సరసిలో కరిగిపోయింది చాలసేపు!

ఇదమిత్థమని వర్ణించలేను.
ఇలా సుఖదుఃఖాలూ సర్వస్వం

గోచరించి అదృశ్య మయ్యే అంశాన్ని
స్పష్టం చేస్తూ వ్యోమం వెలయించిన కవిత యిది!

అది మనకు తెలిసినా
అభ్ర వీధి వెలయించిన యీ కవిత అద్భుతం!

85 . துணைவர் இலக்கணம்

மாலை ஏழு மணிக்கு வெள்ளையன்
வேலை யாக வெளியிற் சென்றவன்
மிதிபறக்க மிதி வண்டி பறக்க,
அதிவி ரைவாய் வீட்டை அடைந்து
கிள்ளையே கிள்ளையே கேள்செய்தி என்று
துள்ளிய வண்ணம் சொல்ல லானான் :
அழகரும் அம்மையும் மூன்று மக்களும்
காற்றுக் குக்கடற் கரையில் இருந்தனர்
ஏழரை மணிக்கெலாம் இங்கு வருவார்.
எட்டு மணிக்கெலாம் புகைவண்டி ஏறி
ஊருக்குப் போவதாய் உரைத்தனர் அவர்கள்
இங்குண வுண்பதாய் எற்றுக் கொண்டனர்
எங்கே எழுந்திரு ! சரியாய் இடையில்
அரைமணி தானுண்டு — அதற்குள் சமையல்
முடிய வேண்டும் இந்தா மூன்றுகுடம்
தண்ணீர், குண்டான், தட்டு முட்டுகள்
என்றே எதிரில் வைத்தான் ! கிள்ளை
சின்னபடி ஒன்றரை கழுவிச் சேர்த்தே
வெள்ளையன் மூட்டிய அடுப்பின் மேல்உள
பானையில் இட்டு, வற்றற் பானையும்
எண்ணெயும் புளியும் உப்பும் இட்டு
சட்டியும் வட்டிலும் தான் தொட்டிருக்கையில்
மிளகாய்த் தூள்மேல் வெள்ளையன் ஒட்டிய
குழவி குருகுரு வென்றது ! குழம்பு
சோற்றை இறக்கிய அடுப்புமேல் சொளசொள

85. మంచి భర్త

ఏదో పనిగా సాయంకాలం వెళ్లయ్యన్
ఏడింటికి బయటికి వెళ్ళినవాడు
సైకిలుకి రెక్కలు రాగా కాళ్లకి శక్తి రాగా
హుటాహుటి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు
చిలకా చిలకా అంటూ పిలిచి
చెప్పసాగాడు భార్యకు విషయం.

అళగరూ ఆయన భార్య ముగ్గురు పిల్లలు
అర్ణవ తీరాన నాకు కనిపించారు
ఏడున్నర కల్లా మన యింటికి వస్తారు
ఎనిమిదింటికల్లా రైలెక్కి వాళ్లు
తమ ఊరికి వెడతామని చెప్పారు.
మన ఆతిథ్యం స్వీకరిస్తామని అన్నారు
మరి అరగంటే ఉన్నది వ్యవధి;

ఆలోగా వంట వార్పులు ముగియాలి
అందుకో నాలుగు బిందెల నీళ్లు
అంటూ ఆమె ముందుంచాడు వలసిన వన్నీ.
అమె వెంటనే సేరు బియ్యం కడిగి
అతడు రాజేసిన పొయ్యి మీద పెట్టింది
ఆ పిదప ఎండు మిరపకాయలు చింతపండు
అన్నీ సిద్ధం చేసి ఆమె అందివ్వగా
అతడు బండ మీద నూరడం వినవచ్చింది.
పులుసు దింపిన పొయ్యి మీద నూరిన వస్తువులు
సలసల మంటూ ఉడికే కొద్దీ
వెలువడ్డాయి గుమగుమ మంటూ వాసనలు
అందులో ఆమె బెండకాయ ముక్కలు వేసింది
అంతలోనే ముక్కల పులుసు తయారయింది.

என்றே வற்றல் நன்று மணக்கக்
கொதித்தது ! கிள்ளைகை கொத்த வரையையும்,
வெள்ளை யன்கை வெண்டைக் காயையும்,
ஆய்ந்தன குழம்பை அங்ஙனே இறக்கிப்
பொன்னெனக் கொத்தவரைப் பொரியல் இறக்குமுன்
வெள்ளையன் வாழை இலையினை வெடுக்கென
அறுத்துத் திருத்திக் கழுவிஅப் படியே
கூடம் பெருக்கிக் கூடப் பாய்இட்டு
நீடுசால் நிறைய நீர்நி றைத்துச்
செம்பும், துடைக்கத் துணியும் வைத்துத்
தன்னனா தான தான தானனா
என்று பாடிக் கொண்டே "என்ன"
என்று கூவினான். "எல்லாம் ஆயிற்று"
என்று மறுமொழி எழுப்பினாள் கிள்ளை
மணிப்பொறி டிங்கென ஏழரை வகுத்தது
நடுக்கட் டினிலே நாற்கா லிகளும்
விரிப்புப் பெட்டிமேல் வெற்றிலைத் தட்டும்
அழகின் சிரிப்பென அமைத்து முடித்து
வெள்ளையன் கைகூப்பி வேண்டக் கிள்ளைவாய்
மலர்தூய் வருக வருக என்ன
அழகர் வந்தார் அம்மை வந்தாள்
மழலை பேசி மக்கள் வந்தனர்
இருக்கை காட்ட இருந்தனர். உங்கள்
சிரிக்கும் சிறுவர் எங்கென்று கேட்க
வீட்டுப் பாடம் விரும்பி அங்கொரு
வீட்டுக் கேகினர் என்றது கேட்டுக்
கைய லம்பத் திரும்பினர் கண்டனர்
இருகையில் தண்ணீர் ஏந்தி நிற்கும்
தமிழச்செல் வத்தைப் பாண்டியப் பையனை !
வாழ்த்தினர் வியந்தனர் செம்புநீர் வாங்கிக்
கைகால் முகம்கழீஇக் கடிதிற் சென்றே
எட்டுமணி கிட்டிற் றெனஉட் கார்ந்தனர்

ఆమె చిక్కుడు కాయ కూర చేసేలోగా
అతడు అరటాకులు కోసి తెచ్చాడు
తెచ్చిన వాటిని పరిశుభ్రం చేశాడు
నడవ ఊడ్చి చిరుచాప పరిచాడు
మంచినీళ్లు నింపిన గ్లాసు లుంచాడు
తాన తందాన తాన తందాన అంటూ
కూనిరాగం తీస్తూ 'అయిందా'? అని అడిగాడు.
ఎప్పుడో అయిపోయిందని బదులు వచ్చింది
అప్పటి కప్పుడే అమర్చాడు కుర్చీలు అవీను
పెట్టె మీద తమలపాకుల పళ్లెం ఉంచాడు
ఉప్పొంగిన సంతోషంతో అతడు
'చప్పున రా చిలుకా' అని పిలిచాడు.
అళగర్ వచ్చాడు; ఆయన భార్య వచ్చింది

బిలబిల మంటూ పిల్లలూ వచ్చారు.
అసనాలలో అందరూ కూర్చోగా
ముసిముసి నవ్వుల మీ పిల్ల లెక్కడ?
అని అళగర్ ప్రశ్నించగా, వెళ్లయ్యన్ చెప్పాడు-
పక్కింటికి వెళ్లారు చదువుకోడానికని,
అళగర్ చేతులు కడుక్కోవాలని వెనక్కి తిరగగా
నీళ్ల చెంబు చేతి కందిస్తూ నిలబడ్డాడు
వెళ్లయ్యన్ ముద్దుల కొడుకు!

ஐவர்க்கு நால்வர் அருந்தொண் டாற்ற
விருந்துண்டு வெற்றிலை கைக்கொண்டு தெருவில்
வந்தனர், மாட்டு வண்டி வந்தது
வணக்கம் வாழ்த்து நன்றி வழங்கச்
சலசலச் சலங்கை மாடுகள் சரேலென
விரைந்தன. வெள்ளைய்ன் உடன்வி ரைந்தான்
புகைச்சல் வண்டி போனதோ கிடைத்ததோ
என்று கிள்ளை வீட்டுக் கேகினள்.
இரண்டு கடிகை ஏகின ! அந்தப்
புகைவண் டியது 'பூ'வென் றூதிற்று
வெள்ளையன் கிள்ளையே என்றழைத் தபடி
வண்டி கிடைத்ததே வண்டி கிடைத்ததே
அரைமணி அளவில் சோறுகறி ஆக்கிய
உன்றன் திறமை உவமை யிலாதது
என்றான் வெள்ளையன்; கிள்ளை இசைப்பாள்
ஆடவர் உலகே ஆடவர் உலகே
எனக்கென் துணைவர் போலநின்
மனைமார்க்கு நீதுணை புரிந்து வாழ்கவே

అతన్ని ఆశీర్వదించి కాళ్లు చేతులు కడుక్కున్నాడు.
వచ్చిన అతిథులు విందారగించి
తాంబూలం సేవిస్తూ వీధిలోకి వచ్చారు.

సిద్ధంగా ఉన్నది రెండెడ్ల బండి
అందరికీ కృతజ్ఞత చెప్పి బండి ఎక్కారు
గజ్జెల సవ్వడిలో ఎడ్లు బిరబిర కదిలాయి.
వెళ్లిన వారికి రైలు దొరికిందో లేదో అని
వెళ్లయ్యన్ దంపతులు తర్కించుకుంటూ వుండగా
రైలు కూత వినవచ్చింది
రైలు దొరికిందంటూ వెళ్లయ్యన్
చిలక నుద్దేశించి సంతోషంగా చెప్పాడు.

అరగంటలో అన్నీ సిద్ధం చేశా వని
ఆమె శక్తి సామర్థ్యాలను పొగడగా

ఆశ్చర్య మేముంది యిందులో!
మీ వంటి భర్త నాకు లభించినట్లుగా
మిగిలిన స్త్రీలకు లభిస్తే అదే పదివేలు!
అని ఆమె బదులు చెప్పింది.

86. உலகுக்கு மீட்சி உண்டா?

புத்தர் — பெரியார் — வள்ளுவர்

கந்தை உடைஉடுத்துக் கைப்பிள்ளை தானேந்தி
வந்தாள் ஒருத்தி "வழியேதும் இல்லைஉங்கள்
வீட்டில்இட்ட வேலை செய்வேன் வேண்டிய தெல்லாம் என்றன்
பாட்டுக்குத் தக்கபடி" என்று சொன்னவுடன்
சோறு தருவதென்றும் திங்கள் தொறும்வெள்ளி
ஆறு தருவதென்றும் வேலைக் கமர்த்திடவே
இட்டபணி செய்தாள் நடுப்பகலில் என்மனைவி
வட்டிலிலே சோறுகறி வட்டித்தே உண்என்றாள்

"சாலையிலோர் வீட்டுக் குறட்டில்என் தாய்ஒருத்தி
மேலும் இரண்டுபேர் தங்கையரை வெம்பசி தான்
வாட்டி வருத்தும்இந்த வட்டிலொடு போய் அவர்க்கே
ஊட்டி வரவேண்டும்" என்றே உரைத்துநின்றாள்
உண்ணாரோ? ஊட்டுவதேன்? என்றுரைத்தாள்
என்மனைவி;
'கண்ணில்லார் மூவரும்' என்றாள் கலங்கும் கண்ணுடைய
என்மனைவி நெஞ்சம் இரங்கியே "நீஓடி
அன்னவரை இங்கே அழைத்துவா" என்றுரைத்தாள்.

86. జగతికి విముక్తి ఉన్నదా!
బుద్ధుడు-పెరియార్-వళ్ళువర్

గుడ్డ పీలికలు ధరించి చేతిలో పసిపిల్లతో
గుమ్మం వద్ద నిలిచింది ఒకామె.
'దిక్కు లేని దాన్ని, మీ యింట్లో పనులన్నీ
శక్తి వంచన లేకుండా చేస్తాను' అన్నది
అందుకు నా భార్య చెప్పింది గదా:

'అన్నం పెడతాను, ఆరు రూపాయలు
ఇస్తాను నెలనెలా; ఇష్టమైతే చేరవచ్చు పనిలో'
చెప్పిన పనులన్నీ చేసింది; మధ్యాహ్నం కాగా
కంచంలో అన్నీ వడ్డించి తినమంది నా భార్య
అప్పుడా యువతి యిలా చెప్పింది.

'అమ్మా! రోడ్డుకి పక్కనే ఒక యింట్లో
మా అమ్మ యిద్దరు చెల్లెళ్ళూ వున్నారు
ఆకలితో వున్నవాళ్లకీ అన్నం పెట్టి వస్తాను'

వాళ్లు తినరా, పెట్టడం దేనికి?
అని నా భార్య ప్రశ్నించగా
వాళ్లు ముగ్గురూ అంధులని బదులు వచ్చింది.
కళ్లలో నీళ్లు తిరిగాయి నా భార్యకు
'వాళ్లని యిక్కడికి పిలుచుకురా' అన్నది
జాలి పడిన నా అర్ధాంగి.

వాలుకుర్చీలో పడుకున్న నా ఎదుట
నిలిచారు ఆ తల్లి యిద్దరు పిల్లలూను;
పిల్లకు పాలిస్తూ కూర్చుంది ఆ యువతి
వాళ్లకి అన్నం పెట్టి తానూ రెండు ముద్దలు తిని

சாய்வுநாற் காலியிலே சாய்ந்திருந்தேன் என்எதிரில்
தாய்இரண்டு பெண்கள் தலைமகளின் கைபற்றி
வந்து வரிசையாய் நின்றார்கள் பிள்ளைக்குக்
குந்தியே பாலூட்டிக் கொண்டேவே லைக்காரி
மூவர்க்கும் சோறூட்டி மூன்றுவிரல் தானுண்டு
யாவர்க்கும் நெஞ்சில் இரக்கத்தை ஊட்டிநின்றாள்
"ஏழைப் பணிப்பெண்ணே இந்த நகரமன்றம்
ஏழைகளுக் கேதேனும் ஏற்பாடு செய்கிலையோ"
என்றுநான் கேட்டவுடன் "இந்த நகரமன்றம்
ஒன்றுமில்லா எங்கட்கா ஒத்தாசை செய்யுமெ"ன்றாள்

எண்ணக் கடலிலே நான்ஆழ்ந்தேன் இக்கிழவி
கண்ணில்லாள் காமத்தை வென்றிருந்தால், இன்றிந்தப்
பெண்ணிரண்டும் ஏழைப் பெரியபெண்ணும் பிள்ளையும்
உண்ணுதற்கும் கட்ட உடைக்கும் சிறிதேனும்
ஒத்தாசை யற்ற உலகில் பிறந்தழியார் !
தொத்துநோய்க் காமம்வந்து தொட்டுவிட்ட போதிலுமே
கற்றவர்கள் சொல்லும் கருத்தடைமு றைகளைப்பின்
பற்றியிருந் தாலும் பழிநேர்ந்தி ராதன்றோ !

கண்ணிலார் இம்மூவர் மட்டுமா ? எண்ணிலார் !
எண்ணிலார் காதிலார் ! காலிரார், கையிரார்
எண்ணிலார் ! உண்ணிலார் எண்ணிலார் ! ஏதிருந்தும்
உள்நிறை வில்லார் உலகத்தில் எண்ணிலார்
தப்ப முடியாத சாவுகள் மூப்புநோய்
எப்புறமும் உண்டன்றோ, முப்போதும் துன்பன்றோ !

వాలుకుర్చీలో పడుకున్న నా ఎదుట
నిలిచారు ఆ తల్లి యిద్దరు పిల్లలూను;
పిల్లకు పాలిస్తూ కూర్చుంది ఆ యువతి
వాళ్లకి అన్నం పెట్టి తానూ రెండు ముద్దలు తిని

మా అనుకంపను చూరగొన్నది ఆమె.
'పని పిల్లా! మీ వంటి పేద సాదులకు
ఈ పురపాలక సంఘం ఏమీ చెయ్యలేదా?'
అని ఉండబట్టలేక నే నడిగాను
'మాలాంటి పేదవాళ్లకు ఏం చేస్తుంది బాబు'
ముక్తసరిగా ప్రత్యుత్తర మిచ్చింది.

ఆలోచనా తరంగాలు నాలో సుళ్లు తిరిగాయి
కళ్లులేని యీ వృద్ధురాలు కనుక ఆనాడు
కామాన్ని జయించినట్లయితే యీనాడు
కట్టగుడ్డ తిన తిండి లేక యీ పిల్లలు
కన్నీటి జీవితం గడిపేవారు కారుగదా!

అంటు వ్యాధి లాంటి కామం సోకినా
అందులోంచి బయటపడి వుండేది
పెద్దలు బోధించే గర్భనిరోధం పాటిస్తే!

ఈ ముగ్గురేనా అంధులు?, ఎంద రెందరో-
ఇంకెందరో బధిరులు కాలు చేతులు లేనివారు
మరి యింకెందరో చెవులు లేనివారు

புத்தர்பிரான் அன்றுகண்ட பொல்லா உலகெனமுன
பொத்தெனக்கு தித்தது, நான் "போ"என்றேன்
போகவில்லை

எண்ணிப்பார் என்றுரைத்தான் எங்கிருந்தோ புத்தர்பிரான்
எண்ணக் கடலினின் றேறவில்லை நானும்
மக்களெலாம் காமத்தை மாய்க்கத்தான் வேண்டுமா?
மக்கள்வரும் வாயில்களைச் சாத்தத்தான் வேண்டுமா!
யாரும் பிறவாமை இன்ப நிலைதானா?
பாரில் பிறப்புநிலை பட்டழிய வேண்டுமா?
ஈரா யிரத்தைந்நூ றியாண்டின்முன் இவ்வுலகில்
சீரார்ந்த புத்தர்நெறி இன்னும் சிறக்குமா?

ஈரோட்டார் என்பெரியார் "மக்களிலே தாழ்வுயர்வுப்
போராட்டம் வேரற்றுப் போனால் உலகில்
நலிவில்லை எய்தும் நலம்" என்றருளி னாரே!
தலையின்மேற் கொள்ளவே தக்கதன்றோ அன்னதுவும்?
வள்ளுவனார் இப்பெரிய வையத்தைக் காப்பதற்கோர்
தெள்ளு தமிழ்ப்பாட்டும் செப்பினார் — அஃது
பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாம் தலை!

అన్నార్తు లున్నారు అసంఖ్యాకులు
అన్నీ వున్నా తృప్తిలేని వారు పలువురు.
'ముసలితనంలో రోగాలు, అనివార్య మరణాలు
ఎలాగూ తప్పవు, ఎప్పుడూ దుఃఖమే!
సర్వం దుఃఖమయ మన్న బుద్ధుని సూక్తి
సాక్షాత్కరించింది-, 'పో' అన్నాను, పోలేదు
తలచి చూడు- అన్నాడు బుద్ధుడు ఎక్కడినుంచో

నా తలపుల జలధిలో అది మునగలేదు
అప్పుడు నే నన్నానుగదా:
అయితే ప్రజలు ప్రేమ రహితులు కావలసిందేనా?
అవశ్యం సంతాన నిరోధం పాటించాలా?
జననమే లేని సంతోషస్థితి నెలకొనాలా?
జగతిలో జన్మ అన్నది నశించాలా?
రెండువేల ఐదువందల యేండ్లనాటి
బుద్ధుని పథం ఇంకా రాణిస్తుందా?

ఈరోడ్డు★ మహనీయు డన్న మాటలు స్ఫురణకు వచ్చాయి;
మనుషుల్లో హెచ్చుతగ్గులు కనుక మాయ మైతే
కనిపించదు జగతిలో దుఃఖ మన్నది
శిరోధార్యం కాదా ఆయన సూక్తి?

ఈ సువిశాల జగతిని కాపాడే నిమిత్తం
ప్రసాదించాడు వళ్లువర్ ప్రశస్త తమిళ కావ్యం
'పంచుకొని తినుట, ప్రాణి రక్షణము -
మంచి ధర్మ మని వచించిరి బుధులు'.

★ పెరియార్‌గా వ్యవహృతు లవుతున్న ఈ.వి. రామస్వామి గారు

87 . தாயும் சேயும்

அன்னைதன் பிள்ளையை அணைத்தாள் — அதனால்
கோடையிற் குளிர்புனல் ஓடையிற் குளித்தாள்

குழந்தை அசைத்த குளிர்மலர்க் கையவள்
உடலிற் படுமவள் உயிரே சிலிர்க்கும் !

அன்னை சுவைத்தஅச் சின்னஞ் சிறுகால்
வடியும் சாற்றுக் கொடி முந்திரிக்குலை !

செந்தா மரையின் சிற்றிதழ் போன்ற
இமையிடை உலவும் எழிற்கரு வண்டெனும்
கண்ணும் கண்ணிற் கலந்த ஒளியும்,
உண்ண உண்ண உளந்தெவிட் டாது !

பின்னிய தடுக்கில் வண்ணத் துகில்மேல்
சின்னதாய் அமுதச் சேற்றால், திருந்திய
அச்சிற் பதித்தெடுத்(து) ஆவியும் சேர்த்த
பச்சைக் குழந்தை பால்ஒழுகு வாயொடு
கால்கை அசைத்துக் கருமயிர் அசைய
மேற்செலும் பார்வை மின்னிக் கிடப்பதை
பெற்றவள் அன்பு பெருக பெருக
உற்றுப் பார்ப்பாள் உவப்பாள்; சிரிப்பாள் !

தன்னரும் உடலைத் தரையில் தாழ்த்துவாள்
அன்புறு குழந்தையின் அழகு முகத்தொடு
தன்முகம் சேர்ப்பாள்; தாங்கா மகிழ்ச்சியில்
தன்னிதழ் பொன்னிதழ் மேல்வைத்
தன்பி லுரிஞ்சுமுத்தம் அனைத்துலகு விலைபெறுமே.

87. తల్లీ బిడ్డా

తల్లి తన బిడ్డను కౌగిలించుకుంది
చల్లని నీటిలో వేసవిలో స్నానం చేసినట్లయింది.
పువ్వు లాంటి చల్లని చెయ్యి బిడ్డది తగిలింది
ఆ చెయ్యి తగలగానే ఆమె ఒడలు గగుర్పొడిచింది
తల్లి చవి చూసిన ఆ శిశువు పాదం
చవులూరే తియ్యని ద్రాక్షాసవం!

కలువ రేకుల వంటి కనుబొమల క్రింద
అందాలు చిందేటి భ్రమరం వంటి కళ్లు
ఆ కళ్లలో లీనమైన కాంతులు
చూడ చూడ చూడాలనిపించేను!

చిరుచాప మీద పరిచిన పరుపు మీద
పాలుగారే మును బుగ్గల పిల్లవాడు
కాలుసేతులు అటూ యిటూ కదిలిస్తూ
కదిలినప్పుడల్లా నల్లని జుట్టు కదలగా

అందా లొలికే ఆ శిశువుని
ప్రేమార్ద్ర నయనాలతో వీక్షిస్తుంది,
సంతోషిస్తుంది, నవ్వుతుంది ఆ తల్లి!

తన దేహాన్ని నేల మీదికి వంచుతుంది
అందాలు చిందే తన శిశువు ముఖం మీద
ఆనుస్తుంది తన ముఖం

అంతులేని సంతోషం పొందుతుంది; ముద్దిడుతుంది.
ఆ ముద్దుకి అఖిల జగతి కూడా సాటి రాదు!

88. குழந்தை வளர்ப்பு

ஒருதேன் கூட்டில் இரண்டா யிரம்அறை
யிருந்தன; அழகாய் இருந்தன. தூய்மையாய்
இருந்தன. ஒன்றுபோல் இருந்தன அன்றோ !

அவ்வறை தோறும் அழகிய குழந்தைகள்
செவ்வனே வாழும். தேன்குடித் துறங்கும்
என்ன அழகிய ஏற்பாடு ! மிகமிக
நேர்மை யான நிறுவனம் அன்றோ

தழைந்த வாழ்வு தாய கம்பெறக்
குழந்தைகள் தம்மைக் கூட்டி வளர்ப்பது
முடியா தென்று முணுமுணுப் பார்க்கு
முடியு மென்று மொழிந்தன ஈக்கள் !

ஈக்கள் செய்தன இச்செயல் இந்நாட்டு
மாக்கள் செய்ய மதிபடைத் திலரே !

ஈன்றவர் ஈன்றார் இளங்குழந்தைகளை
தேன்கூட் டைப்போல் திருந்த வளர்ப்பது
நாட்டை முன்னின்று நடத்துவார் கடமை.

ஒருநாட்டி லுள்ள உடைமை அனைத்தும்
பெருநாட்டத் தோடு பேசுவ தாயின்
அந்நாட்டுக் குழந்தைகட் கன்றோ உரியவை ?
இந்நாட் டவர்க்கெலாம் ஏற்றவை செய்வதாய்த்
தலைமை பெற்றவர் தங்கள் குழந்தையின்
நிலையை மட்டும் நினைத்தால் போதுமா ?
தூய செவிலித் தாயை அமைத்தும்

88. పిల్లల పెంపకం

ఒక తేనె గూటిలో రెండు వేల అర లున్నాయి
కనుల కింపుగా, పరిశుభ్రంగా ఉన్నాయి
ఆకృతిలో ఒకేలా ఉన్నాయి.

ఆ అరలలో చూడ చక్కని పిల్లలు
అరమరిక లేకుండా ఉన్నాయి
తేనె తాగుతూ నిద్రిస్తున్నాయి.
ఎంత చక్కని ఏర్పాటిది!
సక్రమ మైన నిర్మాణ మది!
పిల్లల పెంపకం ద్వారా దేశాన్ని
సౌభగ్యవంతం చెయ్యలేమని
గొణుగుతూ కూర్చునే వారికి
అది తప్పని నిరూపిస్తున్నాయి - భ్రమరాలు.

★ ★ ★ ★ ★

భ్రమరాలు సాధించిన యీ విజయం
సాధించలేరా ఈ దేశపు జనులు?

★ ★ ★ ★ ★

కనేవారు కన్నారు శిశువుల్ని
తేనె గూటిని పోషించినట్లుగా
పోషించడం దేశాన్ని నడిపేవారి ధర్మం!
దేశంలోని సంపద సర్వస్వం
నిజం చెప్ప వలసి వస్తే, అది
ఆ దేశంలోని పిల్లలదే గదా!
ఈ దేశానికి అనుగుణ మైనవి చేస్తామని
బీరాలు పలికే వారు చూస్తే సరిపోతుందా
తమ సంతానం స్థితిగతులు మాత్రం?
పెంపుడు తల్లుల్ని నియమించి
రోగాలకు రొప్పులకు తావియ్యకుండ
సాకేవారిని గురించి వేరే చెప్పాలా?

★ ★ ★ ★ ★

நோயுறா வண்ணம் நுண்முறை நாடியும்
ஆவன செய்வதை அறியா தவர்யார்?

எம்பிள்ளை கட்கே யாம்வாழ் கின்றோம்
செம்புபோல் செழும்பொன் செலவழிக் கின்றோம்
என்று நாளும் இயம்பினார் அன்றோ ?
அதுபோல் அன்னைநாட் டருஞ்செல் வங்களை
வளர்க்கும் பொறுப்பை வாங்கவேண் டாமா ?
இவ்வாண்டில் இத்தனை இளங்குழந் தைகள்
செவ்வெண்ணெய் இன்றிச் செத்தன என்ற
நிலைமுழுதறிந்தும் தலைமுழுகித் தீர்ப்பதா?
மாந்தர் பொதுஇயல்பு மண்ணாக லாமா ?
மனச் சான்றுமா வருத்த வில்லை ! ?

தெருத்தோறும் தெருத்தோறும் பெருத்த வீடு
மருத்துவர், மருந்து, திருத்தச் செவிலியர்
கட்டில்கள், தொட்டில்கள், கணக்கர் அமைக்க !
தெருத்தோறும் கருப்பெற்ற சேயிழை மாரைக்
கருத்தொடு நாடொறும் கண்கா ணிக்க !
குழந்தை பெறும்நாள் குறுகிடில் அவரை
மருத்துவ வீட்டில் வரவ ழைக்க
பெறும்நோய் இன்றிப் பெறும்வகை செய்க !
குறுநகை மதலையைக் குளுகுளு வென்று
மனமார்ந்த அன்பொடு வளர்த்து வருக
இரண்டாண் டானபின் இந்தா என்று
குழந்தைப் பள்ளிக்குக் கொடுத்து விடுக !
இன்னவை அனைத்தும் இன்னே செய்து
பொன்னா டாக்குதல் பொதுக்கடன் நமக்கே
குழந்தை வளர்ப்பு நிறுவனம்
தழைத்து திராவிடத் தாயகம் வாழ்கவே !

మా పిల్లల కోసమే మేము జీవిస్తున్నాం
పుత్రుడిని రాగిలా చూస్తున్నాం - అంటారు
అలాగే అవలంబించ వద్దా మనం
విదేశాలలోని పిల్లల పెంపక విధానం?
ఈ యేడు ఇందరు పిల్లలు కన్ను మూశారనే
దుర్వార్తను రూపుమాప వద్దా మనం?
జగతి ఆశలు అడియాసలు కావలసిందేనా?
ఆత్మసాక్షి అన్నది కంట తడిపెట్టడం లేదా?

వీధి వీధిని నిర్మించాలి పెద్ద భవనాలు
కనుల విందు చెయ్యాలి
వైద్యులు, మందు మాకులు, నర్సులూ
పడకలు, ఉయ్యాలలు, పర్యవేక్షకులూ
గర్భవతుల్ని పర్యవేక్షించేందుకు
కనిపించాలి వీధి వీధిని సుశిక్షితులైన వారు.
సుఖప్రసవ మార్గాలు చూడాలి!
పసిడి బుగ్గల పసిపాపల్ని
పెంచాలి ప్రేమ పూర్వకంగా.
రెండేండ్లు పూర్తి కాగానే
పంపాలి వారిని పాఠశాలలకు
చేయ దగిన వన్నీ చేసి
చిన్నారి పాపల్ని పెంచడం మన ధర్మం.
అవతరించాలి ద్రావిడనాడులో
పసిపాపల్ని సాకే సంస్థ!
అది వర్ధిల్లాలి!

89 குயில்

மின்னும் கருமேனி விண்ணில் மிதப்ப, இரு
சின்னஞ் சிறுவிழியாம், செம்மணிகள், நாற்புறத்தும்
நோக்க, விரைந்து, கதிரும் நுழையாத
பூக்கமழும் சோலை புகுவது கண்டேன்;
கூக்கூ எனும் அக்குயிலின் குரல்கேட்டேன்;
ஆக்காத நல்லமுதோ ! அடடாநான் என்சொல்வேன் !
விட்டுவிட் டொளிக்குமொரு மின்வெட்டுப் போல்நறவின்
சொட்டொன்றொன்றாகச் சுவையேறிற் றென்காதில்.

கருநெய்தற் காட்டரும்பு போலும் குவிந்த
இரண்டலகு தம்மிற் பிரிந்து குரல்எடுக்க
வாயிற்செவ் வல்லி மலர்கண்டு நான் வியந்தேன் !

ஓயாது சுற்றுமுற்றும் பார்க்கும் ஒளிக்குயில்தான்
இவ்வுலகம் இன்னல் நிறைந்ததென எண்ணிற்றா ?
எவ்வலியும் தன்னிடத்தே இல்லை என அஞ்சிற்றா ?

மாவின் கிளையை மணிக்காலால் தான்பற்றிப்
பாவின் இனிமைதனைப் பாரோர்க்குப் பாச்சுகின்ற
நேரத்தில், தன்விழியின் நேரிலுள்ள மாந்தளிரை,
ஆர அருந்தத் தொடங்கும் அவாவோடு.

பொன்னாய்ப் பொலியும் தளிரும், புதுமெருகில்
மின்னாய் மிளிர்கின்ற மென்தளிரும், பிள்ளைகளின்
மேனி எனப்பொலியும் மிக்கொளிசெய் நற்றளிரும்,
ஆன கிளிச்சிறகின் ஆர்ந்த பசுந்தளிரும்
கொத்தாய் இருக்கும். குயிலலகுச் சாமணத்தை
வைத்தெடுத் துண்ணும்; பின் தத்திப் பிறிதொருபால்

89. కోయిల

నల్లని మేను కాంతులు విరజిమ్మగా
మణుల వంటి కళ్లు నలుమైపులు పరికించగా
కోయిలమ్మ ఒకటి
ఎండ సైతం దూరలేని పూల తోటలోకి
సౌరభాలు గుబాళించే ఆ తోటలోకి
చొచ్చుకు పోవడం చూశాము.
ఆ తర్వాత విన్నాను
కుహూ కుహూ మనే కమ్మని నాదం!
అమృతమా అది, ఎలా వర్ణించను!

ఉండి ఉండి కాంతులీనే విద్యుల్లతలా
బొట్టు బొట్టుగా పడసాగింది తేనె నా చెవులలో!

వికసిత నీలోత్పలంలా
రెండు భాగాలైన నోటిలోంచి నాదం వెడలగా
ఆ ముఖంలో చెందమ్మి చూసి విస్మేరపోయాను!
మాటి మాటికి పరిసరాలు విలోకించే కోయిల
బాధామయ మని భావించిందా యీ జగతి?
తనకు మాత్రం ఏ బాధ లేదని అనుకున్నదా?
మామిడి కొమ్మను చిట్టికాళ్లతో గట్టిగా అదిమి
గీత మాధుర్యాన్ని లోకానికి పంచుతూ
కంట బడిన నవ పల్లవాలను
కడుపార మెక్కాలనే ఆశ కొద్దీ

வேறு தளிர் பார்க்கும்; இடையிடையே, மேல்கரும்பின்
சாறுநிகர் பாடல் தரும், தன்இறகடித்து
மற்று மொருகிளைக்கு மாறும், மறுநொடியில்
முற்றிலும் அஞ்சும், மகிழும் முடிவினிலே,
சேய்மையிலோர் சோலைக்குச் செல்லும் குயிலினிடம்
தூய்மை மிகுபண்பொன்று கேட்பீர்; சுவையைப்
படியளக்கும் வையத்தார் உண்ணும் படியே
குடியிருப்பொன்றில்லாக் குயில்!

పసిడిలా మెరిసే ఆ పల్లవాలను
మెరుపులా మెరిసే ఆ పల్లవాలను
పసిపాపల శరీరం లాంటి ఆ పల్లవాలను
చిలుక రెక్కల్ని తలపించే ఆ పల్లవాలను
కడుపార ఆరగిస్తుంది
ఇంకా మంచి చిగుళ్ల కోసం చూస్తుంది.

మధ్య మధ్య ఆలపిస్తుంది
ఇక్షురసం లాంటి గీతాలు
రెక్క లాడిస్తూ మరో కొమ్మను చేరుతుంది
అంతలోనే భయపడుతుంది, సంతసిస్తుంది
కోయిల గురించి వింటారా, యింకా:
కుడువ కూడు లేని ఆ మనుషుల్లా
నీడ అంటూ ఏదీ లేదు దీనికీ!

90 . சோலை ஆடலரங்கு

விட்டு விட்டுக் குழல் ஊதும்
மெட்டுவைத்துக் குயில் பாடும்
வட்டாரச் சோலையிலே
மாமயில் ஆடும் — நல்ல
மரங்கொத்தி அரங்கத்தில்
தாளங்கள் போடும்.

கட்டுக்கரை அலை மோதும்
காதினிக்கும் ஒரு மேளம் !
தட்டாமல் ஒத்தூதும்
தாமரை வண்டு — நல்ல
சிட்டுச் சலங்கை போடும்
ஒத்தாசை கண்டு

வெள்ளைப்பட்டுப் பெடை அன்னம்
வீறார்ப்பு நடை அன்னம்
உள்ளோடு உலாவையிலே
ஒட்டாரக் கிள்ளை — நல்ல
ஒழுங்கு பேசிக் கொண்டிருக்கும்
ஓயாத பிள்ளை.

கொள்ளைகொள்ளை கொடிமுல்லை,
கோத்தமுத்தும் இணை இல்லை
கள்ளொழுகும் உதடு காட்டிச்
சிரித்தாள் ஒருத்தி — அவள்
காட்சியெல்லாம் கண்டிருந்தது
ஓர் செம்பருத்தி !

90. ఉద్యాన నాట్యరంగం

ఉండి ఉండి వేణునాదం వినిపించే
చక్కని బాణీలో కోయిల పాడే
ఆ సుందరోద్యానంలో
మయూరి నాట్యం చేస్తుంది
వడ్రంగి పిట్ట తాళం వేస్తుంది
చెరువు ఒడ్డున అలల సవ్వడి
చెవికి విందు కూర్చే మేళం!

అవిశ్రాంతంగా భ్రమరాలు సలిపే
ఆ నాదం శ్రుతిగా వినిపిస్తుంది
పిచ్చుక లేమో గజ్జెల సవ్వడి చేస్తాయి.

తెల్లని పట్టు లాంటి హంసి
ఠీవిగా అడుగులు వేసే ఆ హంసలు
సంతోషంగా విహరిస్తుంటే
వదరుబోతు లవుతాయి చిలుకలు!

అందా లొలికే మొల్ల తీగలు
ముత్యాలు కూర్చిన సరాలు!
తేనె లూరే అధరాలతో
నవ్విందొక జవ్వని!
ఆ రమణీయ దృశ్యం చూసింది
అప్పుడే వికసించిన ఒక పువ్వు!

91 வீட்டுத் தோட்டப் பூங்கா

தஞ்சையை விட்டுத் தண்வயல் "வடவார்ப்
புகைவண்டி நிலையம்" போந்ததென் வண்டி.

வண்டி நிலையத் தலுவலன் வாழும்
தனி வீடொன்றை இனிது நான் கண்டேன்.
நாலைந்து வாழைகள் நறுநிழல் தந்தன;
அகத்தி யொன்றும் அழகொடு நின்றது;
இளைய மாமரம் தளிர்ந்திருந்தது;
புடலை, அவரை, பூசணி எல்லாம்
கொடி நீண்டு குளிர்இலையோடு படர்ந்தன ;
பன்னிற நன்மலர் படைத்தன செடிகள் !

ஐம்பது சதுர அடி அளவுள்ள
தரையில் இந்தப் பச்சைத் தழையிடை,
செந்நிற ஓட்டு வீடு திகழ்ந்ததால்,
நீல மாமுகில் நீங்கா நிலையில்
செம்பருதி தன்னொளி சிறிதுசிறிது
காட்டியதேபோற் காட்சி தந்தது.

வீட்டின் கொல்லைப் புறத்தில் விரிபுனல்
வாய்க்கால் ஒன்று வாய்த் திருந்தது.
ஒருத்தி; என் மகள்; மரங்கொடி, செடிக்கெலாம்

அன்னை போல்வாள்; அவள் ஒரு வாளிகொண்டு
செல்வாள்; நீர்மொண்டு மீண்டு, தன்னருஞ்
செல்வர் உண்ணச் சேர்ப்பாள் ! காண்கையில்
எனது வண்டி எடுத்து நடையை,
இனிய காட்சியை இழந்தன கண்கள்.

அரசினர்க் கொன்று சொல்ல ஆசை,
வீட்டுத் தோட்டப் பூங்கா
நாட்டுவார்க்குத் தேவைநற் பரிசே.

91. పెరటిలో తోట

తంజావూరు దాటి
రైలు చేరుకుంది పక్క స్టేషను
ఆకట్టుకుంది నాదృష్టి?
ఒక ఉద్యోగి నివసించే యిల్లు
నాలుగైదు అరటి చెట్లు
ఎత్తుగా పెరిగిన ఒక వృక్షం
గున్న మామిడి చెట్టు-అక్కడున్నాయి.
పొట్ల, చిక్కుడు, గుమ్మడి పాదులు
చల్లని ఆకులతో కనిపించాయి.
పూలమొక్కలూ కనుల విందు చేశాయి!

యాభై చదురపు అడుగుల నేలలో
పచ్చగా కనిపిస్తుంది యీ దృశ్య మంతా!
అక్కడున్న ఎర్రని పెంకుటిల్లు
దృశ్యాదృశ్యంగా కనిపించే ఎండ!
పెరట్లో కాలవ ఒకటి.
దాని సరసను నా కూతురు లాంటి యువతి
తల్లి లాంటి మరో స్త్రీ కనిపించారు

వాళ్లిద్దరూ నీళ్లు పోస్తున్నారు
వాళ్ల పిల్లల వంటి ఆ మొక్కలకు.

ఇంతలో రైలు కదిలింది
ఆ దృశ్యం అదృశ్య మయింది.
ప్రభుత్వానికి నా దొక విన్నపం:
పెరటిలో తోట పెంచేవారు
పురస్కారానికి నిజంగానే అర్హులు!

92 எறும்பின் தவம்

தரையிற் கிடந்த தங்கத் துகள்கள்
வரிசை மாறாது நடந்தன. அவற்றை
இரைக்குச் செல்லும் எறும்புகள் என்றனர்.

அரிய போர்வீரர் அணிநடை பயில
ஓராண்டு செல்லும் ஊசிமுனை எறும்புக்கு
ஈராண் டாயினும் வேண்டுமே என்றேன்.
வரிசை, ஒழுங்கும், மாறு படாமை
எறும்புகட் கெல்லாம் இயல்பில் அமைந்தவை !
மனிதன் ஒழுக்கநூல் ஆர்ந்தான் ஆயினும்
இனி அவன் திருந்துதல் எந்நாள் அறிகிலேம்
என்றனர் ! இதனைக் கேட்ட என் உதட்டு
மன்றில் சிரிப்பு வந்து குதித்தது.

எறும்புகள் நடந்துகொண் டிருந்தன; வழியைச்
சிறுகல் தடுத்தது; ஏறி இறங்கி
எறும்புகள் நடந்துகொண் டிருந்தன ! பெட்டி
குறுக்கில் கிடந்தது; சுற்றிக் கொண்டு
போகும் மனிதரின் மனநிலை பெறாமல்

வழிகோ ணாமல், வரிகோணாமல்
பெட்டிமேல் ஏறிப் பின்புறம் இறங்கி
எறும்புகள் நடந்து கொண் டிருந்தன; சுவரொன்று
நடுவில் நின்றது; நடுங்க வில்லை,
மலைக்க வில்லை, வலிகுன்ற வில்லை,
நடையின் விரைவு தடைபடவில்லை;
எறும்புகள் நடந்து கொண்டிருந்தன ! அரிசிநொய்க்
குவியலை அடைந்தன. ஒவ்வொன்று தூக்கித்
தாவ முடித்தன தம்புற்று மீண்டே.
மருந்தில்லாத நோய் சோம்பல்து !
அருந்தவம் ஊக்கம் ! அன்பு மக்களே !

92. చీమ తపస్సు

నడుస్తున్నాయి క్రమం తప్పకుండ
నేల మీద బంగారం లాంటి నలుసులు!
వాటిని ఎరకోసం వెళ్లే చీమ అన్నారు!
కవాతు శిక్షణ పొందడానికి
కదన వీరులకు కావాలి సంవత్సర మైనా
సూది మొనల వంటి యీ చీమల కైతే
రెండేళ్లయినా పడుతుందని అన్నాను.

ఒక క్రమం, నియతి, మారు పడమి
వెన్నతో పెట్టిన విద్య చీమలకు!
నడవడి గురించి నరుడు ఎంతగా నేర్చినా
ఎన్నటికైనా అతడు మారుతాడని తోచదు!

అని వినగానే చిరు నవ్వొకటి
నర్తించింది నా పెదవుల మీద
చీమలు నడిచి వెడుతున్నాయి
చిన్నరాయి దారికి అడ్డు తగిలింది
మీది కెక్కి దిగి నడక సాగించాయి
పెట్టె ఒకటి అడ్డం వచ్చింది
చుట్టి తిరిగి వెళ్లే మానవునిలా కాక
పెట్టె ఎక్కి వెనక వైపుగా దిగి
నడక సాగించాయి చీమలు.

గోడ ఒకటి అడ్డు నిలిచింది!
అదర లేదు, బెదర లేదు, చెదర లేదు
చీమలు నడుస్తూనే ఉన్నాయి.
బియ్యపు నూక పోగుగా పడిందొక చోట
ఒక్కొక్క తునుక మోసుకుంటూ
దాటి వెళ్లాయి ఆ పోగుని.

ప్రియ సోదరులారా!
మందు లేని వ్యాధి సోమరితనం
పట్టుదలే అద్భుతమైన తపం!

93. சூறையில் ஓடம்

வீற்றிருக்கும் மணிமாடம்
விருந்துண்ணும் நடுக்கூடம்
ஆற்றிலே நடமாடும்
அழகான நம் ஓடம்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

காற்றோ குளிர்ந்துவரும்
கண்ணிலே விண்தெரியும்
சாற்றிலே சர்க்கரை போட்ட
தமிழ்ப் பாட்டும் தானேவரும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

சிற்றலையின் வரிசையிலே
சேல்மீன்கள் விளையாடும்
முற்றிவிட்ட பகைபோல
முதலைஒன்று குறுக்கோடும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

கற்றாழை மிதந்துவரும்
கண்ணெதிரில் வாள்சுழற்றும்
முற்றாத தென்னம்பாளை
முன்னேவந்து தான்சிரிக்கும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

மேற்கை வெறுத்துவரும்
கிழக்கு நோக்கி விரைந்தோடும்
ஆற்றில் மிதக்கும் ஓடம்
காற்றுக்குமேல் ஆட்டம் போடும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

93. గాలివానలో పడవ

నెలకొన్న మణి మందిరం
విందారగించే మండువా
నదిలో నడయాడుతుంది
అందాల మన పడవ!

కమ్మని గాలి వీస్తుంది
కంటికి గగనం తెలుస్తుంది
ఇక్షురసంలో చక్కెర కలిపిన
తమిళ గీతం వినవస్తుంది.

చిన్న చిన్న అలలమీద
చిరు చేపలు చిందులు వేస్తాయి
వైరం రూపెత్తిన దానిలా
మొసలి అడ్డంగా పరుగిడుతుంది.

మొగలిపూలు తేలుతూ వస్తాయి
వాటి రేకులు కత్తుల్లా కనిపిస్తాయి.
లేత కొబ్బరి మొవ్వలు
కదులుతూ కనిపిస్తాయి.
పశ్చిమంగా కోపంగా వస్తుంది
తూర్పుగా వేగంగా వెడుతుంది
నదిలో పయనించే పడవ
గాలిలో తేలియాడుతుంది.

కొబ్బరాకుల మీది చిలుకలూ
మాట్లాడతాయి తమిళం.
బురదలోని కప్పలు కూడా
చిన్న చిన్న రాళ్లు విసురుతాయి.

கீற்றுத் தென்னைமேலே
கிள்ளைகளும் தமிழ்பேசும்
சேற்றுத் தவளைகளும்
திடும்திடும் பறைவீசும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

வெள்ளாடு தழைமேயும்
வெய்யில் குடை பிடிக்கும்
புள்ளிமான் தென்துறையில்
பூரித்து நீர் அருந்தும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

கள்ளிமலர் பூத்திருக்கும்
பொன்வண்டு காத்திருக்கும்
துள்ளி வரால் மீன்கள்
சூறையாடும் மாம்பழத்தை

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

வானம் கருத்ததண்ணே
காற்றுமழை வந்ததண்ணே
ஏனம் க[illegible]சதண்ணே
என் கஞ்சி சாய்ந்ததண்ணே.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

கை சோர்ந்து போன தண்ணே
கண்தெரிய வில்லை அண்ணே
ஐயையோ நம் ஓடம்
ஆற்றில் தள்ளாடுதண்ணே.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

ஒய்யென்று காற்றடித்தால்
மூச்சே ஒழிந்துவிடும்
பொய்தானோ நம் வாழ்வு
போனால் வராதே அண்ணே.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம் !

మేకలు ఆకూ అలమూ మేస్తాయి
ఎండ గొడుగు పడుతుంది
చుక్కల జింక దక్షిణాన
తృప్తిగా నీళ్లు తాగుతుంది.

పువ్వు లేమో వికసించి వుంటాయి
భ్రమరాలు లేచి వుంటాయి
గంతులు వేసే సారచేపలు
పాడు చేస్తాయి మామిడి పండుని.

గగన వీధి నల్లబడిన దన్నా
గాలి వాన వచ్చిన దన్నా
గిన్నె బోర్లపడిన దన్నా!
గంజి నీళ్లు ఒలికాయన్నా!

చేతులు అలిసిపోయాయన్నా
కళ్లు కనిపించడం లేదన్నా
అయ్యో! మన పడవ
నదిలోకి ఒరిగిందన్నా!

రంయ్యి మని గాలి వీస్తే
శ్వాస ఆగిపోదా మరి!
అబద్ధమేనా మన బ్రతుకు
పోతే తిరిగి రాదన్నా!

94 உயிர் உறங்கா இரவு

உலகத்தின் சுழற்சியினால்
பரிதிக் கோளம்
ஒளிமாற்றி எழுவண்ணம்
முகிலில் பூசும்.

பலகற்றும் அறிவில்லா
மனத்தினைப்போல்
பரவும் இருள்; பாழ்ப்பட்ட
சிற்றூர் தன்னை,

நலமுற்றச் செய்திடுவோம்
எனத்துணிந்த
நல்இளைஞர் போல் விண்மீன்
எங்கும் மின்னும்!

விலகட்டும் அறியாமை
என முன் நிற்கும்
பெரியராய் வெண்ணிலவு
விரிவான் தோன்றும்.

வான்பறவை இனமெல்லாம்
மரங்கள் தோறும்
மயக்குறநல் மக்களைப்போல்
குரல் அடங்கும்.

தேன்பறவை சிற்சிலதம்
குரல் அமிழ்தைத்
தித்திக்க எங்கிருந்தோ
முணுமுணுக்கும்.

ஆனிரையும் ஆடுகளும்
ஆன்றவர்போல்
அடங்கும்; அலை ஆழியோ
முரசொலிக்கும்!

ஊனுறங்கும், உயிர் உறங்கா
துணர்வில் ஓங்கி,
ஒளியுலகை வரவேற்க
விழித்திருக்கும்.

94. ప్రాణం కన్ను మూయని రాత్రి

ప్రపంచ పరిభ్రమణం కారణంగా
సూర్యగోళం రంగులు మార్చగా
అవి ప్రతిఫలిస్తాయి మేఘాలలో

ఎంత నేర్చినా
జ్ఞాన రహిత మైన మనస్సులా
అంధకారం అలుముకుంటుంది
పాడు పడిన ఆ పల్లెటూరిలో

మంచినే ఆచరిద్దామన్న
సాహసోపేతులైన యువకుల్లా
అంబరవీధిని కాసవస్తాయి
మినుకు మినుకు మంటూ చుక్కలు!

అజ్ఞానం తొలగాలని
అగ్రభాగాన నిలిచిన మహనీయునిలా
వెల్లి విరుస్తుంది వెన్నెల
విశాలాకాశ మంతటా.

సంతోషం కలిగించే పిల్లలు
నిద్ర పోతున్నట్టుగా
గగనాన సంచరించే పులుగు లన్నీ
చెట్టు చేమలు చేరుకున్నాయి.

ఎక్క డెక్కడో దాగి
కొన్ని పక్షులు మాత్రం
తమ నాద మాధుర్యాన్ని వినిపించాలని
గొణుగుతూ వున్నాయి.

ఆవులూ మేకలూ నిద్రిస్తున్నాయి
ప్రముఖుల్ని తలపిస్తూ.
అలల సవ్వడి మాత్రం
వినవస్తోంది భేరిలా!

దేహం నిద్ర పోతుంది
ప్రాణం మాత్రం మేల్కొనే వుంటుంది
తేజోమయమైన జగతిని
సాదరంగా ఆహ్వానించాలని!

95 . எக்காளக் குயில்

நின்றசெங் காந்தள்பூ
நேரில் கை ஏந்த நெடும்
கொன்றை மலர்ப்பொன்னைக்
கொட்டுகின்றாள் — என்றே
அடைகுயில்கள் எக்காளம்
ஆர்த்தெனவே, மண்ணில்
கொடை வாழ்க என்று
குறித்து.

95. కాహళి

చేతులు చాచినట్లుగా
కనిపిస్తున్నది మందారం
ఆ చేతుల్లో చేమంతులు
కుమ్మరిస్తున్నవి బంగారం.

ఆ దృశ్యం చూసి చిలుకలు
వదాన్యత వర్ధిల్లాలంటూ
ఘోషిస్తున్నవి కాహళిలా!

96 என்றைக்கும் பஞ்சமில்லை

கொன்றைக்கும் முல்லைக்கும்
கொம்புக்கும் கள்ளுக்கும்
என்றைக்கும் பஞ்சமே
இல்லையே, இன்றைக்கும்
ஊதவில்லை என்றதுண்டா
உள்ளவண்டு ? வெள்ளத்தேன்
போவதில்லை என்றதுண்டா ?
போய் !

96. ఎన్నటికీ కరవు లేదు

కొమ్మలకూ మొల్లలకూ
పుట్టతేనెకూ కల్లుకీ
ఎన్నడూ కరవు లేదు.
నేడూ మోగడం లేదా
పూలలోని భృంగం?
తేనెకు కరవున్నదా?

97. பந்து விளையாட்டு

கரடிகள் கீழிருந்து
கை ஏந்த ஏந்த
மரக்கிளை ஆடரங்
காகக்
குரங்கு பந்தடித்தது
விளாம்பழம் கொண்டே !

97. కందుక క్రీడ

కింద ఉన్న భల్లూకాలు
చేతులు పై కెత్తగా
చెట్లకొమ్మల క్రీడా స్థలం నుంచి
కోతి బంతి కొట్టింది
వెలగ పండుతో.

98 சாவாத உழவன்

வெயிலில் உழவன்
  வியர்க்க உழுதிடும்
வயல் அயல் மரத்து
  நிழலும் சுட்டதால்
குளிர்பொருந்து கூடம்
  சென்றுபின், மாலைஅவ்
வயலிடை வந்தேன்,
  உழவன்
உயிரோ டின்னும்
  உழுகின்றானே !

98. మరణించని కర్షకుడు

ఎండలో చెమటలు ఓడుస్తూ
కర్షకుడు దున్నుతున్నాడు చేను.
ఆ చేనూ
చెంతనే ఉన్న చెట్టు నీడా
చుర్రు మనగా
చల్లని మందువాలో విశ్రమించి
సంజవేళ ఆ చేను వెంబడి నడిచాను.
ఆ కర్షకు డింకా ప్రాణాలతో
దున్నుతూనే వున్నాడు చేను!

99. யார் குற்றவாளி ?

கொஞ்சும் குயில் ஒன்று
கூகூ என்றது
தென்றலால் அசைந்த
செவ்விதழ் அல்லிதான்
இகழ்ச்சிச் சீழ்க்கை
அடித்ததாய்த்
தகாதிது தடாபுடா
என்றது தவளையே.

99. ఎవరు దోషి?

వీచిన తెమ్మెరకి స్పందించి
కుహూ కుహూ మన్నది కోయిల,
ఈలు వేస్తూ పరిహసించింది
ఎఱ్ఱ రేకుల పద్మం-
అది అనుచిత మంటూ
బెకబెక లాడింది మండూకం.

100 என் நிலைக்கு முல்லை சிரித்தது

இரவு தங்கிப்
　　பகல்ல் வந்த என்
வரவுக்கு மனைவி
　　கண்சிவந்தாள்
மலர்வனம் சென்றேன்
　　அங்கும்
அலரிகண் சிவநதது !
　　முல்லை சிரித்ததே.

100. నన్ను చూసి నవ్వింది మొల్ల

రాత్రి ఎక్కడో విశ్రమించి
పగలు వచ్చిన నన్ను చూసి
భార్య కను లెఱ్ఱ జేసింది.
పూలతోట లోకి వెళ్లాను
అక్కడ కూడా
మందారం కను లెఱ్ఱ జేసింది!
అయితే మొల్ల నవ్వింది!

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

தெலுங்கு மொழியாக்கம்

டாக்டர் சர்மா

SELECTED POEMS OF BHARATHIDASAN

TRANSLATED FROM TAMIL TO TELEGU

By Dr. SHARMA